

SERXWEBÜN

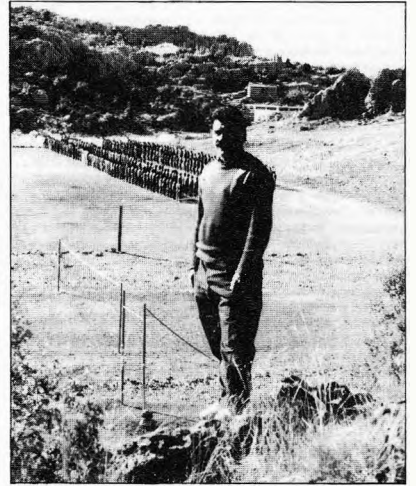
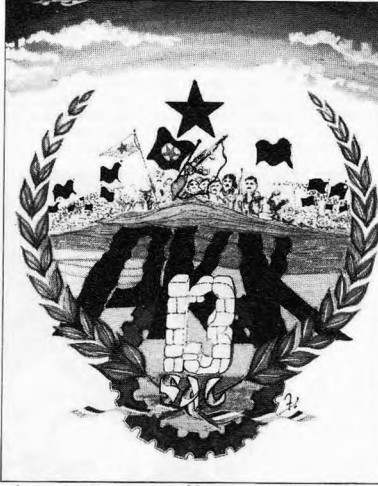
JI SERXWEBÜN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TÎŞTEK NÎNE!

Yıl 9 / Sayı 107 / Kasım 1990 / 3.-DM

PKK'NİN 13. MÜCADELE YILINDA

ULUSAL HALK AYAKLANMASINA YÜRÜYÖRÜZ

“Halkımızı çağdaş ulusal ve toplumsal kurtuluş sürecine sokan, halkımıza ve insanlarımıza kimlik ve kişilik kazandıran PKK'nin 13. mücadele yılına, dünyada ve Ortadoğu'da çok önemli gelişmelerin yaşandığı, PKK önderliğindeki halkımızın gerillayı ve kitlesel eylemleri Kürdistan çapında yaygınlaştıran çeşitli yöntemlerle kesintisiz geliştirdiği bir ortamda giriyoruz. Bu ortamı dikkatle inceleyince, 13. mücadele yılının, her yıldan daha fazla PKK önderliğindeki halkımızın kazandığı bir yıl olacağını daha şimdiden görüyor ve buna inanıyoruz. Bu inançla, PKK'nin 12. kuruluş yıldönümü, halkımıza ve ilerici insanlığa kutlu olsun diyoruz.”

Yazısı 4. sayfa

PKK 12. mücadele yılını geride bıraktı / 13 mücadele yılında partileşmede yoğunlaşarak özgürlük ve bağımsızlığa koşuyor
Son sayfa

Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

TC'nin 67. yıl gerçeği ve özel savaş cephesinin yönetimi üzerine

Cumhuriyetin çağdışı temeli ve kişisizleştirme politikası

Bugün TC denilen olgunun resmen ilan edilmesinin üzerinden 67 yıl geçmiştir. Bu olgunun düzeni, ortaçağ dinsel görünümlü resmi ideolojilerinin bile çok ötesinde bir şekil almış ve çağımızın beyin yıkamakta oldukça gelişmiş teknikleriyle de yoğunca işlenmiştir. Adına TC'nin resmi ideolojisi dediğimiz, kemalizm dediğimiz bu olgunun düzeni; yoğun tarihî sapıtma, ulusal ve toplumsal gerçekliği sapıtma düzeninden başka bir şey değildir. Baştan beri kendini saklamaya, maskeleye çalışmakta, kendi iç yüzünün olduğu gibi kavranılmasını maskeleye çalışmaktadır. Kendisine yönelik olası eleştirileri, muhalefeti geliştirmeye ya da çarpık geliştirmeye çalışmış, tutarlı bir karşı hareketi devrimi bir hareketin gelişmesini engellemek için hayli çaba harcamıştır.

Çaba, cumhuriyetin zinde güçleri denilen ordu ve üniversiteleri, gerçeği sapıran sokak takımı ve bapazılarından daha çağdışı ve onca yaygın ortaçağ ulemasından daha gericiydiler. Yine, bunun başına 99'un kurumları denilen vazacıları, her gün kulakları sağır edercesine, gözleri kör edercesine gerçeklerle oynarken ortaçağ kurumlarının vazacılarından bin kat daha gerici ve tehlikelidirler. Bunlar alt ve üst yapısıyla, son tahlilde suç olgusu olarak ele alınmaktan kurtulamazlar, çabaları TC olgusunu, başka türlü göstermeye ve yaşatmaya çalışıyorlar. TC olgusunu doğru kavramak, bizim için Türk halkı için ve hatta bütün halklar için hayati önemdedir. Aynı zamanda bu gerçekliğin içinde ölüm-kalım hikayesi gizlidir. “Çok ölemizdedir, yaşamımıza fazla etkisi yoktur ve hatta biz ona karşı savaşıyoruz, dolayısıyla onu öyle çok derin, çok yönü ile almamız o kadar gerek yoktur” görüşü yayılsaydı, yetersizdir. Bilakis ilkelimize kadar bizi ekibi, bütün ulusal ve toplumsal varlığımız üzerinde her türlü bitirici çabayı amansızca sergilerken, kişilik olarak da bizi nefes alamaz

Devamı 11. sayfa

Partimizin 13. mücadele yılı yaygın gerilla eylemleriyle selamlandı

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, Partimizin kuruluş ayı olan Kasım ayında da gelişimini kitlesel eylemlilikle sürdürdü. Diyarbakır Cezaevinde başlayan ve diğer cezaevlerine de yayılan açık grevi ve ölüm orucu direnişleri, amacına ulaşarak sonuçlandırıldı. Direnişler, Kürdistan, Türkiye ve yurtdış alanlarında çeşitli eylem biçimleriyle destek gördü. Sömürgeciğin, “Açık grevlerine taviz veremeyeceğiz” yönü katı tavrının, direnişin ve protesto eylemlerinin kararlılığı ve yoğunluğu karşısında boşa çıktı. Direniş kazanırken, sömürgeçler kaybettiler. Bu eylemlilik süreci, sömürgeçlerin keyfi ve intikamcı uygulamalarının karşısında artık toplum tüm baskı ve tehditlere rağmen sessiz kal-

mayacağını teyit etti.

Şehrsel alanlarda kitlesel eylemlilik yaygınlaştı. ARGK gerillaları başanlı askeri eylemlerle kazanımlar sağlayarak, sömürgeci operasyonları boşa çıkardılar.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin, tüm sömürgeci uygulamaya ve operasyonlara karşı yavaşlatılma ve durdurulmaması, tutuklamalar, sürgünler ve koy boşaltılmalarıyla sömürgeçler varmak istediklen sonuçla ulaşamadılar. Bu çağdışı uygulamaları, halkın büyük tepkisine ve direnişine yol açmaktı. TC'yi uluslararası düzeyde teşhir-tenkit etmektedir.

TC devlet yetkilileri, her fırsatta Devamı 2. sayfa

Direnış şehitlerimizi saygıyla anıyoruz

6 -10. sayfalarda

EKİM DEVRİMİ İNSANLIĞA YOL GÖSTERMEYE DEVAM EDİYOR

21 sayfa

DİRENMEK DÜŞMANI YENMEKTİR

8 Ekim günü, savaş esirlerinin sürgünüyle başlayan açık grevleri ve ölüm orucu direnişleri, sömürgeciliği bir kez daha dize getirdi. Bırdığı üzere Diyarbakır Cezaevinde başlayan açık grevleri, diğer cezaevlerine yayılmış ve toplumun tüm duyarlı kesimlerini harekete geçirmişti. Sömürgeçlerin katı yıldıma çabaları sonuç vermemiş, aksine buna karşı Türkiye, Kürdistan ve yurtdış alanlarında açık grevleri çı gibi büyümüşü.

Sömürgeçler, yoğunlaşan direnişler ve yaygınlaşan dayanışma eylemleri karşısında geri adım almak zorunda kalarak, devrimi tutukula-

Devamı 3. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

KÜRDİSTAN'DA TÜRK LÜK, İSLAMİYET VE ULUSAL KURTULUŞÇULUK

“Türkiye’de, pek çok alanda olduğu gibi, din ve isamiyet alanında da çoğu zaman ileriliklik, gerici gibi kavramlar karıştırılıyor. Özellikle laik kavramının anlamı, topluma son derece çarpık biçimlerde sunulmak, empoze edilmek isteniyor. Toplumun ezici bir çoğunluğu dinin, islam dininin etkisinde olan Türkiye’de, denilebilir ki, solum en önemli yetmezliklerinden bir tanesi de, dine ve

dini inanç sahibi kitlelere yaklaşımıdır. Solum yayrılıklarının ve kitleselleşemesinin başlıca nedenlerinden biri de, kazanması gereken bu kitleleri kazanacak yöntem ve yaklaşımlar geliştirmemesidir. O nedenle, bu alanda da kavram karışıklıklarını gidermek, sahte olanı gözler önüne sermek ve doğruları yerli yerine oturtmak kaçınılmaz oluyor...”

18. sayfa

Partimizin 13. mücadele yılı yaygın gerilla eylemleriyle selamlandı

Baştarafı 1. sayfa

"Ülkenin gidişatını daha da kötüye" gittiğini, "sosyal patlamalardan" endişelendiklerini belirtiyorlar. TC Cumhurbaşkanı T. Özalın hemen her yabancı devlet ziyaretinde "Bir Kürt devletin kurulmasına" karşı destek istemesi, ulusal bağımsızlık ve özgürlük sürecimizin ullağığı boyutu gösteriyor. Halkımız üzerinde yoğunlaştırılan azgın devlet terörü ve faşist orduyu modernize etme çabaları boşuna değil. İtalya'da ortaya çıkan NATO'nun gizli örgütü "Gladio" kamuoyunda çok etkisi yarattı. Türkiye'de de hemen "Kontregerilla" ya da diğer ismiyle "Özel Harp Dairesi" konuşulur oldu. Bu karşı-devlet örgütünü önünde kurduğunu, TC'nin "mili bütünlüğünü" tehlikeye girdiği her dönemde harekete geçtiği ve Türkiye'yi yöneten esas gücün bu örgüt olduğu, Partimizin kamuoyuna sunduğu "Kürdistan'da Özel Harp" adlı eserinde kapsamlıca ortaya konmuştur. Konuyla ilgili kaynaklara göre NATO'nun bu gizli örgütü, "olası bir komünist işgale" karşı kurmuştur. Diğer sol güçlere karşı da olmakla birlikte, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı -ortaya çıkışından günümüze kadar-, Özel Harp Dairesi amansız bir karşı devrim faaliyeti yürütmüştür, yürütmektedir. "Kontregerillanın PKK'ya karşı kullanıldığı" bizzat sömürgeci devlet yetkilileri tarafından itiraf edilmektedir. Bugün ulusal kurtuluş mücadelemizi TC için altından çıkılmaz bir ağır sorun olmasına rağmen bu gerçeğin gözlerden uzak tutulması, çeşitli cınayyetler işlenerek irtica vb. sorunların gündeme getirilmesi, açık ki Özel Harp Dairesi'nde senaryolaştırılmaktadır.

TC'nin günümüzdeki iç ve dış ilişkileri, tamamen "Misak-ı Milli" sınırlarının korunması temelinde yürütmektedir. T. Özalın, Suriye ve İran da yaptığı ikili görüşmelerin ardından "Harita değişmeyecek" şeklinde basına açıklamalarda bulunması, bu duruma açıklık getiren örnektir. Çünkü, Türkiye'nin kanlı ve faşist Cumhuriyeti, yitilacak günleri hızla yaklaşılmaktadır. Rejim açısından en büyük tehlike tamamen PKK önderliği Kürdistan sorunudur. TC'nin gündümüze, bu düzeyde kendini dışa kerketmesi, yardım dilemesi ve kendini başba ABD olmak üzere emperyalist dünyaya mal etmeye çapması, onun, mevcut bütünlüğünü koruma gücünden yoksun bulunmasından kaynaklıdır. Bu durum TC'nin üyesi bulunduğ NATO tarafından da biliniyor. Nitekim, NATO Genel Sekreteri Manfred Wörnerin verdiği bir demeçte, "NATO'nun topkân bütünlüğüne Avrupa dışından gelen tehditlerin bölge- diği diye önemsemekçiyi yapamazız. Türkiye doğrudan tehdit altındadır ve güvenliğimiz, tüm ullağığı kırımları ilgilendiren bir bölgedir" şeklinde açıklamada bulunuyordu. Ortadoğu gerçeği gözönüne getirildiğinde, güçlerin etkileme kapasite ve çizgileri incelendiğinde, görülmektedir ki, insanlığın yarın bir edekal olan TC'nin varlığını yeşil bir edekal olan NATO'nun gizli gerilla PKK'dır. Bunun kapınımları bir gelişme olduğunu tarih gösterecektir. Cumhuriyet sevdalları bile, "Türkiye, tarihinin en bulanık en belirsiz, en alacakaranlık delirizinde, kaygan ve ağır yüzerde kayıyor" ve "Cumhuriyet çatırdıyor" diyor, bunun önüne geçilmesi gerektiğini belirtiyor ve ancak nasilini bilmediklerini yakınıyorlarsa, yaşamakta olan gelişmenin ve so-

nuclarının anlaşılmalıyacak bir yönü yoktur.

Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelemizin askeri, siyasi, sosyal ve kültürel olarak yoğunlaşması, her geçen gün daha da toplumun denliklerine çok salması, Türk sömürgeçliği içinde ve dışta neredeyse hareket edemez duruma gelmiştir. Sömürgeci devlet yetkilileri ise, bu gerçeği yar gücleriyle ile çarpıtmaya ve öldürdün çok farklı göstermeye çalışıyorlar. Konuyla ilgili verilen demeçler, oldukça sevilmiş ve gereklerden çok uzak ikenite. İçişleri Bakanı A. Aksu, hemen her demesinde, "Devlet güçlüdür. Gerçekte ise, TC, tarihinin en güçsüz dönemini ve hatta ilk defa bu kadar kendi içinde çok başlılığı yaşıyor. Devlet, bir hasta gibi adeta hastane hastane dolastırılıyor. Bu, TC'nin tedavisi mümkün olmayan amansız, öldürücü bir hastalığı yakalandığını gösteriyor. Hastalık gün geçtikçe büyüyor, TC'yi yıpratıyor yıpratıyor ve pöküye götürüyor. Bu hastalığın adı Kürdistan'dır. TC'ükenişe doğru giderken, Kürdistan Ortadoğu'nun bağrında yeni bir güc olarak doğuyor. TC'nin Kürdistan'daki ayaağı tamamen kangrenleşmiş olmasına rağmen, bu kangren sahipleri tarafından kesilmiyor, tersine sonuçu ve çok çabalara yatıştırılmaya çalışılıyor...

Kış mevsimine oldukça yaklaştığımız bu dönemde sömürgeciler son bir hamle ile, Körfez krizinin gölgesinde halkımıza ve Kurtuluş Örgütü-ARGK'nin gerillalarına karşı yoğun bir taarruza geçerek 1990 yılından bir şeyler kurtarmaya çalışıyorlar. Yoğun gözetilme, tutuklamalar, köy boşaltmalar ve yaygın askeri operasyonlar tüm şiddetle sürdürüyor. Yeni savaş uçakları ve helikopterler satın alınarak Kürdistan'a aktarılıyor. Maraş vb. başka alanlarda ihtiyaç duyulan korucular görevlendiriliyor.

Sömürgeçlik, kararnameler ve çok çeşitli baskı uygulamalarıyla rağmen, amacına ulaşamaktan oldukça uzak kaldı. Öldürülen yurtseverlerin sayısı azımsanılmayacak kadar çok. Burjuva basın, bu olayları "teröristlerin kayıpları" olarak gösteriyor. Ulusal kurtuluş mücadelemizin gazetemize ulaşan -sınırlı- bilançosu bile, sömürgecileri bir kez daha yanıltıyor.

BOTAN EYALETİ

GEVAŞ: 25-27 Ekim günlerinde sömürgeci ordu ile Kurtuluş Ordusu gerillaları arasında çatışma meydana geldi. Ayrıntılı bilginin ulaşmadığı çatışmalarda kesinesine sonuçlara göre, 2 asker ve 2 korucu öldürüldü.

ULUDERE: 30 Ekim günü Nevah (Taşdelen) köyünde uyanırlara rağmen çöktükleri sırden iki kardeşin evine saldırı gerçekleştirildi. Eylemde 2 çete ve evde bulunan başka 1 çete yaralandı.

18 Kasım günü ARGK gerillalarının Segirka (Şenoba) taburu ovanına düşedikleri mayına Mala Bayır (Babalar) çeteleri çarptı. 1 çete öldü, 11 de ağır çekildi yaralandı.

ŞIRNAK: 30-31 Ekim gecesi Kasrik köyüne yakın olan Cudi yaymaçlarında 2 düşman aracı gerillalar tarafından pusuya düşürüldü. Düşmanın kayıplarına ilişkin bilgi alınmadı.

1 Kasım günü Kurtuluş Ordusu gerillaları, Banê Batuyan (Güneyce) köyündeki düşman karakoluna sal-

dırdılar. Baskın eyleminde düşmana verdirilen kayıplar öğrenilemedi.

14 Kasım akşamı Şırnak-Cizre karayolunun Tahmes rampası mevkinde ARGK gerillaları yolu tutarak, araç sürücülerine ve yolculara yönelik propaganda yaydılar. Eylem bir saate yakın sürdü. Ayrıca gerillalar bir de puslu atıldılar, fakat düşman askeri gelmeyince alandan uzaklaştılar.

19 Kasım günü saat 19.00 sıralarında ARGK gerillaları, Nazım ve Nazmi Tatar adlı korucularlarının karargah olarak kullandıkları aynı bindakli evlerine roketli saldırılar düzenlediler. Eylemde can kaybının olup olmadığ öğrenilemedi. Ancak bina büyük ölçüde yıkılarak büyük hasar meydana geldi.

Eylemin ardından sömürgeciler, bölgedeki yurtseverlere karşı operasyonla ginserecek evleri aradılar ve Süleyman Enerler (TKİ sendika temsilcisi) Osman Çizer (TKİ'de işçi), İsmail Akar, Nezar Acar, Tahir Salmaz, Tahir Sevim,

Gerillalar bombalı tuzak hazırlarken...

Abdulkakim ike, Abdullah Kabak (Beldiye işçisi), Tahir Kabak, Halit Demir, Hüseyin ike, Abdullah ike, Sakvan Altürk ve adını öğrenemediklerimiz birlikte toplam 20 kişi gözaltına alındı.

ARGK gerillaları, Şırnak'taki kömür ocağına giden yolu bir süre tuttular ve kömür ocağına ait 4 dozer ve kepçeği yakarak imha ettiler.

ERUH: 1 Kasım günü ilçe merkezine yakın Gire Dile mntıkasına gerillalar ile sömürgeci birlikler arasında çıkan çatışmada 7 asker öldürüldü. Düşman kayıplarını gizledi.

PERVARI: Eruiha bağlı Medrese köyünden Pervarın Besta köyünde konuşlanan düşman birliğine erzak taşıyan 3 kamyon gerillalar tarafından durduruldu. Gerillalar, taşıyabilecek kadar erzak aldıktan sonra, geriye kalan erzağı imha ettiler.

24 Kasım günü ilçenin Oryan (Doğan köy) köyüne elektrik veren trafo ARGK gerillaları tarafından imha edildi. Ayrıca elektrik ve telefon direklerini deviren gerillalar, direklerin etrafında da tahir güç yüksek mayın döşediler. Daha sonra askerlerin gölgesinde direkleri kırmağa çalışan korucu çetelerden bazıları mayına çarptılar. Mayının patlaması sonucu 2 korucu öldü ve en az 5'u da ağır çekildi yaralandı. Bir kısım yaralı korucunun kol ve bacaklarının koptuğu bildirildi.

CİZRE: 10 Kasım gecesi ilçe merkezinde ARGK gerillaları 1 polis aracını ateşe tuttular. Eylemin sonuçları öğrenilemedi.

24 Kasım günü ilçe merkezinde Dörtöl mevkinde bir düşman aracında bomba patladı. Saat 14.00 sıralarında meydana gelen patlamada 1 astsubay, 2 asker ve aracı yakınında bulunan 2 çocuk yaralandı. Düşman askerlerinin ağır yaralandığı olay hakkında ayrıntılı bilgi alınmadı.

SİLOPI: 24 Kasım gecesi ilçe merkezinde 1 polis, ARGK gerillaları tarafından evinin önünde vurularak öldürüldü. Ayrıca polisin silağı da alındı.

Girgê Amık (Silopi)'nın Kortik köyünde ahanlık ve konculuk yapan muhtarın evi Kurtuluş Ordusu gerillaları tarafından roketlendi. Roketli saldırıda, muhtarın koruculuk yapan 1 oğlu öldürüldü.

Bölgeden ulaşan haberlere göre, Silopide daha başka eylemler de gerçekleştirilmiştir.

Dicle-Fırat Havzası 3. Bölge ARGK Komutanlığı'nın askeri açıklamaları

1- 7.11.1990 tarihinde 3. Bölge Komutanlığı'na bağlı savagçılarımız Batman şehir merkezinde eski hain Hamo'nun evine baskın düzenlediler ve evi tarayarak büyük ölçüde tahrip ettiler, hainin kendisi ise evde bulunamadı.

2- 12.11.1990 tarihinde 3. Bölgeye bağlı savagçılarımız Bismil şehir merkezinde düşmana puslu kuruldular. Pusuya düşen polis otusu taranarak, 1 polis öldürüldü, 3'ü de yaralandı.

3- 13.11.1990 tarihinde Mardin'e bağlı Kabala köyü yakınındaki bulunan DSI kurumlarına ait şantiye, 3. Bölgeye bağlı Serok APB Birliği savagçileri tarafından basılmış, şantiyede bulunan bir adet taksit, bir adet işçi taşıma aracı, bir adet kompresör ve bir adet yer kazma makinası imha edilmiş, diğer eşya ve araçlar da ateşe verilmiştir. Şantiyede bulunan 75 işçye yönelik 1 saate yakın propaganda yapıldıktan sonra, şehitlere saygı duruşunda bulunulmuş, daha sonra sloganlar eşliğinde ayrılmıştır. Bu sırada 2 işçi ARGK savaflına katılmış ve birlik kayıp vermeden üssüne çekilmiştir.

4- 14.11.1990 tarihinde akşam 19.00 sıralarında, yine 3. Bölgeye bağlı aynı Birlik, Binebine (Bülbül) köyüne baskın düzenlenmiş, koruculara teslim ol çağrısı yapılmış, 5 korucu esir alınmış, silahların toplanması sırasında zorluk çıkaran çetelere çatışmaya girmiş, 11 muhtar olmak üzere 4 korucu öldürülerek cezalandırılmıştır. 4 korucu da yaralanmıştır. Kayıp vermeden üsslerine ulaşan gerillalarımız, koruculara ait 6 adet G-3 silahını da kamulaştırmışlardır.

betişlene rağmen bazı yurtseverler karakolun önünde panzere Genel Sekreter Abdullah OCALAN yoldaşın posterini yapıştırdılar ve ayrıca bir de bildiri braktılar. Sabah durumunu gören nöbetçi olayı karakol komutanına bildirdi. Bunun üzerine şüphelelin nöbetçi gözetilme altına.

İlçe başlı Tiberim mntıkasındaki taburun yakınında gerillalarla düşman birliği arasında çatışma meydana geldi. Çatışma sonucunda 4 asker yaralandı.

Cizre'deki karayolunun İdile yakın bir noktasında arama yapan düşman güçlerine gerillaların yaptığı saldırı 1 polis ve 8 er vuruldu.

İdli taburunu roketli saldırı gerçekleştirildi. Ancak gerilla saldırısının sonuçları öğrenilemedi.

KERBARAN: Kerbaran (Darğecit)ın Basıklı (Kismeli) köyünde gerillalar, düşman karakoluna roketli saldırı düzenlediler. Saldırı eyleminde karakol binası tahrip edildi ve birçok asker kafası kırıldı.

Yine aynı ilçenin Dila köyünde, ARGK gerillaları operasyon birliğine puslu kuruldular. Puslu eyleminde 7 düşman askeri kurşunlara hedef oldu. Yaralardan kaçının öldüğü ve kaçının bulunduğ öğrenilemedi.

Diğer bir eylem de ilçenin Ezdinar (Baysun) köyünde gerçekleştirildi. Köydeki karakola yapılan roketli saldırının sonuçları hakkında bilgi alınmadı.

ÖMERLİ: Oslam ayının son haftasında elini devirmiş yoldaşlarımızın kanına bulamış bir hain-ajan hakkettığı ölüme cezalandırıldı.

Mehsêrî (Ömerli) ilçesinin Xirabekir (Oztaş) köyü yakınında, 4 Ocak 1990 günü **Mahmut GÜDEN,**

MARDİN EYALETİ

NUSAYBİN: 2 Kasım günü Marmıan (Aksoy) köyü dışında 2 azgın köy korucusu çete gerillalar tarafından ele geçirildi. Çinayetler işleyen çetelerden 11 ölüme cezalandırıldı, diğeri de ağır yaralandı.

8-8 Kasım gecesi bir ilbar üzerine Pirhabot (Yeniköy) köyünde 2 gerilla kuşatmaya alındı. Evin dışında bekleyen gerilla kuşatmayla yararak kuruldular. Diğer gerilla tek başına bulunduğu evde kuşatma altında kaldı. Düşman alana takviye güç gönderdi. Henüz çok genç ve safırla katıldığı birkaç ay olan Sabri isimli gerilla, 2 özet lim elemanını öldürdü ve 1 eri işe ağır yaralar. Sabri yoldaş son kurşununa kadar direndikten sonra şehit diğer. Saat 22.00'den 03.00'e kadar saatınca direnen Sabri yoldaş, yöre halkının günün kaynağı olur.

Güney Kürdistan sınırının yakın bir yerde 1 yurtsever, sömürgeci askerlerin yattıkları pusudan atıkları ateş sonucu şehit oldu.

8 Kasım günü Nusaybın'a bağlı Tınate (Kutlubey) köyünde çok koruculuğu yapan 5 kişi silahlarını sömürgeci yetkililere geri verdiler. Korucular konuyla ilgili gazetecileri de bilgilendirdiler.

IDİL: 4 Kasım gecesi, gece nö-

Hallî TUNÇ, Ekrem ÖZBEK ve Adnan YILMAZ adlı yoldaşlarımızı ihbar ederek şehit düşmelerine neden olan ajan Şehmus Poyraz, ARGK gerillaları tarafından cezalandırıldı. Köy yakınındaki arabasından kıştrılan ajan öldürüldü, arabası da yakıldı.

Şehmus Poyraz adı unsur, yoldaşlarımızın kanına girdikten bu yana düşmanın koruması altındaydı. Gerçekleştiren bu devrimci intikam eylemi, ihbari korumaya düşmanın gücünün yitmesiyle çözüldü. Gerillalar daha gösterdi.

ORTA EYALET

BAYKAN: 24 Eylül günü Baykan'da bir grup ARGK gerillası ile düşman birliği arasında çatışma meydana geldi. Çatışmada düşman ağır darbe vuruldu. Aynı çatışmada, vurulan 1 yüzbaşının silah ve teçhizatını almak üzere mevziden çıkan **Zeynel AKYAR (Firat)** yoldaş da şehit düştü. **Firat** yoldaş, Hollanda'da Partiyeli tanışarak sıcak savaş ortamına giren oldukça genç bir yoldaşımızdı. Gerilla yakınlıklarını bildirdiğine göre, **Firat** yoldaş, bu son çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek ölümsüz şehitler kervanına katılmıştır.

LİCE-GENÇ: 30 Ekim günü Diyarbakır'ın Lice ile Bingöl'ün Genç ilçelerinin bağlantısını sağlayan karayolunda pus kurarak ARGK gerillaları, 6 araçlı düşman konvoyunu şiddetli saldırılarla imha ettiler.

Bölgeden ulaşan habere göre, 7 Kasım günü de Kocatepe köyü yakınındaki ARGK gerillaları ile sömürgeci birlikler arasında bir çatışma meydana geldi. Çatışma, ARGK gerillalarının bir düşman konvoyuna yaptıkları saldırı ile başladı. Çatışmada 2 düşman aracı tamamen imha edildi ve içinde subayları da bulunduğu sanılan en az 20 asker öldürüldü. Ayrıca bir Silvanlı ve diğeri Lice'nin Sisi (Yolcağı) köyünden olan 2 ARGK savaşçısı kahramanca direnerek şehit düştü.

Lice'de bu ay içerisinde başka çatışmalar da meydana geldi. Ayrintılarını öğrenemediğimiz çatışmalardan biri Derün köyü civarında meydana geldi.

Herzan (Kayacık) köyü karakoluna yapılan baskında 12 askerli silahlı alındı. Gerillalar, kendilerine karşı direnmediklerinden dolayı askerleri cezalandırmadılar.

Korkulupınar köyü yakınındaki bulunan sömürgecilere ait odun deposu yakıldı. Erkenden yangını farkeden sömürgeciler, söndürme çalışmalarıyla olası büyük zararın önüne geçtiler.

22 Kasım günü gerillalar Derün köyünde toplandı. Yaptıkları toplantı ardından sömürgeci köyü baskına 13 yurtseverli gözetimle aldılar. Yurtseverler bir süre sonra serbest bırakıldılar.

9-10 Kasım günlerinde ise sömürgeci Lice'nin Sisi ve Çınazor köylerini bastılar. Yurtseverleri öldürerek hareket ettiler.

Şakıyatın köyünde "bölücülük propagandası yaptı" diye gerekçeyle Mahmut Bektaş adlı yurtsever 15 Kasım'da gözaltına alındı ve gözaltı durumu devam ediyor.

BİTİLS: 8 Kasım günü gerillalar Şex Cuma mıntıkasında sömürgecilerin kullandığı güzergaha mayın döşediler. Mayına çarpan 1 düşman aracında 1 teğmen ve 1 er öldü. Eylem ardından başlatılan operasyonlarda, ARGK gerillaları pusular kurdular. Pusularda ve çıkan çatışmalarda düşman büyük kayıplar verdi. Düşman gücü ve yaralarını Tavdırda hastaneye kaldırdı. Gerillalar kayıp vermedi.

BİSMİL: 10 Kasım günü ARGK

gerillaları, ilçe merkezinde 1 polis otosunu taradılar. Gerillaların saldırısında 2 polis çeşitli yerlerinden yaralandı, araç da önemli oranda tahribata uğradı. Eylem sonrasında 25 kişi gözaltına alındı.

DIYARBAKIR: Köy Hizmetlerinde çalışan ve Yol-İş Sendikası'na bağlı olan 30 bin mevsimlik işçiyi, Malîye Bakanlığı tarafından kadro verilmeyeceği işine son verildi. Bunun üzerine 67 işçi 15-17 Kasım günlerinde açık grevini gerekçe bilen, ilhanlı protestosuna katıldı.

Açık grevli işçiler, eylemlerinin ardından bir basın açıklaması yaparak şunları söylediler:

"Bizler köy hizmetlerinde çalışan mevsimlik işçiler olarak insan onuruna yakışır bir ücret alamazken, sezon sonu işten çıkarılarak açık ve sefaletle mahkum edilmektediriz. Bölge politikacıları kendi çıkarları uğrunda kendi yakınlıklarını kayırmakla işsizlik, bizzat ilki ay önceden işten çıkarılmamızın nedeni olmaktadır. Açık grev yapıp sesimizi duyurmaya çalıştık."

ŞİRVAN: Kasım ayının ilk haftasında ilçeye bağlı Dizan (Özyurt) köyünde görevli 14 korucudan 7'si silahlı bir kırarak koruculuğun vazgeçildi. Ayrıca Fırıyar (Elmadalı) köyünde de bir korucu silahlı bırakıldı.

BATMAN: İlçede kimlikleri tam tespit edilemeyen 2 ceset bulundu. Alınan haberlere göre, bu cesetlerden birinin şehide bir türlü alınsızca işliklerde bulunan ve polisde de işbirliği yapan bir unsura ait olduğu sanılıyor.

Ote yandan başka kaynaklardan alınan bir habere göre, Batman'ın bir köyünde gerillalar 7 korucunun silahlarını aldılar ve koruculuk pusulanı vazgeçtiklerini dair söz aldıktan sonra bu unsurları serbest bıraktılar.

DERSİM EYALETİ

OVACIK: Kurtuluş Ordumuz ARGK savaşçıları ile DABK (Doğu Anadolu Bölge Komutanlığı) savaşçıları ortaklaşa bir eylemle 2 araçlı düşman konvoyunu pusuya düşürdüler. Kasım ayının ilk haftasında Ovacık ilçesinde Merox mıntıkasında gerçekleşen eylemde, düşman araçları tümen imha edilirken, en az 10 düşman askeri öldürüldü ve birçok asker de yaralandı.

Bu çatışmadan 2 gün sonra bir düşman operasyon birliği tarafından oluşturulan ARGK-DABK müzerezi kuşatmaya alındı. Çıkan çatışma düşmana 2 ölü ve 2 de yaralı verdilerle sonuçlandı. Çatışmada 1 DABK savaşçısı da şehit düştü.

Ortaklaşa gerçekleştirilen bu eylemler ardından sömürgecilerin başlattığı operasyonlar esnasında yeni bir çatışma meydana geldi. Çatışmada düşmanın kayıpları öğrenilemedi. Aynı çatışmada 4 DABK savaşçısı şehit düştü.

Bölgede ilk defa ARGK ile DABK eylem birliği uygulamaya geçirdiler. Sömürgeci Türk devletine karşı savaşmak isteyen güçlerle eylem birliğini yapmaya ve bu güçlere verebileceği her türlü desteği sunmaya hazır olduklarını çeşitli vesilelerle kamuoyuna duyuran Partizim'in bu konuda birçok çağrısı vardır.

DABK'nın Partizim'i güç birliği çağrısına olumlu cevap vermesi sonucu, Dersim'de bu ortak dayanışmanın ilk örneği gerçekleştirilmiştir.

HOZAT: 29 Kasım günü ilçenin Beşgöle köyünde bir ARGK birliğinin sabaha karşı pusuya düşürülmesi sonucunda çatışma çıktı. Yaklaşık 8 saat süren çatışmada, Kurtuluş Ordusu gerillaları güçlü savaşçılıkları ile düşmana birçok kayıp verdirdiler. Aynı çatışmada 4 ARGK gerillası da şehit düştü.

Şehit düşen gerillalardan Arif (Karslı) yoldaş, bir süre cezaevinde kalmış ve daha sonra serbest bırakılınca tekrar mücadele sahanına katılmıştır. Birkaç yıldır Dersim'de faaliyetleri içerisinde bulunuyordu; ve çatışmaya giren grubun sorumlusuydu. **Ahmet (Karslı)** yoldaş, son baharda gerilla safına katılmıştı. **Rıza (Bingölü)** yoldaş, son dönemlerde ARGK'ye katılmıştı; evli, dört çocuk babasıydı. **Salih (Elbisatlı)** yoldaş da, sonbaharda mücadele sahanına yerini almıştı.

GÜNEYBATI EYALETİ

PAZARCIK: 28 Kasım günü, birkaç gün önce birliklerinden bir çatışma sonucu ayrı düşen 2 ARGK gerillası ile bir operasyon birliği arasında çatışma meydana geldi. Çatışmada son mermilerine kadar ka-

ramanca direnen 2 ARGK gerillası şehit düştü. Düşman kayıpları ise öğrenilemedi.

Söz konusu çatışma burjuva basınına farklı şekilde yansdı: 4 teröristin öldüğü açıklandı. Alınan haberlere göre, öldürülen diğer 2 kişi çatışma yerinin yakınında muhtemelen oduna giden bir baba ile oğulları. Askerler keyfi olarak ilkin oğulu öldürüyorlar, ardından oğlunun yaralarını sarmaya çalışan babayı kurşunluyorlar. Cesetleri köyde muhtara teslim eden sömürgeciler, gerçeğin saklı tutulması için köylüleri tehdit ettiler.

SERHED EYALETİ

KAĞIZMAN: Kasım ayı sonlarında ilçenin yakınındaki ARGK safına katılmaya giden 2 devrimci, sömürgeci bir birlik tarafından pusuya düşürüldü. Açılan seri ateşlerin sonucu 1'i bayan 2 devrimci şehit düştü.

DİRENMEK DÜŞMANI YENMEKTİR

Başlatıcı 1. sayfa
nın talepleri içinde diz çokturlar. 14 Kasım günü sağlanan anlaşma sonucu, tutukluların 11 maddelik talepleri kabul edildi.

Direnişin 36. gününde, sömürgecilerin anlaşmaya oturması direnişin zafarı oldu. TC, her türlü savunma olanağının yoksun tutukluların direnişi karşısında tutunamadı. Kürdistan'da silahlı ve silahlız direnişin içine geçerek eteklemeye burunması, sömürgeciliği müthiş zorlayarak büyük kazanımlar yaratıyor. Savaş esirlerinin ve halkın direniş gereği bir kez daha gördü ki, direnmek artık yaşamı yitirmekle kalmıyor, kazanımları ortaya çıkarıyor ve böylece düşmanın yenilgisini kaçınılmaz kılıyor.

Anlaşma sağlanan talepler şunlardır:

- 1- Koşullarda tutukluların seçtiği temsilcilerin kabulü,
- 2- Koşullar arasında ziyaret serbest olacak (Cezaiye yetkilileri en çok bu maddeye ıtlaz ettiler, spor ve vesilelerle koşullar arası görüş serbest olacak),
- 3- Sürdürülen durdurulacak, mahkemeleri devam edip de sürmüş edimsiz olanlar Diyarbakır Cezaiye'ne geri getirilecek,
- 4- Her türlü yasal yayının içeriye giriş serbest olacak,
- 5- Polisler, gerek görüş sırasında, gerek sair zamanlarda tutuklu aile ve yakınlarını rahatsız etmeyecek,
- 6- 29 Ekim günü olan, ancak iptal edilen açık görüş, ileride saatların bir günde yapılacak,
- 7- Soruşturmadan çıkan tutukluları ilk nüsha rapor verilecek, bunlardan bir adeti tutuklu da kalacak,
- 8- Yemekler doktor kontrolünde kalacak, yemeklerin kalitesi artırılacak,
- 9- Hastalar gününde muayene edilecek, ilaç giderleri hem tutuklu hem de hükümlü olanlar için cezaevi yönetimi tarafından karşılanacak,
- 10- Kalorifer tertibatı tamir edilecek, cezaevine gelen 250 milyon TL gibi büyük mablağın bir kesimi CE gibi büyük kuruluşların düzeltilmesi için harcanacak,
- 11- Savaş esirlerinin Eskişehir'e aktarılması planından vazgeçilecek.

Tutuklu yakınları 15 Kasım günü Diyarbakır'da yaptıkları basın toplantısında, "Yüreğimizi ferahlatan bu mutluk diğer acılarımızı hafifletmiyor" diyerek, hem anlaşma maddelerini sıraladılar, hem de şu talepleri yeniden gündeme getirdiklerini açıkladılar:

1- Doğu ve Güneydoğu halkımıza (Kürt halkına, bn.) yapılan zulme son

verilmelidir,

2- Halk birbirine düşüren koruculuk sisteme son verilmelidir,

3- İşkence son bulmalı, genel af çıkarılmalıdır,

4- Botan'da köy boşaltılmalı ve orman yakınlamaları son verilmelidir,

5- Cezaiye'leri almak isteyenlere zorluk çıkarılmamalı, cezaiyeler geri verilmeli, sahiplerine baskı yapılmamalıdır,

6- SS Kararnamesi olarak bilinen 424 ve 425 sayılı Kanun Kuve-tindeki Kararnameler iptal edilmelidir,

7- Olanüstü Bölge Valiliği kaldırılmalıdır,

8- Kazanımara dokunulmamalı, cezaevlerinde yeni huzursuzluk ortamı yaratılmamalıdır.

Bayrampaşa Cezaiye Savcısı ölümle cezalandırıldı

Bayrampaşa Cezaiye Savcısı Niyazi Fikret Aygen, görev yerine girdikten İstanbul'da, Devrimci Sol'un askeri kanadı Silahlı Devrimci Birlikler tarafından kurşunlanarak cezalandırıldı.

Faşist savcı, 15 Şubat 1990 tarihinden bu yana Bayrampaşa Cezaiye'inde görev yapıyor. Devrimci tutuklulara yapılan her türlü işkence ve baskının baş sorumlularından. N. Fikret Aygen adı faşist savcının 12 Kasım günü işlediği suçların bedeli olarak cezalandırılması, TC'nin telafası yol açtı. Venien de-meçler de, faşist yönetimin ne denli sarıldığını ortaya koyuyor.

Aydın'da 2 PKK kadrosunun öldürülmesinde rol oynayan bir gardiyan vuruldu

9 Kasım günü, Aydın E Tipi Cezaiye'inde görevli olan gardiyan Yücel Yıldırım'a yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştirildi. Gardiyan Yücel Yıldırım, 1989 Ağustosunda devrimci tutukluların gerçekleştirdiği açık grevi sırasında PKK'lı savaş esirlerinden **Mehmet YALÇINKAYA** ve **H. Hüsnü EROĞLU** yoldaşların dövülerek katledilmesinde rol oynamıştı. ARGK İntikam Timi tarafından cezalandırılan gardiyan, devrimci tutuklulara sadıç işkence yapmaktaki tanındı.

Vurulan gardiyan ağır şekilde yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

SERXWEBÜN ABONE FİŞİ

Adı, soyadı:
Adres:

6 aylık

Almanya için:

DM 18 □

Almanya dışı:

DM 20 □

Abone hesap numarası:

StadSparkasse - Köln

Konto Nr.: 27 60 29 52

BLZ: 370 501 98

1 yıllık

Almanya için:

DM 36 □

Almanya dışı:

DM 40 □

Yazışma adresi:

Serxwebûn

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme mabzusu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

PKK'NİN 13. MÜCADELE YILINDA ULUSAL HALK AYAKLANMASINA YÜRÜYÖRÜZ

Halkımızı çağdaş ulusal ve toplumsal kurtuluş sürecine sokan, halkımıza ve insanlarımızı kimlik ve kişilik kazandıran PKK'nın 13. mücadeleyi, dünyada ve Ortadoğu'da çok önemli gelişmelerin yaşandığı, PKK önderliğindeki halkımızın genelliyi ve kitlesel eylemleri Kürdistan çapında yaygınlaştırıp çeşitli yöntemlerle kesintisiz geliştirdiği bir ortamda girmiyorum. Bu ortamı dikkatle inceleyince, 13. mücadeleyi yılının, her yıldan daha fazla PKK önderliğindeki halkımızın kazandığı bir yıl olacağını daha şimdiden görüyör ve buna inanıyoruz. Bu inançla, PKK'nın 12. kuruluş yıldönümü halkımıza ve ilerici yoldaşları kutlu olsun diyorum.

Bundan bir yıl önce, PKK'nın 12. mücadeleyi yılına girenken Partilerimiz, "Bu dönemde artık ayaklanma taktiği tut" demişti. Ocak 1990'da ise, "Önümüzdeki on yıllar, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğü yılları haline gelecektir" şiarını atarak, 1990'lı yıllara ilişkin Partilerimiz ve halkımızın hedefini belirlemiştik. PKK'nın 12. mücadeleyi yılında ulusal kurtuluş mücadelemizin yaşadığı büyük gelişmeler, ülke çapında yaygınlaşan ve faşist-sömürgeci düşmanı günlük olarak döven gerilla ile, Nusaybin ve Cizre'den başlayan kurtuluş mücadelesi çok sayıda kasaba ve köyüne yayılan ve çeşitli yöntemlerle günümüze kadar gelişerek süren kitlesel eylemler, yerel halk ayaklanmaları, hem bu belirlemelerin ne kadar somut ve gerçekleştirdiğini göstermiş, hem de bu doğrultuda tarihi adımların atılması olmuştur. Artık ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir döneme girilmiştir. Öncünün savasından kitlelerin savasına ulaşılmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelesi, gerilla ve halk ayaklanmaları gibi halk savasının stratejik önelemi ki temel mücadelemiz bilmimize kavuşmuştur. Bu gelişme, ulusal ve uluslararası düzeyde ulusal kurtuluş hareketinin temel bir sırcayı yapmasını sağlamıştır. Denilebilir ki, PKK'nın bundan beri yürüttüğü mücadeleyi, geçtiğimiz yıl içinde siyasal bağlamdan ete kemide büründürmüştür. 13. mücadeleyi yılına işte bu temelde girilmektir.

13. mücadeleyi yılına girenken güncel durumumuz mücadelemiz üzerinde etkide bulunan temel bazı özellikleri nelerdir?

Her şeyden önce, uluslararası alandaki çok önemli değişiklikler söz konusu. Bazi sosyalist ülkeler ortaya çıkan değişiklikler, Varşova Paktı'nın dağılması ve NATO'nun eski konumunun sarılması, ABD ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin durumu, iki Almanya'nın birleşmesi, "Avrupa Birliği" denen olay içindeki gelişmeler, "yumuşama", "silahsızlanma", "insan hakları" denen olaylar ve benzeri hususlar bu konuda sayılabilir. Bu değişikliklerin günümüzdeki Ortadoğu krizi ile belli bir noktaya gelmesi, nitelikleri daha iyi anlaşılabilir olmuştur. Bunlardan, kısaca şu sonuçları çıkarmak mümkündür: İkinci Dünya Savası sonrası oluşan uluslararası ilişkiler düzeninde önemli değişiklikler olmuştur ve olmaktadır; dünya hızla bir siyasal değişim içinde; eski düzen yıkılmıştır ama yeninin nasıl sonuçlanacağı henüz kesin belli değildir, değişim hızla devam etmektedir. Sovyetler Birliği ve ABD önderliğindeki iki askeri bloklu dünya düzeni artık yoktur. Bunu, Sovyetler Birliği ve ABD'nin "siper çukuru" biçiminde tabir edilen

liderliklerinin ortadan kalkması tarzında ifade etmek daha doğrudur. Kuşkusuz bu iki devlet, askeri güç bakımından hala en kuvvetli devletlerdir, fakat ekonomik ve mali güç bakımından Japonya ve Almanya bunları geride bırakır hale gelmişlerdir. Ayrıca Fransa, İngiltere, Çin gibi devletler kendi etkinliklerini geliştirme için çaba harcamaktadırlar. Bütün bunlar ne demektir? Bunlar, dünyanın iki siyasal merkezli olmanın çökmesi ve çok merkezli hale gelmesi demektir. Emperyalist devletler arasındaki ittifakın zayıflaması ve çelişkilerin artması demektir. Nitekim Ortadoğu krizi üzerinde bu durum açıkça görülmekte ve bunun giderek büyüyeceği ortaya çıkmaktadır. ABD'nin bu kadar saldırgan davranması ve askeri gücünü öne sürmesi, emperyalist devletler arasındaki çelişki ve mücadeleyi ilerlettiğini korumak ve geliştirmek içindir. Fransa, Almanya ve Japonya gibi devletlerse bu durumla çelişki içinde olduklarını izledikleri politikaya göstermişlerdir. Buradan çıkan sonuç, emperyalistler arasındaki mücadeleyi enesiye göre gittikçe artıracaktır. "Avrupa Birliği" denen şeyin bugünkü düzeyi aşmaya çalışırlar. Nitekim İngiltere ile Almanya arasındaki çelişki çok ileri düzeyde varmıştır. Bu durum dünyayı ne tür çatışmalara götüreceği üzerine şimdiden bir şey söyleyemese de, otuz yıldır dünya siyasalinde ortaya çıkan tıkanmanın çözüldüğü, dünyanın bir siyasal değişim içinde girdiği, çeşitli alanlarda hızla siyasal değişikliklerin ortaya çıkacağı söylenebilir. Bu, devrimci siyasal gelişme ortamının daha çok açılması demektir. Dünya, giderek yeni bir devrimler dönemine sahne olmaktadır. Emperyalistler arasındaki mücadeleyi insanlığı tehlikelere götürenin önlenmesi yolu da devrimler daha çok geliştirmek ve muhafazat kılacaktır.

İkinci önemli husus olarak, ezilen halkları emperyalizm arasında çelişkinin daha da derinleşeceği ve bu temelde savasların artacağı açıktır. Buna, Kuzey-Güney çelişkisi ve mücadelesi de denmektedir. Yeni sömürgeçler üzerinde ki mücadeleyi kıracak, yeni sömürgeçlik biçiminde bazı değişiklikler olabilecektir. Emperyalistler arasındaki mücadeleyi, emperyalist sömür ve saldırganlık artırtık, zenginlere yoksullar, halklara emperyalizm arasında savaslar da büyüyecektir. Dünyanın geniş alanlarında anti-emperyalist tutum değişikliği daha çok canlanacak ve gelişecektir. Yaşadığımız yüzyılda dünyanın en önemli devrimin gücünden olan bu mücadeleyi, yeni devrimci gelişmeler de temel olacaktır. Ki bloku dünyanın yarattığı kitlelerin çözümü, bazıların ileri sürdükleri gibi halkların kurtuluş mücadelesini azzaltmayacak, tersine artıracaktır. Afganistan, Kamboçya, Nikaragua gibi ülkelerde görülen çözümsüzlükler ortadan kaldırarak, devrimci gelişmelerin daha özümleyici olmalarına olanak sunacaktır.

Uluslararası alanda yaşanan bu değişiklikler Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi açısından da daha büyük öneme sahiptir. Bir kez, faşist-sömürgeci Türk rejiminin durumu bu gelişmelerle tamamen ters ve karşıttır. O, iki askeri bloklu dünya düzenine göre şekillenmiş ve emperyalist blokun karakolu niteliğindeki olan bir rejimdir. Meyvut uluslararası gelişmelerin kendisini ne kadar sıkıştırdığı ortadadır. Eski dönemde

kendisinin daha sağlıklı olan devletler bile mevcut değişime dayanamamışlardır ki, onun sıkışmasının devam edeceği açıktır. Nitekim sömürge bölgesel ve uluslararası gerilliliği ve hatta savası çıkırtarak bazi nefes almaya çalışmaktadırlar. ABD'nin önde bir Ortadoğu savasını kişis kurtmasının nedeni budur. Ayrıca Türkiye üzerinde süren emperyalist mücadeleden de yararlanarak, ABD, Almanya, Fransa, Japonya, hatta Sovyetler Birliği gibi devletleri dengelemek ve kullanmak istemektedir. Ancak son dönemlerde ABD atına yavaş binnis olduğunu açığa çıkması, bu dengelemeyi götürme kabiliyetinde olmadığının göstergesidir. Bundan sonuna kadar yararlanmak isteyecektir, fakat değişen dünyada bunun kendisine büyük güç vermesi mümkün değildir.

Baş düşmanımızın bu biçimde sıkışması, ulusal kurtuluş devriminin lehine bir durum demektir. Mevcut değişim düşmanımızı sıkıştırmakta, dolayısıyla bizim mücadeleyi geliştirmemize olanak sunmaktadır. Ayrıca, dünyanın iki askeri blok arasında sıkıştırılmasının ortadan kalkması olgusundan da çok yararlanabilecek ülkelerden biri de Kürdistan'dır. Unutmamalı ki, eski dünya Kürdistan'ın parçalanması, paylaşılması ve sömürgeleştirilmesi üzerine kurulmuştur; o düzende ötekim ve halkımız çok sayılıyordu ve taninlen silinmek üzere çok ediliyordu. Böyle bir sistemin kırılması ve belli bir değişim sürecinin yaşanması, halkımızın ulusal kurtuluşu açısından tarihi ve çok önemli bir fırsat olarak görülmek gerekir. Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için mevcut uluslararası koşulların daha elverişli olduğunu görmemize körik olur. Ayrıca, PKK ve önderlik ettiği mücadeleyi kazandırdığı bugünkü düzeyin mevcut koşullarla birleşmesi, mevcut değişimi böyle bir mücadeleye karşılayıcı olmamız, halkımızın kurtuluşu açısından tarihi bir şans olmaktadır. Kuşkusuz kurtuluş, bağımsızlık ve özgürlük kendiğinden yaya da az çabıyla gelecektir değil, kimse de fazla bir desteğe bulunmayacaktır. Fakat bu koşullara dayatılacak topyekün bir mücadele, halk savasının geliştirilmesi, çok önemli ve hızlı sonuçlar ortaya çıkarabilecektir. Bu nedenle, dünyada yaşanan mevcut değişim sürecine ulusal kurtuluş savasını dayatmak, gerillayı ve halk ayaklanmalarını geliştirmek için tüm gücümüzü harcamak bizim açımızdan hayati önemdedir. Ve büyük sonuçlar elde etmemiz için ortam her zamankinden uygun, olanaklar her zamankinden elverişlidir. Mevcut süreç bizi ulusal kurtuluş için ayaklanmaya zorlamakta ve mahkum etmektedir.

Dünyada yaşanan değişim sürecinin bugün Ortadoğu'da en ağır bir krize karıştığı olması, elbette bir tesadüf değildir. Ortadoğu'daki düzen, dünya savaslarıyala kurulum ve iki askeri bloklu dünyada bile sürekli savaslara sahne olarak günümüze kadar gelmiş bir dündür. Bu nedenle, dünyadaki değişimin Ortadoğu'da esas biçimine kavuşacağı, en erkenden bu bölgeye etileceği ve daha çok bundan etkileneceği açıktır. Nitekim Ortadoğu'daki statükonun mevcut değişime dayanmadığı ve yeni statüko arayışının savas tehdidi düzeyinde sürdüğü ortadadır.

Ortadoğu'nun yapısı, sorunları ve temel çelişkileri bilinmektedir. Irak-Kuveyt sorunu ve ABD'nin askeri

yiğineşiyi ortaya çıkan durum çokça değerdendirilmiştir. Bölge, tüm dünyayı etkisi altına alacak bir savasın içine düştüğü adın gelmektedir. Bölgedeki statükonun parçalanması doğrultusunda bir gelişme imlenmektedir. Eğer hala savas çıkmamışsa, savasa taraf olan güçler bu konuda adım atamıyorsa, bu durum, onların statükonun parçalanmasından duydukları korkudan kaynaklanmaktadır. Nitekim böyle bir olaya meydan veremeycek tedbirleri almaya çalışmaktadırlar. Bunun için bazıları çeşitli uzlaşmalar yarmaya çabası içinde bulunmaktadırlar. Dolayısıyla bir yanda mevcut statükoyu korumak ve çatışmaların derinleşmesini önlemek isteyenler, diğer yanda mevcut statükoyu parçalayarak bölgenin temel sorunlarını kökünden çözmek için mücadeleyi derinleştirmek isteyenler ayrışmaktadır. Birincisi emperyalistlerin ve işbirlikçisömürgecilerin çıkarını ifade etmektedir, ikincisi ise bölge halklarının ve kurtuluş hareketlerinin çıkarını belirlemektedir. Sonuna kadar istekli olmalarına rağmen birinciler bir türlü çözüme ulaşamamaktadırlar ve ulaşamazlar da. Çünkü, mevcut durum bölgenin sorunlarından, bölge üzerindeki egemen yapının halkların ulusal ve toplumsal çıkarlarına karşı olmasından kaynaklanmaktadır.

Ortadoğu'daki mevcut gelişmeler Kürdistan'a nasıl yansımaktadır? Artık herkes kabul ediyor ki, bölgenin en temel sorunlarından biri, belki de en doğu geleni Kürdistan sorunudur; Kürdistan'ın parçalanarak paylaşılıp sömürgeleştirilmesi olması durumudur; Kürdistan halkının ulusal birlik ve kurtuluş sorunudur. Bu sorun, bölgeye ve dünyaya her zaman-kinen çok fazla kendini dayatmakta ve yoğun olarak tartışılmaktadır. Halkımızın PKK önderliğinde geliştirdiği mücadeleyi bu durumla karşılaması olması, onun için çok daha elverişli bir pozisyon olmaktadır. Nitekim, faşist-sömürgeci Türk rejiminin görünür küküğe Şiş Özal, ta Tokyo'dan bile "İrak'ın kuzeyinde bir Kürd devleti kurulmasına msaade etmeyez" demektir. Kendisinin çok, esas yönetime olan Türk ordusunun görüşleri olan bu açıklamla, bir bakıma ABD ve Avrupa'ya yönelik bir mesaj olsa da, aynı zamanda çok önemli gerçekler de ortaya koymaktadır. Bir kez, sorunun hayati düzeyde tartışıldığı açıkça göstermektedir. Özal'ın Şam-Tahran arasında bu tür dokümanların ve Türk rejiminin bütün diplomatik faaliyetlerinin nedenini de gözler önüne sermektedir. Bu açıklamla, Türkiye'ye dayanak veya göz görünenek "Kürt halkının saygılayacakları" hayal ve iddia eden işbirlikçi Türk çevrelerini de bittirmek, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin Türk sömürgeleştirilme karşı ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki gelişmeler temelinde sorun elde edilebileceği biçimindeki PKK görüşlerinin doğrulanması ve PKK'nın önder konumunun dışman tarafından da ifrat edileceği olmaktadır.

Bölgedeki mevcut gelişmeler, faşist-sömürgeci Türk rejimini yerinde duramaz hale getirmiştir. Uğradığı büyük ekonomik kayıplar yanında, onun, temel sorunu olan Kürdistan üzerinde kritik bir ittifakı oluşan denetimini kaybetmesi olayı en büyük zayıflıktır. Kükla Arap monarşileri ve İsrail siyaseti ile ittifak halinde ABD'nin bölgedeki temel dayanağı olma durumunun hızla açığa çıkması, bölgede daha çok teşhir ve tectis olmasını doğurmuştur. Bu, bir

de savas düzeyine varırsa, bölge halklarının ve ilerici güçlerinin Türk rejimine karşı açığı savası hale geleceği açıktır. Baş düşmanımız bölgedeki bu durumu, ulusal kurtuluş mücadelemizin lehine olan bir durumdur.

Üstten basit uzlaşmalarla bölgedeki sorunları bastırmak ve gerici düzeni sağlamak mümkün değildir. Çelişki ve çatışmalar bölge statükosunu parçalayacak yönde derinleşecektir. Bu, bizim lehimize olan bir gelişme durumudur. Çelişki ve çatışmaların derinleşmesi Kürdistan sorununu daha çok öne çıkararak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi bölgedeki çelişkileri derinleştirerek halklar lehine çözümlerin gelişmesine hizmet edecektir. Nitekim mücadelemizin şu anki gelişme düzeyi bile Ortadoğu'da halkların ulusal ve toplumsal çıkarlarının korunup geliştirilmesi ve devrimci halk çözümlerinin ortaya çıkması açısından çok önemli bir yere ve role sahiptir. Ve ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştiççe bölge üzerindeki bu rolu daha da büyük ve belirgin olacaktır.

Ortadoğu'da mevcut durumla bizim şu sonuçları çıkarabiliriz: Bölgedeki eski statükonun parçalanması ve yeni statüko arayışının başlaması biçiminde bir süreç gelişmiştir ve bu sürecin derinleşerek gelişeceği kesin gibidir. Bu süreç, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi ve sonuç elde etmesi açısından en elverişli bölgeyi ortalamaktadır. Ve aynı zamanda bizi, halk ayaklanırlarak ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltmeye zorlamaktadır. Halkımızın bu süreçte verecek gerekten tek karşılık, gerillayı hızla yaygınlaştırmak, kitlesel eylemleri geliştirmek ve ulusal halk ayaklanmasını yürütmek olmalıdır. Bu süreçte ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirecek dayatmamızı bizi önemli sonuçlara ulaştıracaktır. Bu, bizim için hayati önemde olan, mutlaka değerdendirilmemiz ve gereklerini yerine getirmemiz gereken bir durumdur. Her ne kadar bölge bölgesel savas durumuna işe, gerillayı ve halk ayaklanmalarını geliştirmek, savasa böyle bir halk eylemini dayatmak ve bunun etrafında ulusal birliği ve örgütlülüğü sağlamak, bizim için var olmanın ve ayakta kalmanın tek ve bir tek yoludur. Buna yönelmemek ise en tehlikeli sonuçları ortaya çıkarabilecek devrimci görevlere işe bu bilince yürüme bu gün her zamankinden daha çok önemli hale gelmiştir. Bölgesel gelişmeler temel sorunların çözümünü dayatmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelesinde ulaştığımız düzey, bu bakımdan bizi en elverişli konuma getirmiştir. O halde halk direnişimiz sonuç atacak düzeyde ve bu ortamda dayatmak bizim için vazgeçilmezdir. Ve böyle bir mücadelenin önümüzdeki süreçte bölgenin en etkin gücü haline geleceği kesindir.

Dünya ve bölgede yaşanan gelişmelerin faşist-sömürgeci Türk rejimi için en elverişsiz durum arzettiğini belirttik. Türkiye'deki durumun, rejimin ki durumunun da bundan daha iyi olmadığı, hatta çok daha kötü olduğu açıktır. Buna her gün yasıyor, görüyor, duyuyoruz. Türkiye'deki durum, ekonomik bu-nalim, toplumsal çelişkiler ve siyasal kitlelerin bakımından dünyada en ağır koşullar yaşayan ülkelerden birinin durumudur; belki de en ağır olmaları. Rejim, bir yandan yaşanan ağır bunalmı, ete yandan ulusal

kurtuluş mücadelemizin dayatıldığı devrimci çözüm karşısında tam bir kilitlenme noktasındadır; hiçbir devrimci yapıyı, bütün gücünü kurtulmaya çalışmaktadır. Eğer bu haliyle şimdiki kadar ayakta kalabilmişse, ömrünü biraz uzatabilir, bu durum onun tamamlanması için gereken gücü olmasa ve Türk toplulumun millitarizm boyunu eğin geleceğinin güçlü olması nedeniyle, Rejimin gerçek iteliğini kayıran, buna karşı direnmeye güç getiren, bu konuda halkı bilgilendiren örgütleyen bir gücün ortaya çıkmasını sağlar. PKK'nin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesi, bu durumu da artık kökünden kırmıştır.

Şu beşliyle mi olarak yapmak hatalı değildir: Önmüzdeki yıl ve belki daha sonraki birkaç yıl faşist-sömürgeci Türk rejimi için en kritik yıllar durumundadır. Uluslararası, bölgesel ve iç gelişmeler bu durumu açık olarak göstermektedir. Yaşanan Ortadoğu krizi çerçevesinde bunu artık herkes görür olmuştur. Rejimin bütün sözcüleri, devlet kurumları peşpeşe çöküyor diye adeta feryat etmektedir. İçine girilen süreçte, her alanda yaşanan bunalmış şimdiki kadar görülmemiş bir derinleşme yaşanmaktadır. Ağır bunalmış altındaki ekonomi bütününe çökse, bu durum sağdan-soldan diemenen yardımları ayakta tutulmaya veya kurtarmak mümkün değildir. Bu durumun sosyal patlamaları ve siyasal mücadeleyi hızlandıracağı açıktır. Bölgesel bir savaş durumu ise, bütün bunları daha köklü kılaacak ve çözümlüye düşüreceği gelecektir. Rejimdeki siyasal kilitlenme, yani yenileşme reformları yapamaması, değil ordi yönetimi aşmak, göstermelik kukla yönetimi bile değiştirememesi süreci. Değişiklik yapamaz, çünkü devrim dayatmaktadır. Şimdiki kadar yaptıkları gibi, ellerindeki tek çare orduya dayalı karşı-devrim geliştirmek, fakat bunda da yeni gelişme sağlanamamış olanağı kalmamıştır. Son sınıra kadar karşı-devrim geliştirmişlerdir. 1990 yılı özel savaşta son temel stratejileri de, yani ayaklanmaya karşı koyma, halk ayaklanmasını ordi gücüne ezme stratejilerini de uyguladıkları iyi olmuştur. Bunun da sonuçsuz kaldığı, kendileri için başarı yaratacak bir strateji olmadığı açıktır. Zaten bölgele bir savaşta herkesten çok bilgisizlik miraz da bunun içindir; bunları kendilerine yeni savaş olanakları sağlamak istemektedirler. Eğer böyle bir savaş açılabırlarsa, bunun kendilerinin sonunu getirecek bir serüven olacağı açıktır. Akımlara özel savaşta başkanı kalmasıdır ki, aynı tarz savaşta daha uzun süre devam ettirebilseler, buna güç getirebilseler ve bunu Türk topluma kabul ettirebilseler, artık çok zordur. Savaşta gerileme noktasına gelmişlerdir kendileri aralarında: taşlamalar arırmaktadırlar. Bu nedenle, ilerleye yönelik planlar, darakamaları ve kararsızlıklar. Özalın yeni bir cumhurbaşkanlığı seçimi gündeme gelmesi; aslında karmak ve mevcut durumun sonumlandırılarda kurtulmak içindir.

Bütün herden herkes, önmüzdeki yılın, mevcut ekonomik, sosyal ve siyasal durum açısından Türk rejiminin en kritik yılı olduğunu belirtmektedir. Ona yaşımlı geliştirilen karşı-devrim, faşist-askeri rejim azgın baskı ve sömürsü altında yaşayan kitleler, Ortadoğu krizine de getirdiği baskı ve sömürsü yüzünden artık dayanacak durumda değildirler. Çok değişik biçimde kitleli eylemler Türkiye'de de gelişecek ve bunlar daha çok düzenli hedeflere yönelik faaliyetler isteyeceklerdir. Zaten şimdiden, başta işçi ve gençlik olmak üzere çeşitli kesimlerin gerekçe yarınlaşan kitleli eylemleri vardır. Bu durum, her gün artan baskı, zulüm,

sömürsü, pahalılık, işsizlik ortamında önmüzdeki yılda çok daha büyücek ve yaygınlaşacaktır. Ayrıca Kürdistan'daki gerilla ve kitleli eylemler, Türkiye'deki kitleleri de daha çok cesaretlendirmek ve düzene karşı eylemler seferber etmektedir. Bizdeki gerillanın etkisi sadece Kürdistanla sınırlı değildir, daha genişinde Türkiye ve bölge üzerinde önemli etkide bulunan bir güç haline gelmiştir ve bu rolü giderek artacaktır. Tüm bunlar birleştiğinde, kitleli eylemlerin gelişip yaygınlaşarak geniş halk ayaklanmalarına varma olasılığı güçlü bir biçimde gündeme gelmektedir. Bu nedenle, önmüzdeki yıl, faşist-sömürgeci rejim açısından, içinde tamamen çöküş ve tasfiye olma olasılığı da taşıyan bir kritikliktir.

Demek ki, önmüzdeki yıla dayatma-

cağımız ve dayatmamız gereken mücadeleye, sadece gerillayı ve kitleli eylemleri geliştirmek değildir, bunları bir ulusal halk ayaklanmasına hazırlayacak, gerçekleştirecek, bu konuda olumlu fırsatları iyi değerlendirecek, çeşitli biçimlerdeki gelişmeleri iyi yönlendirecek, rejimi alt edecek bir durum da dahil, her türlü gelişmeye hazırlıklı olacak düzeyde ve yönde organize etmektir. Bu durum bizim için oldukça önemlidir. Parti II. Ulusal Konferansı, bu gelişmelere zamanında dikkat çekmiş ve görevleri ayrıntılı olarak planlamıştır. Kuşkusuz Parti daha değişik toplantıları halk gelişmeleri taşıyıyor, değerlendiriyor, devrimci görevler için yetkin plan, program ve uygulama geliştirdi. Ancak bütün yurttan insanlarımızın mevcut gelişmeleri dikkate alması, tartışması, örgütlenmesi mücadeleyi daha aktif katılması günümüzün vazgeçilmez görevi durumundadır.

Hem uluslararası ve bölgesel gelişmeler, hem de faşist-sömürgeci rejimin durumu ve mücadelemizin geliştiği nokta, Kürdistan devriminde hızla ilerli girdimisi, yeni ve daha büyük atılımlar yapılmasını zorlamaktadır. Bu açıdan PKK'nin 12. mücadele yılı, halk gelişmelerinin yansıdığı bir yıl olmuştur. Gerilla ükemi-zinin her alanına oturulmuş, düşmanın bütün engellemeleri cabaları kırılarak yeni gerilla bölgeleri sağlığı bir tarzda faaliyete geçirilmiştir. Bu temelde devrimimiz, ikinci temel mücadele biçimine, kitleli eylemler ve halk ayaklanmalarına da kavuşmuştur. Bu düzey ulusal kurtuluş mücadelemiz için hayati önemdedir. Faşist Türk rejiminin ördü savaşının nasil sonuçsuz kaldığını gösterir. Gerilla ve halk ayaklanmaları, stratejik düzeyde iki devrimci savaşım biçimidir. Gerillanın kendi başına nihai zaferi kazanması mümkün değildir, ama halk ayaklanmasına birleşen gerillanın devrimi zalere götürmesi mümkündür. Kuşkusuz halk savaşının başka stratejik mücadele biçimleri de vardır, gerilla ve halk ayaklanmaları geliştirmek bunları da ortaya çıkaracaktır, ancak bu surette nihai zafer kazanma her zaman gündemde olacaktır. Bu açıdan, faşist-sömürgeci rejimin bu dönemde yıkılma yüzüne gelmesi bir tesaduf

değildir; bu, gerillanın halk ayaklanmalarını harekete geçirmesi olayıyla kopmaz bağlıklı içindedir. 1990 Newroz'uyla başlayan halk ayaklanmaları, ulusal kurtuluş hareketimizi uluslararası bir güç haline getirmiştir. Artık halkımızın dostları çoğalmakta, uluslararası ilişkileri geliştirmek, ulusal kurtuluş hareketini herkes tarafından dikkate alınmaktadır. Bugün Kürdistan sorununun devlet kurma düzeyinde uluslararası ortamda en yaygın tartışılan konu olması bir tesadüf değildir, bu gelişmelerle ayrılmaz bağlıklı içindedir. Geçtiğimiz yıldaki ulusal birinci, birleşmeyi, örgütlenmeyi, bağımsızlık ve özgürlük için savaşma azim ve kararlılığını tarihimizde görülmemiş bir düzeyde yükseltmiş olmasındır. Kitleli eylemlilik başlangıcından beri durmamış, çeşitli biçimlerde günümüze

birimlerdeki uluslararası ilişkileri kurup ilerletmek ve her türlü siyasal gelişmeye karşılayıp sonuç alabilecek bir yapıda olmuştur. Devrimimizin geliştiği bu düzeyde kuşkusuz kitlelerin savaşımı büyük önem taşımaktadır. Ancak, 15 Ağustos'un altını yıldönümünde yaptığı değerlendirilme Parti Önderliğimiz belirttiği gibi, bu dönemde sonucu her zamankinden daha çok doğru önderlik belirleyecektir. Devrimimiz gelişmiş, sorunlar ve görevler büyümüş, bunlara denk bir gelişme sağlamak hepimizin vazgeçilmez görevi olmaktadır. Bu konuda temel ölçü ve güç kaynağı PKK gerçeğidir. PKK'nin ve önderlik ettiği devrimin en temel özelliklerinden biri, halk ve birey düzeyinde bir kimlik devrimi, kişilik devrimi, kısaoca devrimi devrimi olmalıdır. Ulusal yabancu-

arası gelişmeler birçok alanda bu tür olanaklarımızı sınırlayabilir veya tümden ortadan kaldırabilir. Bu nedenle, her şeyi ükeden karşılayabilmek ve geliştirebilmek bir güç halinde olmamız vazgeçilmez önemdedir. Ayrıca, uluslararası ilişkiler şöyle gelişiyor, Avrupa da böyle toplantılar yapıyor, "Kürt sorunu" dünyada şöyle tartışılıyor vb. şeyler, Kürdistan sorununun çözümünde etkisi yok denecek kadar az olan hususlardır. Sorunu ükedeği halkımız çözecek, onun mücadelesi çözecek, halk savası çözecek. Partimizin, Parti Önderliğimizin her zaman büyük bir dikkate üzerinde durduğu bu hususa her insanımız tam olarak ve sıkı sıkıya sınımlı, bu bilinç ve bunun gerektirdiği davranış biçimi sürekli geliştirmelidir. Bir mücadele adamı için bulunulan her ortamın bir mücadele alanı olduğu söylenir. Genelde doğrudur da. Fakat bazıların kahredici, bazılarının ise halkları yaratıcı alanlar olması gerçeği de vardır. Bu vesile ile şunu belirtmek isteriz; insanlarımız, arkadaşlarımız, özgür mücadele alanının, ülkede olmayan, dağa olmanın anlamı ve değerini çok iyi bilmelidirler. Bir değer olabilmeleri için, sonunda ah-vah çekmemeleri için bu gereklidir.

Alman devletin yürüttüğü Parti davasının geliştiği birleyleyen de işte tüm bu gelişmelerdir. Davayı açan esas karar gücü sarsılmış, dahi tümüyle Alman devletin davası haline gelmiştir. Davayı açanların amaçları boşa çıkarılmış, sahpleri çözümsüzlüğe içine girmiştir. Parti ve ulusal kurtuluş mücadelemiz, davadan sağlayacağı siyasal kazancı sağlamıştır. Davaya açanlar, bunları Parti ve ulusal kurtuluş mücadelemizi sınırlamak isterken, şimdiki bizim onların Kürdistan'a yönelik sömürgeci faaliyetlerini teşhir ettiklerimiz ve sınırladığımız bir alan durumuna gelmiştir. Parti Önderliğimizin belirttiği gibi, sahpleri zor durumda bırakan bir olay haline almıştır. Çözümüzdür, bazı insanlar için bu gerçek kaynağıdır, aynı zamanda ağır bir tutum ve sorumluluk altına girmişlerdir. Bu nedenle, bizleri tutmay ve uğraştırmay bile kendileri için bir işlev olarak görmektedirler. Sadece bir tutuklular değildi, sözde briketleri durumunda bu uğraştırmaya maruz kalmaktadırlar. Bu noktada da şunu belirtmemiz gerekir: Davanın geliştiği de belirleyecek yegane şey, Kürdistan'daki mücadelemizin gelişim durumudur. Daha süresince bilerin tutum ve durumu ayrıca değerlendirilebilir. Sadece şunu belirtelim: Şimdiki kadar Parti ve halk gerçekliği ve kıcamlarını savunmamız esas aldık ve tersi etmeye çalıştık; bundan sonra da bu türü halkımızın bağımsızlık ve özgürlük istemlerini savunuduğu ve sonuna kadar bu sesin haykırıldığı bir mevzi olacaktır.

Bu vesileyle ve bu temelde Parti varlığını olan kahraman şehitlerimiz saygıyla anarak, tüm arkadaşlarımız ve yurttan halkımız, PKK'nin 13. mücadeleye yılında daha bilinci, daha örgütlü ve daha ükeli bir çalma içimde olmaya, tüm dostlarımız da bu temelde dayanışmalarını güçlendirmeye çağırıyor, tüm arkadaşlarımız ve halkımız 13. mücadeleye yılında üstün başarılar diliyoruz.

PKK'nin 13. mücadeleye yılında gerillayı ve halk ayaklanmalarını ülkemizin her alanında geliştirelim, ulusal halk ayaklanmasına yürüyelim!

-Yaşayan bağımsız ve özgür
Kürdistan!
-Biji PKK'nin!
-Biji Serok APO!

Almanya-PKK Davası tutukluları

kader gelişip sürmüştür. Bu nokta da oldukça önemlidir. Gerilla gibi, halk ayaklanmasında da kesintisiz uğraması ve sürekli üreyip büyüməsi gereken bir mücadele biçimidir. Bu konuda duraksama veya kesintisiz uğrama bizi bu ölüm demektir. Parti önderliğindeki halkımız, bu gerçeğin bilincinde olarak eylemini ke-sintisiz yürütmek ve sürekli büyümek noktasında sonderece yaratıcı davranmıştır ve her şeyini ortaya koymuştur. Kürdistan'a bakıldığında faşist-sömürgeci rejimin altında kitlelerin bundan başka yaşam olanağının kalmaması olduğu da görülmektedir. Ve halkımız dünyanın hayranlığına katanan bir yaşamı yaratmayı başarmış, bunun için gereken gücü ve büyüklüğü göstermiştir. Halkımızın sonuna kadar bu yolda yürüyeceği ve 13. mücadeleye yılında halk eylemlerinin çok büyük boyutlara ulaşacağı açıktır.

Tamamla önmüzdeki gelişmelere gebe yeni bir süreçtir. Gerilla, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemiz, uluslararası ve bölgesel gelişmeler karşılayacak, onları devrim yolunda ilerletecek ve onlardan halkımızın çıkarları doğrultusunda sonuçlar elde edecek güç sahip olmaktadır. 13. mücadeleye yılının görevleri üzerine bu temelde yürünmektedir. Bu görevler, gerilla savasını ve gerilla ordusunu ülke çapında sürekli büyütme, yerel ve bölgesel ayaklanmalarda ulusal halk ayaklanmasına yürümek, Parti ve cephe örgütlenmesini sürekli geliştirmek ve sağlamlaştırmak, halkımızın ve devrimimizin ulusal kurulumlaşmasını geliştirmek, çeşitli

çak böylesi bir gelişmenin ilerletmesi ve sağlamlaştırılması temeline olacağı açıktır.

Buraya kadar uluslararası ve bölgesel plandaki değişiklikleri ve bunların ulusal düzeyde etkilerini kısaca izah etmeye çalıştık. Bundan dış gelişmelerin çok enerjili olduğu ve bunlara dayanarak mücadelemizin başyana gelebileceği sonucu asla çıkarılmamalıdır. Esas olan, sonuza alacak olan tek güç ülkemizde halkımızın yürüttüğü mücadeledir. Halkımızın her aşından örgütlenmesi ve egermenliğini elde edecek gücünü yaratmalıdır. Kürdistan sorununu çözümlüyecek, her şeyde söz sahibi olacak tek güç budur. Uluslararası ortam, hukuk, adalet, haklılığı ve benzeri hususlara bağlanmak bir yanıdır; Yaşadığımız dünyada söz sahibi olan tek şey güçtür, herkesin yarattığı güç oranında yaşama hakkı vardır. Bu nedenle, dış durum ne olursa olsun, bunları izleyip bilek ama asla umut bırakmayarak, dış alanlardaki çalmaları küçümsemeye dikkate yerine gelerek ama hiçbir zaman esas alıp fazla dikkat harcamayarak, her şeyimizi ülkede halkın örgütlenmesinde ve devrimci savaşın geliştirilmesine yöneltmeli ve seferber etmeliyiz. Yaşadığımız konumdan çok daha açık görüldüğü bu gerçeği, bir kez daha ifade etmek bizim için gerekli olmuştur. Bunun, herkesten çok kendimiz için geçerlidir, fakat burada belirtmemiz başkaları için de yararlı olabilir. Kaldı ki, şu da her zaman dikkate alınmalıdır, dış çalmalar eylemleri göre daralabilir, eskisi kadar ilkeye değer aktırmayabilir, uluslar-

İSLAHİYE DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZİ SAYGIYLA ANIYORUZ

**İrfan YILDIRIM (Bawer) yoldaşın şahadeti
zafere doğru yürüyüşümüzün meşalesidir**

Ulusal kurtuluş mücadelesi, kahramanların destanlarıyla doludur. Halkların kurtuluşu ve ülkelerin bağımsızlığı için savaşan kahramanlar, Kürdistan'da PKK militanlığında somutlaşmıştır.

PKK'nın bu kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde yeni alan ve halkı için savaşmayı seçerek bu uğurda canını veren kahramanlardan biri de Bawer yoldaştır.

Bawer arkadaş 1963 yılında Hozatın Karabakır köyünde doğdu. Yoksul köylü bir ailenin çocuğu olarak ilk-orta ve lise öğrenimini çeşitli yerlerde tamamladı. 1938 Dersim isyanında dişi dişi yakılan 33 akrabasının ağıtlarıyla büyüdü. Sömürgecilerin katliamlarının en yoğun olduğu, kemalizmin bir yaşam felsefesi haline geldiği ve kendi toprağına, ülkesine ve halkına yabancı, kimliğinden uzak bir çevrede, ulusal özellikleri ve kimliğini daha küçük yaşlardayken bilince çıkardı.

1979 yılında Partide sempati duy-maya başlayan Bawer yoldaş, 1987 Aralık ayında Partiyeye tanıştı. O sıralar Adana'da Tıp Fakültesi'nde öğrencidir. Bu dönemlerde 15 Ağustos Atılımının büyük yankısı ve gelişen silahlı mücadele tüm halk kitlelerini etkilediği gibi, üniversitelerdeki Kürt gençliği de kendi benliğine, kimliğine sahip çıkma yönünde etkilemiş ve ulusal kurtuluşu düşünceleri gelişmiştir. Üniversitede Kürt kökenli öğrenciler arasında yürütülen kısa süreli çalışma, büyük kesimleri kazanmaya ve örgütmeye yetiyordu. Mücadelenin yaratmış olduğu etkiyi örgütlemeye siyasal etkinliği örgütsel güce dönüştürmede Bawer yoldaşın büyük çabaları olmuştur. Bu süreçte öğrenci gençlik içerisinde Cephe faaliyetlerinde görev alan, büyük bir inanç ve azimle, Partimizin ulusal kurtuluşu siyasetini bu kitleye taşıyan Bawer yoldaş, birçok kişiyi safllarımıza kazandırmıştır.

Bawer yoldaş Tıp Fakültesi'nde okurken, ailesi O'nun doktor olmasını istemeyi ve böylece kendilerini yoksulluktan, sefaletten kurtaracak bir beklentiye sahip olmuştur. Bawer yoldaş aynı kurtuluşun PKK safllarında, yoksulluğun, sefaletin, baskının, zulmün tek sorumlusu olan TC sömürgecilerine karşı savaşmakla mümkün olduğunu düşünmüş ve artık mücadeleden etkin olarak ayrılmaya karar vermiştir. Bu arada doktorluğu da iyi öğrenmeye çalışıyor ve, "Bu bize savaşta çok gerekecek" diyor. Bu süreçte üç defa gözaltına alınıp tutuklanan Bawer yoldaş, toplam sekiz ay cezaevinde kalmıştır. Malatya Cezaevi'nde Parti birliğinde yer alması ve Partinin çoklu temsilciliği görevini üstlenmiştir. Cezaevinde Parti çizgisini temsil etmede ve sor-gu'da Partinin direnişini sürmesini, yalnmada örnek bir tavır sergilemeyi ve değerleri korumasını bilmiştir. Serbest bırakılınca, bir an önce mücadeleye katılıp, düşmana karşı savaşmak istediği Akademide öğrenim görmeye başladı. Yaklaşık 7 ay eğitim gören Bawer arkadaş, Savun Eğitim Devresinde Akademide öğrenim almaya başlamıştı. Bu eğitim sürecine katılan tüm gücüyle katmış. Partinin asker-siyasi eğitimiyle kendini geliştirmiş ve Partimizin ideolojik-politik askeri ve örgütsel çizgisi temelinde kendisini güçlendirmişti bilmiştir. Tarihli 2. Ulusal Konferans

çözümlemelerini de yaşamıştır bu süreçte.

Bawer yoldaş bu süreçte girişken, fedakar ve atılan yapıya diğer arkadaşlarına eğitimlerinde yardımcı olmuş ve onları da geliştirme yönünde büyük bir çaba harcamıştır. Zekasıyla, ataklığı ve cesaretiyle Partinin militan kişiliğine ulaşma yönünde kendini yetkinleştirmiş ve sürekli eğitici bir yoldaşlığı geliştirerek sorumluluk devrimliliğin en seçkin örneklerinden birini sergilemiştir. Düşmanın halkımıza karşı özel savaşın tüm boyutlarını en azgın yönleriyle irrendirdiği ve saldırılarını en vahşi, en barbarca yöntemlerle geliştirdiği bu dönem bir an önce ülke topraklarına giderek savaşa isteğini daha da canlandırmıştır.

O'nun yurt sevgisi, bağımsız ve özgür yaşama tutkusunu, düşmana karşı kin ve nefretini öylesine boyutlandırmış ki, bir dakikasını bile boş harcamayı, tüm zamanını Parti çizgisi temelinde kışkırmış ve yetkinleşmek için geçirdiğiyordu. 1990 Temmuz ayında Dersim planlamasına katıldı. O'nun Dersim'e savaşmaya girmesini büyük anlamı vardı. Çünkü, sömürgecilerin Kürdistan'da uyguladığı politikaların odağı idi Dersim. Katliamların, sürgünlerin ve ulusal asimilasyonun en yoğun yaşandığı bölgelerdi.

Ve Bawer yoldaş, "BEN DERSİM'E, TARİHİ YAĞILAMAYA GİDİYORUM" diyor.

Dersim ve Güneybatıya ulaşmak üzere birlikte yeni geçen ulusal kurtuluş birliklerimiz, onurlu yürüyüşümüzde bir adım daha atmak için ülkeye doğru, savaşta doğru yürümeye başladılar. İnanıyorlardı. Kararıydılar. Ve emir adamlarla yürüyorlardı. Ancak savaş koşullarıydı. Düşman puslu kurmuştu. Ve çıkan çatışmada, 12 yoldaşla birlikte düşmana karşı kahramanca karşılaşarak şehit düştü Bawer yoldaş.

cünü ve gelişimini kendinde somutlaştırarak mücadelemizde bize güç olundu.

Sen, halkımızın kurtuluşuna giden yürüyüşümüzde, en yuce fedakarlığı şahadetine gerçekleştirerek önderliğinin, komutanlığının anlamını anılatırdın.

Senin uğruna mücadele ettiğin davada zafere kadar yürüyeceğimize ve ulusal kurtuluş bayrağını sonsuza dek taşıyacağımıza, (hani o çokça bahsettiğin) "Tarihten hesap sormak için intikam" şiarıyla sonuna kadar Partiyeye ve halka bağlı kalarak,

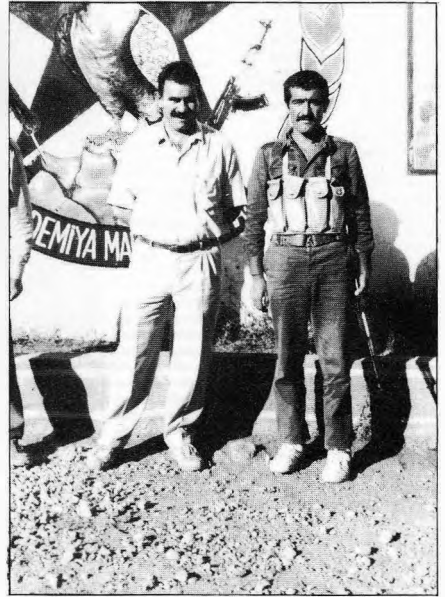
düşmana karşı kanımızın son damlasına kadar savaşacağımıza dair tüm şehitlerimiz ve sana söz veriyoruz.

Duyuyor musun Bawer, yatığın yerde çocukları cıvı cıvı, özgürlük türkileri söylüyorlar. Vatanın 13 çocuğu toprağa düşmüş. Ama unutmak Savaş vatanın geride kalan çocuklarıyla devam ediyor.

Anılarınız mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları adına M...

**Hasan UZUN (Salih) yoldaş
vatana yürüyüşünde ölümsüzleştiğin noktada
ruhunun sel olup akacağız**

Gelişmelerle, yeniden bir yaratılmayı dayatan dünyamızın her gün biraz daha insanlaşmayı yakaladığını anıyıyor ve bunu PKK'lı yığınların şahadetine ispatlıyoruz Kürt ve Kürdistan gerçeği; köleleştirilip üzeri en çok örtülen bir kadere boyun eğmeyi kabul etmeyip, bu karanlık nokta her an filizlenen kızıl güllerle kızıllaşmaktadır. Salih yoldaş bu kızıllaşmaya en güzel bir katkıyı sunularından sadece biridir.

Kendisi Kürt olan bu yoldaşımız, 1967 yılında Yozgat'ta dünyaya geldi. Ülkesi bu kopukluk, sömürgecilik 19. yü. sürgünlüğünün kalmaktadı. Başından beri, yabancılaşma ortamı içinde yaşamak zorunda kalmış olması, Salih yoldaşın çokça ezgi ypratmıştı. Ama O da tüm dirençler gibi, içinde yaşadığı ve dayatılanın en büyük tükeneş olduğunu görmüş ve baştan beri bunun savaşını vermemi bilmiştir. Daha ilkokul sıralarından horları, yurdu, distanlarıyordu. Yöredeki Türk-Türk çelişkisi bu şekilde sömürgecilik tüm kurum ve kuruluşlarıyla (svil-asken) Kürtleri en yuceye doğru götürüyor ve sonuna kadar baskı altında tutuyordu. Salih yoldaş, uzun süre bireysel tavrı ve

oacağı günü adeta aramakta idi. Dayatılanları kabul etmedi, sürekli direndi ve temizliği korudu. Kısaca alınıp yaşam ve dayatılan fakirlik. Salih yoldaşın göbaniik yapararak alınterne sarılmasını getirmişti. Uzun yıllar, ataların cennet diyarı ve yığınlar yuvası dağlarla bitmişleştirmiş. Bu onurlu yaşam, O'nun kırılmamış yüce kişiliğinden direnç ve güç katmıştı. Bu çabaları da insanca yaşam olanakları ve baskının zincirlerini kıran imkanlar yaratmamıştı. O bunun yolunu bulmak istedi. Güya ailede bulmak yavaşlaştığı gibi ve kurtuluş için, ikinci sürgünü Avrupa ya gitmek zorunda kalarak yaşadığı Avrupa hayallerinin, onurluya yaşamak isteyen bir kişi için pek o kadar cazip olmadığı, burada Salih yoldaşın bilindine çikti. Bu durum karşısında 1988'in sonlarında, ilk yıldır bulunduğu bu alanda (Avrupa'da) Partiyeye tanışma ve katılma sürecine girdi. Salih yoldaş; berrak, direnişçi ve kararlı kişiliği ile Partiyeye bitmişleştirmede pek zorluk çekmedi. Bunun üzerine faaliyetler içerisinde yer aldı ve hızlı bir gelişim yaşadı. Avrupa'da kısa süreli olarak gördüğü eğitimi pratiğe uygulamaya başlası sonuna kadar sergiledi. Partisi karşı sonuna kadar

Sen, kahramanlığın en yuce gö-

açık ve dürist olan **Salih** yoldaş layıkıyla gelişme imkanı ve yetkililer de bir şans olarak verdi.

Salih yoldaş Avrupa'da bir yıl kadar faaliyetlik içerisinde bulunduğ Bielefeld ve Hamburg alanlarında çeşitli düzeylerde görev yürüttü. Buradaki fedakarlığı ve düristliği ile kendini sonuna kadar katması örnek alınacak bir özelliğiydi. Bununla da tatmin olmadı ve sürekli özgürlük savaşının kızışmasını dağlarına ulaşma özlemi ile doluydu. Bu durumuya **Salih** yoldaş tabii ki Avrupa'da kalamazdı. Çünkü O yurt ve insan sevgisini PKK ailesinde görmüştü. O zaman bunun uğruna savaşmak kadar yüce ve anlamlı bir şey olamazdı. Hep sürgün, horlanma ve sömürülme şartlarında belirlenmiş ve onuru koruyan **Salih** yoldaş, PKK'nin işleyen sürecine girdikten sonra insanlığı ve özgüleşmeyi çok iyi görüp kavrayabilmişti. O görüp inanarak katıldığı ve yüceltildiği bu saflarda: insanlığı özgüleşme atılımını kendinin hiç göremediği yurtda başlatma savaşına haykırarak kendini bu yüceltilere feda ediyordu. Dağlarında birliğine ulaşmadan yolda şehit düşerken, ARGK bu komutanına selam duruyor ve bağlılık andıyla intikam alıyordu. En büyük özgünlüğü, yurdundan o mabetleşmiş dağlarını, bağımsızlık savaşında gürüroy ve bu özlemi sonsuzlukla hemen taçlandırıyor olmasındır.

Ulkeye yönelmeden önce büyük susamışlıkla geldiği Mahsum Korkmaz Akademisi'nde, tefeddi ve özgürlük taşıyan olmanın müthiş bir sürecini yaşıdı. Geçirdiği yurtdan ve uzun eğitim devreleri sonunda artık Kürdistan ve insanlık geçergini PKK felsefesi ile edinebilmiş ve pratik kuruculuğu için ARGK komutanlığı ile taçlandırılmış. 1990 sonbahar atılımına katılmak için son derece donanmış ve sabırsızdı. Çünkü O, sürgünleri ve vatansızlaştırmanın tarihini sorgulamaya gidiyordu. Bir insanın vatanını görmesinin pahası,

Salih yoldaş için buydu ve bu milyonlarında sadece bir tanesiydi. O yurdundan terah ederken, yuzyüzlüleri kaybetme ve yok edime kaderni kadirimsi ve insanca yaşamının onur ve yüceliğini getirmişti.

Yurdundan bilinc ve imkanlar açısından sonuna kadar uzaklaştırılmış ve yabancılaştırılmış olmanın yanında asimilasyonun menegesine alınmış olan **Salih** yoldaşın, bu onurlu ve yitilte yaşamı şehitlikle sonsuzlaşırken: sürgün ve yurtsuz Kürtlere insanca yaşam için aynı zamanda bir çağrıdır. Bu çağrı, yoldaşımızın dürist ve onurlu yaşam çizgisinde somutlaşırken, buna **PKK'nin** açtığı saflarda, iltas etmiş insanların bile ulaşma şansına ve eşitliğine sahip olduğu gerçeği de vardır. Özelede, **Salih** yoldaşın çıkıldığı Yozgat yöresinde insanlarımız buna en çok muhtaç ve susamış halde, böylece şehitlerimizin halkımıza sembol edilmesi ve Onun da diyalıbecik teç çağrısı olan "yurtseverliğe, insanlığa ve kaynağa dönün" şarına cevap verilmesi gerekir. Anısına bağlanmışımız, mücadelesine sahip çıkan halkının vatan için savaşmasıdır.

Salih yoldaş, sonbahar atılımında Dersim'de savaşma azmiyle yol almıştı. Yurdu'na giriş yapıp özgürlüğü orayla bütünleştirirken, bunun ilk adimlerinde bize ruhta ve yürekte katık olup şehit düştü. 29.9.1990 günü İslahiyi sınırında sömürgecilerin ordularla üzerlerine gelp kuşatmalarına rağmen, tüm yoldaşlarıyla birlikte sonuna kadar direniş sergiledi. Toprağa düşen Güneybatı Şehitlerinden bir can olan **Salih** yoldaş, artık kimse toprağından alıp sürgün edemez. O yurdu'nu o kadar özlemişti ki, toprağıyla sonuza dek kucaklaşıyor, biz de buna yeni halkları ekleyip bu sevgiyle dünyayı kucaklayacağımız ve içiyoruz.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nden yoldaşları / 13.11.1990

çuğu olarak dünyaya gelen **Faruk** yoldaş, kısa bir süre sonra babasını kaybeder.

Aelen Konya-Chanbeyli olan ailesi, daha sonra Malatya'nın Pötürge ilçesinin Tepahan bucagına bağlı Alireş (Taştepe) köyüne yerleşir. Çocukluk yıllarını doğup büyüdüğü Alireş köyünde geçen **Faruk** yoldaş, ilkökula orada okur. Ailesinin geçim sıkıntısını gidermek ve diğer yandan öğrenimine devam edebilmek için küçük yaşta çalıma hayatna atılır. Bu süre içinde İstanbul'da meslek okuluna devam eden **Faruk** yoldaş okul masraflarını karışlamak, ailesine मदdest destek sunabilmek için çalışır.

Bu alanda मदdest zorluklarla karşılaşan **Faruk** yoldaş, ilk etapta İstanbul'a, daha sonra birçok Kürdistanlı genç gibi yurtdışına çıkar ve bu süreçte Avusturya, Katar, İngiltere alanlarında birçok işlerde çalışır.

Ükeden kopuş ile birlikte **Faruk** yoldaş, binlerce Kürdistanlı gencin içinde bulunduğ bir ortamda İstanbul'a, daha sonra birçok Kürdistanlı genç gibi yurtdışına çıkar ve bu süreçte Avusturya, Katar, İngiltere alanlarında birçok işlerde çalışır. Ükeden kopuş ile birlikte **Faruk** yoldaş, binlerce Kürdistanlı gencin içinde bulunduğ bir ortamda İstanbul'a, daha sonra birçok Kürdistanlı genç gibi yurtdışına çıkar ve bu süreçte Avusturya, Katar, İngiltere alanlarında birçok işlerde çalışır. Ükeden kopuş ile birlikte **Faruk** yoldaş, binlerce Kürdistanlı gencin içinde bulunduğ bir ortamda İstanbul'a, daha sonra birçok Kürdistanlı genç gibi yurtdışına çıkar ve bu süreçte Avusturya, Katar, İngiltere alanlarında birçok işlerde çalışır.

cadelesinin geçmiş olduğu bu süreci önemli oranda kavradığımızı söyleye biliriz.

Mücadele saflarında daha çok, içinde bulunduğımız süreci yakalamak ve **PKK'nin** yetkin bir militan durumuna kendini getirebilmesi için sonuna kadar çaba sarfedeceğimize ve bu temelde kanının son damlasına kadar savaşacağımıza başta **Parti Önderliğine, Partiyeye, dağ ve zindan direnişçilerine, Kürdistan halkına ve siz tüm arkadaşlara söz veriyorum** diyordu.

Fazla uzun olmayan yaşamı boyunca çektiği acıların sorumlusu olan sömürgeciye karşı büyük bir kin ve nefrette dolu olan **Faruk** yoldaş, bu kinini bilince ve örgütlü bir eyleme dönüştürmenin tek alanı olan ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yetkin bir kadro ve savaşçılığa ulaşarak, tüm halkımızın ve mazlum

insanlarımızın intikamını almak için işte böyle bir anı içmiştir. Fakat **Faruk** yoldaş, 29.9.1990 tarihinde Dersim'e gidecek grup ile birlikte İslahiy'e sınıri geçerken, düşman pususuna düştü ve gruptaki 12 arkadaş ile birlikte kahramanca çarpışarak şehit düştü.

İl, Ulusal Konferansımız sonrasında gerçekleşen ve 13 arkadaşımızın şahadet ile sonuçlanan bu onurlu direniş, ulusal kurtuluş mücadelemizin zafere götürün yürüyüşünde bizlere güç ve ışık olacaktır. Halkımız İslahiy Direnişini unutmayacak ve şehitlerimiz sonuza dek abideleşecektir. İslahiy direnişindeki kahramanlık **PKK'de** devrimci militanlığın gelişmiş ifadesidir.

Mücadele arkadaşları

Hüseyin DOĞAN (İlhami) yoldaş; özgür vatani yaratarak seni yaşatacağız

Yoldaşımızın yaşamını dile getirmeden önce, ülke aşkıyla, devrimci intikam ruhıyla daha derinlemesine olarak **Parti** çizgisinde yürüyeceğimizi, bağımsızlık ve özgürlük bayrağını daha da yükselteceğimizi bir kez daha söz verirken, **Hüseyin İlhami** yoldaşın anısına bağlılığımızın bir gereği olarak belirtiyorum.

İlhami yoldaş, 1965 yılında Elazığ'ın Karakoçan ilçesine bağlı İsabey köyünde, geçimci cobanlılık sağıyan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin yoksulluğu nedeniyle oku okuyamadı. Daha küçük yaşlarda çalıışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Bu çalıışma hayatı, onada emeğinin saygısını öğretti ve devrimci oluşturdular ve geliştirdi. Çevresinde eleni-sünni çelişkisi gibi düşmanların geliştirdiği politikaları ve bu politikaların arkasında yatan huzursuzlukları görüyordu, bunu kavramasına da nedenlerini bulmaya çalışıyordu.

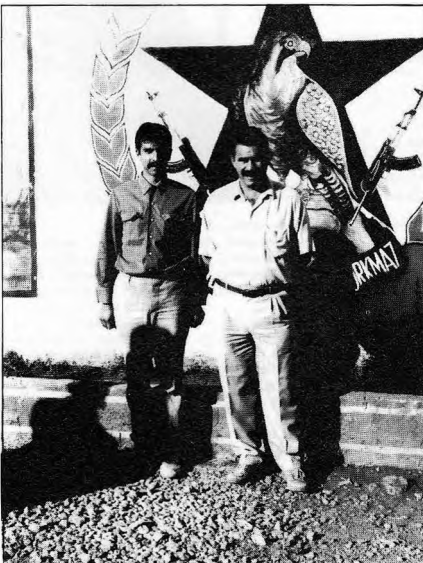
Yoldaşımızın ailesi, köylerinde yaşam koşullarının dayanılmazlığı nedeniyle Adana'ya göç etti. İlk başlarda **İlhami** yoldaş buna sevinmişti, ancak kısa süre sonra beklentilerinin gerçekleşmediğini gördü. Burada çeşitli işlerde çalışarak ailesine yardımcı oldu. Oda yandan kafasındaki çelişkiler daha da arttı. Ancak sorunu, bir toplumsal kurtuluş sorunu olduğunun bilincinde değildi. O dönemde kendisine, gemisini kurtaran kapitanıdır. Bir süre sonra Avrupa'da bulunan ağabeyinin yanına gitti. Bunun da bir kurtuluş olabileceğini sanarak sevinmişti. Ancak çok geçmeden Avrupa'nın da beklentilerine cevap veremediğini gördü. Bu arada çevresinin aracılığıyla **Partimizle** ta-

nıştı. **Parti** ile ilişkiye geçtikten sonra gerçekleri daha yakından tanıma ve kavrama olanağına buldu. **Parti** ortamında onurlu bir yaşamın tanınan olacağı, bağımsızlık ve özgürlük bayrağını daha da yükselteceğimizi sonucuna ulaştı. Artık bu yaşamın egemenliği için mücadeleye atılacaktı.

İlhami yoldaş **Partiyeye** tanınması, Onun için bir dönüm noktası oldu. Ulaştığı soyul karar sonucunu, Avrupa'da **Parti** faaliyetlerine katıldı. Bir yandan faaliyetleri içerisinde bulunurken, diğer yandan mücadeleye daha fazla katkı sağlamak için eğitilmeye önem verdi. Bu yönü çaba sarfettiğie kafasındaki çelişkiler daha bir netlikte çözüldü. Halk gerçekliğini ve sömürgeci düşmanın pervası aldıklarını onları andıracak bilince çıkardı. Belli bir süre Avrupa'da faaliyet yürüttükten sonra, sıcak savaş ortamında yer alma istemini **Partiye** bildirdi. **Parti**, istemini dikkate alarak Akademiyeye çağırdı. Akademide ortamında, olgun davranışlarıyla, yoldaşlığı ilişkileriyle arkadaşlarının saygı ve sevgisini kazandı. İlk başlarda çekingen, ancak kısa sürede bu eksikliği üzerinden atmayı başardı. Sunulan siyasi ve askeri eğitim olanaklarından yararlanmasını istedi, ülke koşullarındaki savaşa hazır hale geldi.

İlhami yoldaş, bir vatanın kazanılmasının çok çeşitli ve ağır bedellerinin olduğunu bilincindediy. En başta, vatanın özgürlüğü için kan ve can vermek gerektiğini biliyordu. Onun için o daha asilayamamış engel yoktu; vatan için her zorluğu katlanmak gerektili. Yoldaşımız, bu fedakarlığa hazır bir gerilla olarak bir

Osman KOÇHAN (Faruk) yoldaş kurtuluş savaşımızda yaşayacak

"Halkımızın kurtuluşu, dünya arenasında öz kimliğiyle yer alması ve modern çağı yakalaması. Bir öge olma

rolünü oynamaya hazırlanıyorum." 1961 yılında geçimini çiftçilikle sağlayan çok yoksul bir ailenin ço-

İslahiye direniş şehitlerimiz ülkeye yöneldikleri gün Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde toplu halde.

Derviş yoldaş, bu tutumuyla aynı zamanda esas askerliğin TC'ye dediği, TC'nin ezdiği Kürt ve Türk halklarının kurtuluşu için mücadele veren PKK'ye yapılması gerektiğini söylüyordu. **Derviş** yoldaşın bu tutumunu aynı zamanda Kürt ve Türk halkının evlatlarını TC'ye askerlik yapmalarını, TC'nin onuncuça olmalarını yolunda bir çağrı ve TC'ye karşı açık bir protesto oluyordu.

Derviş yoldaşın mücadeleye girişindeki yaşamı derin sayıya uyandırır, örnek bir yaşamdı. Çok fedakar ve alılabildiğine bir sabırlılığı yaşıyordu. Onurlu bir yaşamı kendisine ilke edinen yoldaşımız, aynı zamanda TC'nin her türlü özel savaş yöntemlerinin özünden boşaltamadığı sağlam, tutarlı bir kişiliğe sahipti. Yoldaşlarıyla ilişkilerinde büyük bir alçakgönüllülüğü sergiliyordu. Soğukkanlılığını kaybetmeyen yoldaşımız aynı zamanda çok direngen bir kişiliğe, yapıya sahipti. Halkımızda ve Partimizde, oldukça derin bir bağlılık duyuyor ve bu bağlılık Onun mücadeleye hayatı boyunca çizdiği sap-

masınınsı beraberinde getiriyordu.

Derviş yoldaş, eğitim gördüğü **Mahtum Korkmaz Akademisi' ülkeye yönelik özgürlük mücadelesinde rolünü oynamaya henüz başlamıştı. Bir sırada, İslahiy'e'de 29.9.1990 günü çıkan bir çatışmada hain TC'nin kurşunlarına hedef olur. Ve kahramanca direnerek şehit düşer.**

Yoldaşımız TC'nin kirlettiği Kürdistan topraklarını kanyıla kirletirken anırdırken özgürlüğe, bağımsızlığa susamış ülke topraklarını, vücudundan akan kanın her damlasıyla sular ve kahraman değerli şehitlerini çok susamış topraklarımızın su-suzluğunu giderir.

"Sizler özgür vatanın bağrında yerececek, özgür Kürdistan'ın kıpkızı gülleri olarak kalacaksınız"

Sizlere sözümüz, şehit düşerken bize bıraktığınız mücadeleye bayraktarı daha yükseltilmeye taşıyacağız."

"Söz onurdu, onuru çiğnetmeyeceğiz."

Mücadele arkadaşları

Hamit ÇOBAN (Hogir-Azad) yoldaşımızın anısı mücadelemizde sönmeyen ışıktır

Hamit ÇOBAN (Azad) yoldaş, 29.9.1990 günü özgürlük mücadelemizde şehitlik mertebesine kavuşurken, tüm alçakgönüllülüğü, sadakat ve kahramanca direnişliği Parti silahını bu yoldaşlarımız devretti. Yoldaşımızın anısı, sonsuza dek yaşayacak ve önümüzü aydınlatan bir meşale olacaktır.

Azad yoldaş, 1968'de Antep'in Araban ilçesinin Fakılı köyünde yoksul ve oldukça yurtsıver bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Doğup büyüdüğü ortam düşmanın yoğun asimile ve sindirme politikasını oldukça gözden kaçırmış, kendi gerçekliğinden uzaklaştırılmış ve böylece modern köle durumuna düşürmüştür. Düşmanın ekonomik sömürü politikasından nasibini alan ailelerinden birisi de **Azad** yoldaşın ailesidir. Aile olarak irtigat ve cöbanlık geçimlerini sağlamaaktadırlar. Yoldaşımız da daha küçük yaştan beri aile geçimine cobanlık yaparak katkıda bulunmuştur. Bu nedenle doğup düştü ve çocukluğunu yaşayabilmiş ve de okul okuyabilmiş 18-19 yaşlarına kadar yaşamı sözkonusan, dümdüz geçmiştir. Ne zoru, ne de Kürdistan toplumu üzerindeki yürütülen politikaların haberi olmuştur. Yüz hatlarına bakıldığında toplumun tüm ezikliği

görebiliyordu insan. Özgür insanlar gibi yaşamak ve düşünmek istemiş de, düşmanın toplum üzerinde biçtiği yaşamı çevresinde, bu istemine denk düşecek yaşamı bulamamış, hep içten içe ezilmişti.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin alanda gelişmesiyle birlikte çevresi aracılığıyla Partili yoldaşlarla tanışır. Düşüncüğü özgür yaşamı ve ulusal kurtuluşu, mücadeleye gerçekliğimizde görür. Yoldaşlarımız için birçok fedakarlık ve yardımda bulunur. Bu sürece katılmı istemi ve coşkusuna doludur. Fakat, hem yaşamın küçüklüğünden ve hem de ailenin ihtiyacı olduğundan Parti safına katılamaz. Bununla birlikte devrimi yaşamı, taniçkade ve kavradığı bu durumu kabullenemez. En sonunda Partiyi katılmadan yana kararını verir. Bu amaçla 88'de Partiyi katılmak üzere Avrupa'ya çıkar. Avrupa'ya çıkışı, mücadeleye katılmı nereden-lerdir ve ayrıca bir de zamanı kendi askerliğini yapmamak amacıyla'dır. Avrupa'ya çıktığında, oradaki yoz yaşamı kendisine oldukça çarpıcı gelir. Alınamaz bu yaşama. Heren Partiyeli ilişkileri çörekir **Mahtum Korkmaz Akademisi' gitme isteğinden bulunur. Belirli bir süre eğitim görür ve kitle faaliyetlerinde bulunur, protesto yürüyüşü ve açık grevleri eylemlerine aktif olarak katılım sağlar.**

Halkımızın değerli önderi ve sadık evladı Mehmet Salih KARDEŞ (Nuri) yoldaş şehit düştü

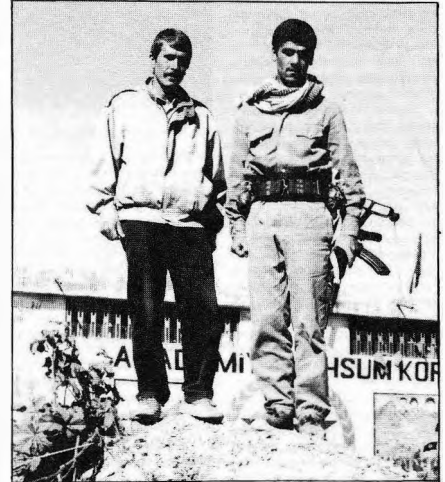
8 Eylül 1990 tarihinde halkımız, ulusal bağımsızlık mücadelesi içinde bir önderini, komutanını ve sadık evladını; daha şehitler kervanına kattı. Ne ilk ve ne de son olacak olan bu şehidimiz insanlık mücadelesinin vazgeçilmez bir bedelidir. Bu nedenle anlamlı buluyor ve olgun karşıyoruz. Ancak yoldaşımızın şahadetli, savaşın zorunu bir bedeli olmasına rağmen bizi ve Kürdistan halkını üzüntüye götürmesinin yanı sıra, bir daha düşmanın Kürdistan'da yürüttüğü benzeri görülmemiş özel savaş taktikleri üzerinde düşünmeye ve gereken doğru sonuçları çıkarmaya götürmektedir. Ki, aynı başlı kalmanın gereklerinin de ancak ve ancak böyle yerine getirilebileceği inancındayız.

8 Eylül 1990 tarihinde Diyarbakır Lise kazasının kırsal alanında bir grup gerilla ile düşmanın operasyon gücünü arasında çıkan silahlı çatışmada **Mehmet Salih KARDEŞ (Nuri)** yoldaş aldığı kurşun sonucunda ağır bir şekilde yaralandı. Yoldaşları tarafından düşmanın

çemberinden çıkarıldı ve fakat aynı gün aşkama doğru şehitlik mertebesine ulaştır.

Nuri yoldaş, Siirt'in Kurtalan kazasında 1961 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin yoksul ve Kürdistan'da eğitim imkanlarının sınırlı olmasından dolayı ancak ilkökulu okuyabildi. Okulu bitirdikten sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak için şehirde ve çevre köylerde çeşitli işlerde çalıştı. 1974-75 yıllarında en ağır işlerden olan taş ocaklarında ucuz bir ücret karşılığında çalışmak zorunda kaldı. 1977 yılında **Kozluk'ta** inşaatlarda işçi olarak çalıştı. İnşaat işi bittikten sonra yerinden-yurdunda iş bulamayan **Mehmet Salih** yoldaş da çoğu Kürdistanlı gibi Türkiye'ye gidip bir iş bulmayı düşündü. Başka bir çıkış yolu bulamadığı için düşündüğü gibi geri dönmek zorunda kaldı. Ve 1987 yılının baharında ülke toprak-

ğünde Partimizin önderliğinde gelen ulusal kurtuluş mücadelemiz vatanın birçok alanına yayılmış ve hızlı bir gelişmeyi yaşamaktaydı. Yüzlerce, binlerce Kürdistanlı gibi **Nuri** yoldaş da gelişen bu mücadeleye düşmanın tüm çarpıtmalı propagandalarına rağmen sempatiyle bakar. Partiyi filli olarak ilişkisi geçememesine rağmen, kuruluşu hedefleyen mücadelemiz karşısında sorumluluk hisseder ve propaganda çalışmalarını bulunduğu alanlarda yürüterek devimci mücadeleye ilk adımlarını atar. İnsan onurunu hiçbir biçimde kabul etmediği dayanılmaz yaşam koşullarının kazandığı bilinç **Ona** bu adımı attıracaktı. Sözkonusan dönerde kuşkusuz Kürdistan'da "ben de varım" diyen başka örgütler de olmasına rağmen, Onun PKK öncülüğünde gelişen mücadeleden yana tavır tutunması PKK'nin geliştirdiği

M.Salih KARDEŞ yoldaş (sağda) şehit Abdullah AVCI yoldaşla birlikte...

larından olma pahasına yorganını sırtına vurarak yaban ellere doğru uzanan yollara düştü. Bilimleyen eller, bilimleyen yollar... 1978 yılında gittiği İskenderun'da birkaç gün inşa işlerinde çalıştıktan sonra Demir-Çelik Fabrikası'na girip çalıştı. "Burada ücretimiz 100 TL idi. Bu para bize yetmiyordu. Bunun için düşük ücreti protesto etmek için işi grev yapmaya karar verdik. Sonunda patron bula tepki duyarak çıkışımızı verdi. Bazen hiç iş bulamıyordum. Bu nedenle bazen aç kalmıyordum. Bazen üç gün, bazen iki gün su ile yetiniyordum. Bir sürü zorlukla karşı karşıya geliyordum, ama bula rağmen köklü alışkanlıklarla kendimi tertemizliyordum" diyor **Nuri** yoldaş, yaban ellerdeki dayanılmaz yaşamı böyle özetlediği zaman. Bir süre **PAKTAŞ** Fabrikası'nda çalıştıktan sonra tekrar, bir harabeyle döndürülmüş olan anavatanına döndü. O mu döner, yoksul vatan mı onu çeker? - Yaşamını özetlediği gibi bu yoldaşımız gözümüzün önüne getirilmeli. Bağrındaki ateşi yine benzetebiliriz? Kuşkusuz bu yoldaşımızın yaşamını yazıya döktükçe sızlan sonunun cevabı kendiliğinden ortaya çıkar. Onemlidir, çünkü burada yaşamı anlatılan kişiliğin şahsında bir halkın, Kürdistanlıların yaşamı da geliyor.

Nuri yoldaş, 1979 yılında sonlarında doğduğu topraklara döndü-

mücadelenin doğruluğuna ilintilidir. O pratikce bakarak yaşamı boyunca safından yürüyeleceği örgütü tanımıştır. **Nuri** yoldaş, 1979 sonlarından 1983 yılında Avrupa sahasına çıkana kadar zaman zaman çevresinde, zaman zaman çok çevresinde hem çarşak ve hem de devrimci faaliyetlerini yürüterek yaşamı örgütler.

1984 yılının başlarında profesyonel devrimciğe atılan **Nuri** yoldaş, Fransanın Alsas-Loren birim üyesi olarak başanlı bir pratik sergiledikten sonra, Paris biriminin maliye ve yayın sorumluluğuna getirilir. Kısa bir süre sonra ise Stuttgart birim sorumluluğuna atanır. Mannheim'de birim sorumlusu olarak faaliyet yürütür. Avrupa sahasında yürüttüğü bu faaliyetlerinden görülen en belirgin özelliği; pratik işleri ustaca geliştirme ve sonuçla götürmenin yataca, Parti değerlerine sahip çıkıp koruma biçiminde kendisini gösterir. Yine hıkm kitlelerine hitap ve yaklaşımlı çekici ve birleştirici olmuştur. Teorik düzeyde yaşadığı derlik, yeni olmanın kaynaklarını teoritesizlik nedeniyle görevlerin yerine getirilmediği durumlarda, çeşitli yetmezliklere girmele birlikte, bu yetmezlikleri hızla aşmasını bilir. Bağımsızlık mücadelesinin temel maddesi olanın Kürdistan toprakları olduğunun, bizzat bu saha üzerinde görev alıp savaşla katılmanın daha çok önemli

Mücadele yoldaşları

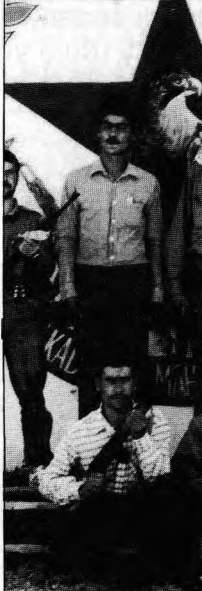
olduğunun bilincine varan bu yoldaşımız, belli bir eğitim gördükten sonra ülkeye gitmeyi önerir. Parti, Onun pratiğini bakarak önerisini kabul edip, Ortadoğu'daki eğitim kampına çağırır.

15.3.1986 yılında Ortadoğu eğitim kampına giden Nuri yoldaş, kişiliğini her yönüyle geliştirilecek bir ortamla karşılaşır. Çünkü bu yıl Kürdistan'da oluşturulan kişiliklerin ameliyat masasına yatırıldığı, sınıfı dışı özelliklerin tümünün mahkum edildiği, bu nedenle için için sınıf mücadelesinin dorukta yaşatıldığı, geride bıraktığımız dört yıllık silahlı mücadele pratiğimizin bütün ayrıntılarıyla değerlendirilmeyle tabi olduğu, bu temelde gelecek dört yıllık faaliyetlerin planlanmasına çalışıldığı ve bunun için Parti hareketlinin görevi yapısının bu alanda bulunduğu bir yılı. Ortam, damgasını Kürdistan tarihine vuran Partimizin III. Kongre ortamıdır. Öğrenmek isteyen için bir hazinedir. Tekonk, pratik ve kişilikteki yetmezlikler en erken böyle bir ortamda aşılabılır. Nitekim Nuri yoldaş da yaşam tarihinde ilk kez umudunu ve aradığını bulmuştur. Bu fırsatı kaçırmaya hiç mi hiç düşünmemiş. Bütün gücünü kendisini verip değerlendireceği kesindi ve nitekim öyle de oldu. Ortamı nasıl değerlendirdiğini, ortamdaki neler aldığını tekrar yoldaşımızın kalemlerinde aktaracağız:

"Partinin ideolojik-politik çizgisini burada öğrendim. Silahlı mücadelemin gelişim düzeyini, halka ve yoldaşlara yaklaşımı gibi bu burada kavradım. Eleştiri-özdeştiri silahının kullanılması, kişilik çözümlerinin, parti dışı olan anlayış tutum ve davranışın burada kavradım. Parti için sınıf savaşımı, Parti adaleti ve insanın verilen değeri burada gördüm. " Nuri yoldaşın gerçekten de, kongre sonrasında kurulan Mahsum Korkmaz Akademisi ortamında kaldığı süreç içerisinde kendisini güçlü bir biçimde eğitti, aklı meşunyet belgesinin dercesinden de anlaşılmaktadır. Nitekim 1988 yılının ilk aylarında kaleme aldığı bir raporunda da "... Ülkeye yönalmiye gerçekleştiren siyasal, askeri, örgütsel, pratik ve kişilik olarak bu ortamdaki alabildiğince eğitim inancındayım. Böyle bir güçle ülkemizi hangi alanlarda olursa olsun önemli ve örgütsel ve yönetsel görevler başarmaya daha güveniyim. Gerçek aşama alanda ve gerekse de siyasal alanda Partinin bana vereceği hangi görev olursa olsun, küçük-büyük medenî bütün görevlere hazır olduğumu belirtmek istiyorum. Özellikle Parti çekirdeğimizin örgütlenmesini, gerilla kuruluşunun kavuşturulmasını, cephenin kimliğine kavuşturulmasını için geçeceğim. Görev alanlarında Partinin kaide ve kuralları başa almak üzere geliştirilmesini, savaşın yürütülmesini, savaşın yönetilmesini üzerine birçok deney ve tecrübe almıştım. Görev ve sorumlulukların ödevlerini çok iyi bilince çıkarmış durumdayım. Bunun böyle olduğunu, bir de pratik gözlemlerle birlikte düşünüyordum."

Evvel, ülkeye yönelirken bu yoldaşımız düşüncelerini, kararlarını yukarıda kısaca aktardığımız biçimde ortaya koyuyordu. Ve 1988 yılının ortalarında bir daha bu topraklara konmak üzere sonsuzluklara girmek, dağ ve dağın ardındaki güneşin altına döküldü.

Silahlı mücadelemin yönüyle ilgili Botan Eyaleti'nin Erut bölgesinde görev alı. Nuri yoldaş, birim yönetiminde yer alarak yükselmek ve örgütsel faaliyetlere katıldı. 1989 yılının başlarında itibaren bir birim sorumlusu oldu. Kurtulan ve çevresinde pratik faaliyetlere katıldı. 1989 yılının Ekim ayında Ota Eyaletimize müdahale göçü olarak genel birliğin içinde yer aldı. Ota Eyaletimizde

Nuri yoldaş
şehit Adnan ABA yoldaşla...

yürütülen devrimci faaliyetlerimizde başlı başı pratik sahibi olan arkadaşlardan biriydi. Bu pratiği temelde 1990 yılında girenken Eyalet Komitesinin üyeliğine getirildi. 1990 yılının Haziran ayında ise Eyalet Komitesinin Sekreterliğine getirildi. Bu görevin başındayken en üst merbete olan şehitlik mertebesine erişti. Burada yoldaşımızın pratiğinin ayrıntılarını girmeyeceğiz. Kısaca birer içerisinde eyalet sorumluluğuna getirilmesi, aynı zamanda Onun pratiğinin bir göstergesi oluyor.

Yoldaşımızın eğittiği proleter kişilik özelliklerini bazı yönleriyle de girmeye çalışacağız. Hemden vurgulamak gerekir ki Nuri yoldaş, insanlığından hemden olgun, oturuşu kişilik aklı geli. Partimizin marksist-leninist ideolojisi, bağimsizliği, haddesiz ulusal kurtuluş mücadelesini, siyasetimizin kişilik tahtı olan halk savaşını, halk savaşının temel tahtı olan gerillanın gelişimini, gerilla savaşımını in komuta edilişini, Partimizin kitle politikasını önemli olarak kavramış, özümsemiş ve bunların gereklerini yerine getiren kişilik özelliklerini kend şahsında somutlaştırmış bir yoldaş. O. Geleceğin ilk insanları henüz ufukta görün gören O. Dostun ve düşmanın yaklaşımını en gerçekçi değerlendiren O. Halkımızın bir yıllık öksesini diledi getiren O. Atan yüreğimizi, cesaret, coşku ve kararlılığımızla O. Biyemir idaremez, sıklıkla yummurumuzda O. Dolayısıyla teori ile pratiğin, beyin ile yüreğin birleşmesi O. Eyleme örgütü, örgütle geleceği yaratın bu yoldaşımız için bir tek amaç vardı: Dünya ilerici insanlığına yeni bir mevzu yaratmak için BAĞIMSIZ, BİRLEŞİK, DEMOKRATİK KÜRDİSTAN.

Birlikte savaşa katıldığımız bu yoldaşımızın anısına bağışların bir gereği olarak O'nun kişilik özelliklerini ve yaşamını kağıda dökmeye çalışırken zorlanıyoruz. Dede getirtilmiş sadece parçaları küçük bir bölümdür. Bunun azlığını yaşıyoruz. Ancak, çok iyi bilyoruz ki, şehitlerin anısına bağışların biricik yolu, onların yoldaş ısyan bağrını daha da yükseltmek ve bu ısyan büyük bir zaferle de sonuçlandırmaktır.

Mücadele arkadaşları

Cesaret, coşku ve düşmana kinle dolu Mehmet yoldaş Kürdistan'da sürekli yaşayacaktır

Şehitleri anlatmak, onları dile getirmek yazıya dökmek o kadar kolay değildir. Onları anlatmak için kelimeler yetersiz kalır. Her şehit ne yazık ki, ne söylemle dile getirilemeyecek kadar büyük ve soyuldu. Şehitleri doğru dile getirmek, her yönüyle izah etmek mümkün olmasa da, bazı yönleriyle tanımak ve tanıtmak, onları örnek alıp önderliklerinde yürümeyi bilmek için şarttır.

Bu anlamda biz de 8 Eylül 1990 günü şehit düşen ve henüz çok genç olan bir şehidimizi, hem anısına bağış olmanın bir gereği, hem de örnek almamız açısından eksik de olsa dile getirip tanıtmayı sorumluluğumuzun ilk şartı olarak görüp bu yazıyı yazıyoruz.

Dört bin yıllık tarihimize baktığımızda, tüm ısgal, istila ve vatanı zıtlıktan mayna rağmen, eğer bugün halkımız varlığını sürdürüyorsa ve kendisine sahip çıkabilecek gücü, takatı bulabiliyorsa, bu tamamen üzerinde yaşadığı vatan toprağı uğruna döktüğü kana bağladır. İlk vatan yaratmadan günümüze kadar, eğer halkımız şehit vermeseydi ve verdiği şehitlere bağlı kalmasaydı, bugün Kürt halkının var oluşundan bahsetmek mümkün olmayacaktı. Dolayısıyla böyle bir halktan bahsedilemeyeceği gibi bugün şehitlerin sentezi olan PKK'den de bahsedilemezdi.

Şehit ve vatan özdeşir. Vatan demek şehit demektir, şehit demek vatan demektir. Bu kadar özdeşleşen bu iki olgu aynı olmayı amaçlayan hiçbir gücün varlığını sürdürmesi mümkün değildir.

Bu gerçekliği PKK'nin temel aldığı ve tümüyle ona bağlı olarak gelişmesini sürdürdüğü, bugün varlığını muazzam gelişimini bu esaslara dayanarak yarattığı gün gibi açıktır. Parti, vatana sahip çıkmakla, şehitlere sahip çıkmakla, onları gerçek değerlerini sahibi kılmakla bu güne gelebilmiştir.

Bugün de bu değerlere sahip çıkıldığı anda zafer yakalanabilir. Tersin ihanetten başkaları bir şey değildir. Parti tarihimize şehitler bilince kırdığı gibi, oranda vatana sahip çıkmış, vatana sahip çıkıldığı anda şehitler bilince kırdıkları ve bu temelde bugünkü tarihi gelişme düzeyi yakalamıştır.

İşte bu nedenle biz yaşıyanlar, ancak gerçek komutanlarımız olan şehitlerimiz her yönüyle tanımak ve tanıtmakla, onları her gün yaşayıp uygulamakla hem amacımıza ulaşabilir, hem de onlara bağışlığını gösterebiliriz.

Bu temelde dile getirmeye çalıştığımız Kürdistan'da şehitliğin anlam ve büyüklüğünden hareketle ederek, 8 Eylül 1990 tarihinde şehit düşen Mehmet yoldaşın kısa ama onurlu yaşamı ve kişiliği dile getirmeye çalışacağız.

Ulusal kurtuluş savaşı şehitlerimizden Mehmet yoldaş, 1976 yılında Diyarbakır'da Lice İlçesi-Sekat köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Mehmet yoldaş doğup büyüdüğü bu alanın tüm olumlu özelliklerini kişiliğinde birleştirerek, Kürdistan köylülüğünün milli değerlerini yaşatma, temsil etme, merlik ve yiğitlik gibi özellikleri bağrında taşıyordu.

Daha küçük yaşlardan itibaren, yoksul olan aile geçimine katkıda bulunması, aile sorumluluğuna paylaşması, onda ortak emek temeline dayanarak üretmeye, gerekçesi sorumluluğunu geliştirdi. Daha genç yaşta gelişen bu sorumluk bilinci, Mehmet yoldaşın erkenden daha büyük

sorumlulukların içine itti ve bu Onun mücadeleye tereddütsüz katılmasına iyi açtı.

Yoldaşımızdaki bu bilinç, doğup büyüdüğü alandan kopuk değildir. Alanda temsil edilen olumlu özelliklerini kendisini bu yapıdaki yoldaşların şahsında ortaya koyar. Bu anlamda, Mehmet yoldaşın daha iyi tanınması için, doğup büyüdüğü alanın özelliklerini de kısaca ele almak yararlı olacaktır.

Mehmet yoldaşın doğup büyüdüğü Lice alanı sadece güncel durum itibarıyla değil, tarihi olarak direnişin, Kürt merlik ve yiğitliğinin canı olduğu, sürekli yaşatıldığı, hep direndiği bir alandır. Alan, yurtseverliğin çok canlı olması itibarıyla düşmana boyun eğmediği gibi, ne dede bir ısyan gelişmişse hemen ona sahip çıkmış, kucak açmıştır. 1925 ısyanından Barzani hareketine, oradan DDK'ların çıkışına kadar, hepsine sahip çıkmış, bizzat katılmıştır. Bu hareketlerin önderliğinin doğruluğuna inandığı için değişe de, Kürtük ve Kürdistan için tüm gücüne sahip çıkmış, bu da gücün yüceltme veriliğini hala canı olanından kaynağını almıştır. Bu hareketlerin yenilgisinden sonra, sömürgeciğin tüm işkence ve baskılarına rağmen, bunların mensuplarına ev sahipliği yapmıştır.

Lice halkının temsil ettiği bu tarihi öze PKK'nin daha ilk ideolojik şekillenme sürecinde, hemen Partiyi sarıdığı görüyoruz. Tüm emek ve çabasının anlamı ifadesini burada bulmuştur. Dolayısıyla Lice halkı diğer hareketlere zorunluluktan dolayı ev sahipliği yapmışsa da, kurtuluşunun gerçek önderi Partiyi tanıyanı değil, hemden salmış ve bilinci ev sahipliğini burada göstermiştir. PKK'nin Lice de varılmasını tarihi anlamı burada ifadesini bulmuştur.

Lice halkı, sadece Partiyi ev sahipliği yapmakla yetinmemiş, onlara yiğit evladını önderine vermesini de bilmiştir. PKK başında bağımsızlık ve özgürlük görüşündendir, tüm baskılara rağmen her türlü maddi-manevi desteği sunmuş, esirgemiştir.

1984'ten sonra gelişen yeni dönem Parti mücadelesine destek sunmada, sahipliği etmede bir an bile tereddüt etmemiştir. Lice halkı çok sayda evladını sıcak savaşta doğrudan verdiği gibi, kutsal davada birçok değerli evladı şehit de düşürmüştür. Her şehidin canazanesi bir millette geçmiştir. Böylelikle düşmanı kahretmiştir. İstisnasız her şehit toprağa verişte onbiler toplanmış; kesik sözler zerrelerce cesaret sarılmış, hayaller, zılgıtlar ve marşlar eşliğinde şehitler toprağı verilmiştir.

İşte bu ortamdaki kişiliği şekillenen Mehmet yoldaş, alan halkının taşıdığı bu olumlu özellikleri büyüdüğü Genç yaşta katılmanın anlamı kendisini burada göstermiştir.

Mehmet yoldaş, bu genç yaşta mücadeleden doğup bir şehitlik etkilendiği için, Partiyi tanımamasına rağmen bulunduğu çok ortamında kendi yaşattırılan ARGK'ye katılma konusunda inayata karşılık ve yoğun dayatmalara bulunur. Sonuçta bir çok yaşını orada yatırımlar konusunda inka eder.

Daha ilk defa birliğimize buluşur buluşmaz, hemen katılmıy dıyattır. Onun bu yolu istemi arkadaşları tarafından kabul edilmez daha önceden hazırladığı üç arkadaşıyla beraber safıya katılır.

Mücadeleye katıldığında çok genç yaşına rağmen son derece enerjik, canlı, atak ve şevkle doluydu. Adeta

ÖZGÜR ÜLKE İÇİN

Biz burada
direnç diyanında;
Orada arızada,
burada topkaytayı.
Umud oluk ekıldik:
Toprakta hrlına,
dağlarda ısyan,
dağda hayatın,
Ne umut biter kavğada
ne güde güşes.
Özgür ülke,
mülu hayat için
bedel oluk bedel.
Güneşte rengimiz,
toprakta sevdamız
ve dağda
havamız var bizim.

Dağa dağa esen yel,
her bir yana götürür.
Çaymız yağsa olur.
Hayat kızı açar
toprağımda,
toprak buram buram kokar.
Varaklar kaşırsı sadece.
Ama dimdik kalır hayat.
Yer altı nemli,
rububetli duvarlar.
Viz gelir karanlık,
kavğada yaşar
ölülerimiz bizim.

uzun yıllar Parti ortamında kalmış, ideolojik-politik olarak yetkinleşmiş bir kadronun sahip olduğu özelliklerle donanmıştır.

O gerçekten canlı ve tüm enerjisiyle yoldaşlarına karşı saygılı, uyumlu, son derece olgun bir kişiliğe sahipti. Sahip olduğu bu özellikler nedeniyle kısa sürede birliğin en fazla sevilen ve sayılanı duruma gelmişti. Genç yaşına rağmen son derece fedakar, her işe koşan, yoldaşlarından sürekli görev istemende bulunan ve aldığı görevi de çok erken yerine getiren bir kişilik sahibiydi. Kendisi Partiyi tanımamasına (ideolojik ve politik olarak) rağmen, birliğin içerisinde zaman zaman moralleri bozulan arkadaşlarına moral verirdi. Hatta kendisiyle beraber kaçan arkadaşlara sürekli moral verir, onları inayata çalıştırı. Okuyup öğrenme isteğiyle doluydu, okuma yazma dışında düşünme olmasına rağmen bunu hıza aşmak basındıydı. Hep bir şeyler bulur sonra, mutlaka tartışma yatarakları ortamı canı kıları.

Mehmet yoldaş, yoldaşlarına karşı saygı ve sevgiyle dolu olduğu kadar düşmana karşı büyük kinle de doluydu. Birliğe katıldığı ilk gün dile getirdiği şey, düşmana karşı eylem yapma isteğiydi. Tüm düşüncesini buna yorar. Her gün birçok plan sunardı.

Genç arkadaşlarımız, toplam üç ay mücadelede saftalarında canı yaşıyavaydılar. Kaileş düşman kurşunu, uç ay sonra bu yoldaşımızın aramızdan fiziki olarak ayrılmaması neden oldu.

Evvel, 8 Eylül 1990 günü eylemde dönerken hiç beklenmediği bir anda birik düşman pususıyla karşılaşıp ve Mehmet yoldaşın burada şehit düşer.

Mehmet yoldaşın kısa ama son derece saygıya değerli temel almak, mücadelesinin gelişmesi için doğru çaba ve kararlılığıdır; daha da güçlü kılaraktı. Onun kısa ama onurlu mücadelesi, bizim Partiyi katılm ve düşmana karşı savaşmada takip edeceğimiz yolu bir örnek.

Mehmet yoldaşın anısı, bağimsiz ve özgür Kürdistan topraklarını sonuna kadar süsleyecek ve bu topraklarda sonsuza dek yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

TC'nin 67. yıl gerçeği ve özel savaş cephesinin yönetimi üzerine

Başlatarak 1. sayfada duruma getiren, bu olgudur. Kaderimiz çizmiştir; tarih ve insanlık olan başlığı ve de insan adına yaşanılacak bütün değerlerden iktisadî kesmiştir. Ulusal gerçekliği, toplumsal geleneklerimizi ve kültürümüz adına ne varsa, hepsini ya bozmuş, ya çalıp-çırpmış ya da yasaklamıştır. Böylece bunlardan iktisadî keserek, elimizden almıştır. Geriye neyi yasaçaksınız? Neyimiz kaldı? Onun sağe yaşam tarzından başka ne var?

Tüketen, düşüren, her türlü somutruya, baskıya hazır hale getiren ve belki de dünyada hiç görülmemiş bir rahatlıkla faşist bir rejimimiz üzerinde sürdürülmüş imin mümkün kılan TC olgusu, insanlık potansiyelinde en zayıf hale getirdiği; düşünmez, toparlanamaz, örgütlenemez, eyleme gecemiz insanlardan başka ne bırakmıştır?

Unutmayın ki, ne kadar genç de olsanız, hatta adına "Cumhuriyet çocuğu" denilen çocuklar da olsanız, yine de bu büyük sahtekarlığı, kişizülüğü, elkanlı faşizm olgusunun ve onun özde savaş gelişiminin içinde yaşamak zorunda bırakılmışsınız. Ve artık kendimizi doğru tanıyacaksa, neyin nasıl olması gerektigine karar vereceksek, terçimiz bu konular dahilinde yapmak zorundayız.

Bu cumhuriyet üzerine çok şeyler söylebilir. Bazı şeyler söylenmiştir de, fakat bunların büyük bir kısmı yalan, sahte ve sapırmaya temellidir. Doğrular çok az söylenmiştir. Ve işte bu nedenle, bir anlamda PKK'nın yapmak istediği de, TC olgusunu gerçeğe yakın bir biçimde ifade etmektir. TC gerçeğini doğru ifade ettiğimiz oranda kendimizi de doğru ifade etmiş olacağız. Onu bütünüyle tanıyıp teşhis ettiğimizde, kendimizi de tanıyıp teşhis etmiş olacağız, yaramızı daha iyi anlayacağız ve bu da daha iyi tedavi olmamıza yol açacaktır. TC'yi tanımak demek, her türlü hastalığımızı tanımak demektir. Aksi takdirde, tedavi imkanından mahrum kalırız ki, bu da ölüm demektir. Çünkü en ince hareketlerimizde kadar, duygu, düşünce, tutum dediğimiz bütün etkinliklerimiz üzerinde rol oynayan, bu olgudur; yani belirleyen, sürdüren, denetleyen budur.

Ne görüyoruz sonuçta? Bitmiş bir tarih, cehennemden çevilen bir günlük yaşam dünyası, hiç umut vermemeyen, doğu-düştü ne hayal kurmayan, de gerçekleştirilen, tıpkı bir dolap beygir gibi tek bir kuyunun etrafında dönen, ama yine de su çikaramayan bir yaşam tarzından başka dayatılan, yaşatılan nedir? Yaşam gibi çok soyulmuş bir olgu TC tarafından kalleştirilmiştir. Güzel umutlar, her gün akı, işkence, yokluk, yoksulluk, işsizlik, hastalık, dışa el ağma, ülkesini talan ettirmeden başka, yalancılıktan başka, bir avuç çetenin her türlü vurgunundan başka, bir avuç elgünü yöneticinin, generalinin gerçeğinden başka ne var? TC'nin egemenlik sahəsi olan topraklarda, bu binyılların insanlığını en zengin kültüründen, yaşamından ne kaldı? Hele hele Kürdistan'da insanıktan geriye ne kaldı? O insanlığı beşgünden, birçok uygarlığı tanımış, özümüzşie bura insanından şimdiki geriye ne kaldı? Tartışmamıza bakalım, PKK'de çözülmemize bakalım! Bir anlamda kurtarılabilecek bir şey varsa, onu bulmak için bunca boyuk çabaya rağmen ne kadar bulabiliyo-

ruz? Bir "cumhuriyet çocuğu" olarak elimize verilmisiz. Bu çocuk ne kadar yaramaz, ne kadar iş yürütemez, ne kadar yeteneksiz, ne kadar kendini anlamaktan aciz, ülkesine, halkına, soyuna-soçuna, her şeyine ne kadar ters düşmüş, ne kadar çaresiz, hastalıkları hemen kapmaya ne kadar yatkın! Kendi gerçeğimizi değerlendirenken bunu çok iyi görüyoruz. Bu işle, cumhuriyetin yarıtlıklarının ne anlama geldiğini görmektir. İyi yargılamayı bilmek gerekıyor. Bizim açımızdan özellikle, tam bir katliam tarihi olan bu cumhuriyet tarihini iyi anlamak gerekir. Biz anlamaya çalıştık, çeşitli değerlendirmelerde oldukça işlemeye çalıştık. Çok önce de olsa, yine de değinmemizin nedenleri var.

Bugün bu gerek, bir özel savaş çetesi biçiminde hukum icra etmekte. En tepesindeki bakılam: "Cumhurbaşkanı", kabul görmeyen, her bakımdan şaibeli, şüpheli, tartışmalı Özal! Kimdir bu adam? Bir-

mektir. İster Türklük adına, ister islamik adına olsun, özü budur ve bu halen güçlü bir akimdir. Bu yöre, Anadolu ve Kürdistan'ın Türkiye'leşmesi tarihinde merkezi bir rol oynuyor. Böylelikle, akıncıların oldukça etkili olmaya çalıştıkları bir alan oluyor. Battal Gazi hikayesinden tutalım, günümüzün faşist-islamci, sözumona akıncılarına kadar, bu böyledir. Yakın yörelere; Elazığ'a açılma, Adıyaman'a açılma, Maraş'a açılma, hatta Türkiye'nin orta kesimlerine açılma açısından, buranın böylesine bir konumu olmuştur. Günümüzde de Türk ordusunun merkezi durumdur. Türkiye'nin ideolojik, siyasal ve kültürel olarak en çok geliştiği sahadir. Yine asimilasyonun çok geliştiği bir alan olarak, denilebilir ki, Kürtlük olgusunun neredeyse özenle boğaltıldığı, tüketildiği bir bölgedir. Yani en çok buradadır Kürtlük asimilasyonu bitirilemez eşliğe getirilmiştir. Her manevi açıdan ve hem de maddi açıdan

işle, bu "Özal Ailesi" denilen ailenin içinde şekillendiği alanın tarihi, toplumsal özellikleri çok kısaca böyledir. İşle şüpheşiz burada sadece Osmanlı feodal işgal, istila geleneğini değil; Türk kapitalizminin talancı, hırsız ve gerçekten çarpık özelliklerini de daha somut olarak ifade etmek gerekir. Yani bir anlamda Osmanlı geleneği ile TC geleneği veya Osmanlı resmi-gerici sultanlık düzeni ile cumhuriyetin kemalist, İnönü sentezi, maketini en iyi burada oluşturmıştır. Türk kapitalizminin çapulcu niteliğini en çok burada görmek gerekıyor. Nitekim dedimiz gibi hayali ihracatçı ve her türlü talancı tip, İstanbul'da konumlanıp neredeyse Türkiye kapitalizminin genelini kargaşaya götüren tipler daha çok buradan çıkıyor.

Mevcut kapitalizmin, Özal yönetimi altındaki çapulcu, vurguncu, hırsız karakteri dünya çapında bir hale almıştır. En son örneği olan Asil Nadir olayını da buraya bağlamak

sunma Bakanı yaptılar; yine yakın çevreden Yıldırım Akbulut benzer karaktere sahiptir. T. Özal'ın bir kardeşi sakalı isimsidir. Bir diğeri Batı kapitalizmine göre kendini ayarlamış, oradan kalıcı olarak, orada yaşıyor. İslamci kardeşi Amerika'da yahudilerle ortak tarikat kuruyor. Oysa birbirleriyle uzlaşmayacak iki kesim varsa, onlar da müslümanlarla yahudilerdir. Bu ale, müslüman ve yahudi tarikatları da birleştirmiştir. Aslında böyle bir tarikat! Türkiye'de gelişime cabalanna giriyorlar. Bunlar tarikatçıdır ve aynı zamanda kapitalizmin bile yaşatılmasını olmayan yasalara icat etmişlerdir. Türkiye'yi almatolan yetmiyormuş gibi, İngiltere'ye de aldatmak istediiler. Asil Nadir Amerika'da Özal'a, "İngilizler açığı yakaıadı" demesi tesadüf değildi, çünkü kis çok ortağıdır. "Polly Peck batıyor, Asil Nadir çok batıyor, Özal çokıyor", işte başlı oğayı bu şekilde yansılıyor. Öyle anlaşılıyor ki, bunlar dünyayı da aldatmaya çalışıyor. Yalancı oluncısı ve kumarı dünyayı da aldatmaya çalıştı. Fakat arada Asil Nadir'de, Denktaş'da harcaçayıcılar, çünkü hepsi suç ortadadır. Ve Özal şimdiki kendisini sıyırmaya çalışıyor. Olayın büyüklüğünü hayret ediyor insan. Bunlar Türkiye'ye nasıl ele geçirdiler? Adına her ne adla "hacendat" denilirdiysa da bunlar dünyanın bütün pisliklerini beşgirdiler. Fakat egemenler? Nasil egemen oldular? Dayandıkları zemini biraz anlamaya çalışıyoruz. İşle şüpheşiz, bunların oluğum hikayesini daha kapsamlı ele almak lazı.

Türk basını kişizülüğü ediyor. Gerçeğin kendisiye değil, görüntüsü ile uğraşıyor. Ve bu anlamda da gerçeği örtbas ediyor. Çünkü, doğrusunu yansıtma kendisini eie verir. Onun için, doğrulara yansıyor.

Niye, bu yıllarda özellikle bu tip, Türkiye'nin başına cumhurbaşkanı diye kondu? Bunlar hem TC'yi ve hem de onun bugünkü başını anlamak için söyleniyor. Hani böyle başa, böyle tarak" deyimi vardır ya; işle TC ve cumhurbaşkanı için de söylenilecek bir deyimdir bu. TC'nin kendisi nedir ki, cumhurbaşkanı nasıl olsun! Aslında TC ve onun yönetimi birbirini tamamlıyor. TC denilen gerekç, bu tarağa uygun bir baş olmasıdır; herhalde bu adam da ona göre bir tarak olmazdı. Demek ki, TC'nin karakterinde bunun özellikleri var. Tarihi böyledir; kapitalizme yaklaşımları böyledir. Bu noktada da Osmanlı geleneğini en iyi temsil ediyor; baş denilene cübbe giydirdi kendisine de "Sultan" diyorlar. Bunlar Osmanlı'nın gerici kalıplarının esas alıyolar.

Turgut Özal ve ailesinin dinclilerden, tarikatçılarından bahsedilir. Bunlara, "Naksibendi tarikatçıları" deniliyor. Naksibendilik, islamci içinden en geri kolu temsil eder ve Kürdistan'da en gerici ve din görüntüsü bir ideolojidir. Bu tarikatın buradaki işlevi, İdrisi Bittisi denimenden bu yana ajantlıktır. Osmanlı sünnetliğinin ajan tarikatı durumundadır. Naksibendilik devletle işbirlikçileri, aslında Türk egemenliğini Kürdistan'daki ajanlarıdır. Bu ajanlık, İdrisi Bittisi'den başlar ve Özal'a kadar böyle devam eder. Özal'ın annesinin Süleymaniyeli'deki nakşi şeyhinin kabri dibinde yatması, bunların nakbi ajanlığını neyde kadar götürdüklerini biraz daha net gösteriyor. Bunun ideolojik görüntüsü ve izahı biraz böyledir. Bun-

"... Cumhuriyet üzerine çok şeyler söylenmiştir. Bazı şeyler söylenmiştir de, fakat bunların büyük bir kısmı yalan, sahte ve sapırmaya temellidir. Doğrular çok az söylenmiştir. Ve işte bu nedenle, bir anlamda PKK'nın yapmak istediği de, TC olgusunu gerçeğe yakın bir biçimde ifade etmektir. TC gerçeğini doğru ifade ettiğimiz oranda kendimizi de doğru ifade etmiş olacağız. Onu bütünüyle tanıyıp teşhis ettiğimizde, kendimizi de tanıyıp teşhis etmiş olacağız, yaramızı daha iyi anlayacağız ve bu da daha iyi tedavi olmamıza yol açacaktır. TC'yi tanımak demek, her türlü hastalığımızı tanımak demektir..."

kişilik tanımlamasını yapalım. Osmanlı geleneğinden gelme küçük memur bir baba ile büyük ihtimalle zor durumda kalmış bir alevi dönme anadan doğmuş bir Malatyalı. Malatya denince akla hemen ne gelir? Ben böyle değerlendirmelerde pek hogganmam. Ama, Malatya'nın Türk kapitalizminin, özellikle cumhuriyetin gelişimi içinde bir yerli var. Hani "İnönü'nün mekeli" denilir, bari "Çar'ın cumhuriyeti kendisine özel bir yer verdimişti" istenir. Türk-Kürt, alevi-sünni diye tabir edilen karışımına şahidiz. Yine sağ-sol, faşist-devrimci karışığına şahne olmuştur. Son derece üçkağıtçı, günümüzde doğru gerçeğimizi hayali ihracat şampiyonluğunu, matayının elebaşlarını kışkırtı ve denilebilir ki, Türk kapitalizminin en gözpeke veya sahtekar tiplerinin boy verdiği bir alan. Malatya gerek cumhuriyetin kuruluşu ve gelişimi sürecinde, gerekse daha çok da günümüzde aslında bir makettir. Akıncı Türk çabaları burada, Battal Gazi hikayesinden olduğu gibi gelişmiştir istenir. Günümüzde özellikle de faşistlerin buradan ve yukarı yörelerden katliam celerlerini örgütlemelerine tesadüf değildi. Ve hatta sanal bura tarichte yağıın bir akıncılar grubu varmış. Akıncılar demek, halkların üzerinde vurgunculuk yapan, terör estiren, egemenlik altına alan hareket de-

böyledir. Maddi açıdan, kitleye beş metelik değer verilmemiş, güçsüz düğürülmüştür. Manevi açıdan da Kürt dili, Kürt kültürünün en zayıf ve nefes alamaz durumuna getirildiği yer burasıdır. Çünkü burada, Türk egemenliği merkezleştirilmiştir. Merkezleştirilen alet ve üst yapısının oldukça şoven, faşist bir temelde büyüyor.

İşte son yılları faşist çabalarının buradan bu kadar gelişkin olmasının nedeni budur. Yine islamci adı altında o akıncı rolü hortlatmanın nedeni budur. "Türk-islam sentezi"nin, en çok yoğunlaşması buradadır. İfade buluyor, çapulcu, talancı yanı da, tarihi bir özellik arz ediyor. Malatya'dan çikarlar matayının önderliğini yapıyorlar, hayali ihracatın önderliğini yapıyorlar. Yaratılı dünyasının işleri önemli oranda bunların elinde. Aynı zamanda bunlara ülücü mataya da deniliyor. Malatya kumazları denilirdi, hep buradan çıkıyor. Dilenciler çoğunlukla buradan çıkıyor. Hepsini çalıp-çırpmasınatın ileri, üç örneklendir. Kısaca; gerek tarihi, gerek güncel gelişimi içerisinde bu yöre, etkisi aldığı yakın alanlarla ortak değerlendirdiğinde, işgal, katliam, talan, çalıp-çırma, dilenme, özen boğaltmada merkezi bir rol oynuyor. Bu temelde bir kültür oluşturmış, bir yaşam tarzı oluşturmış ve buna uygun insan tipleri ortaya çıkarılmıştır.

gerekir Asil Nadir ve uzantıları Özal'a birlikte vurgun amacıyla bir uşularası şirket kurduyor. O Polly Peck denilen şirket dünyayı aldatmak istediiler. Arke, İngiltere, kapitalizmin kurallarına çok ustadırlar; kolay kolay gerçeğin sapırmasına izin vermezler. İngiltere kapitalizminin beşgirdi, İngilizler kapitalizmin kurallarını, ahlakını uygulamayı çok iyi bilirler. Özal ve Asil Nadir gerçekten bu onayla mataya yolu ile, ayon yolu ile, hayali ihracat boy, gibi Batı kapitalizminin kolay kolay kabul etmeyeceği her türlü kanunusuz yöntemle vurgun vurduklar. Adına "liberal kapitalizm" denilen Özal kapitalizmi, kapitalizmin de özüne ters, onun en çapulcu, en vurguncu karakterlerini temsil eden, ama adına sermaye de diyemeyeceğimiz, sadece oynamaktan ibaret olan, tam Malatyalının halk için değil, egemen işbirlikçi kesim için söyleniyor: becerilebileceği bir sanat! Eğer, Türkiye'de kapitalizmin bugün bu kadar etkileşimi yapıyorsa, "hiçbir değer bırakmadı" denilirdiysa, nedeni aslında bu tutumda aranmalıdır. Evet, burul Türkiye'yi dolandırdılar. Son on yılda Türkiye ve Kürdistan'ı tanımaz hale geldiler. On yıl içinde hızla ve yüzlerce milyarder yetiştirildi, çoğu Malatyalı ve çoğu da kendi yakın çevrelerinden. İşle bunlardan bir tanesini, "yeğen" Hüsnü Doğan'ı Sa-

lar, her türlü feodal kalıntılarla haşır- neşirdir. Örneğin Kamran İnan bu gelenekçiyi yeni nacıklığın en önde gelen simalarından. Nacıklığın, en çok dayandığı bir güç durumudur. Kendi etrafında, nakış görüntülü, islami maskeli birçok gericiyi örgütlemiş durumdadır. Koruculuk daha çok buradan pompalanır. MİT ajanları böyle geliştirilir, yine diğer dini tankatların gelişimi, tamamen bu tarifi sapıma ile bağlantılıdır. Ve günümüzde de bu gelenekçi temsilcilerinin özel savaşçı yürüttüğünü çok iyi biliyoruz. İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun durumu da aydınır. Tarihi, bu gerici tankattan -veye olsun, efendi olsun, şeyh olsun- gelenekleri şekilleniyor. Ve bunların hepsi şimdiki ANAP içinde en tehlikeli özel savaş yürütme organını temsil ediyorlar. Kapitalizmi de kendilerine göre en utandırma bir biçimde uyguladılar. Hayali ihracatçılık, her türlü vurgunculuğu, mafya yöntemleri, aymon ticareti alabildiğine genişletildi. Tamen yeraltı dünyası ile elele çalışıldı. En son, ortaya çıkan uluslararası sahtekarlık durumları yakayı ele verdiler. Yine Ortadoğu'da şeyh, melik vb. ile düzelenen kırk ilişkiler sözkonusudur. Bu temelde onların dolarıların çekmek için, neredesey Türkiye'ye paraselleme durumu var. Aynı şekilde bunlar, Türkiye'yi Amerika'ya satarak, yasamı pahallılaştırarak, böylece en ucuzundan bir vurgunculukla bir yönetim oluşturdular. Kapitalizmi böyle uyguladılar. Buna da, "arabesk kapitalizm" deniliyor, "liberal kapitalizm" deniliyor. Gerçekten kapitalizmin kuralına göre, en çok uygulannması gereken yönünü bile uygulamadılar. Kapitalizmin, oportünizmin bahsedecek olursak, en oportünist adamlar bunlar oluyor. Kapitalizmin en kuru kılınanları bunlardır, bu yöneldir. Mükemmel bir kapitalizm ustası olarak gösterilen Özal, tarihte bekti de kapitalizmin en oportünistidir. Hem de en aşanışık, en kırıl, en vurguncu, en kanşunsuzdur. Bu anlamıyla kapitalizmin de dışına düşmüştür. Kapitalizm ne kadar düşmüştü, o da o kadar düşmüştür. Kapitalizmin günümüzdeki vurgunculuğunu, günümüzdeki mali-sermaye oyunlarını, insanlığı nasıl soyup-soğana çevirdiğini gözününe derinleştiririz, onun en gelişmiş "Tatmine tank oluz. Bu konuda Thatcher çok doğru kemiş, gücünün derinliğini Özal da Thatcher'i takip ediyorlar. İşte, "liberal kapitalizm" denilen akıma temsilcileri ile aynı politikayı yürütüyor" deniliyor. Ama bu işte, insanlığı başına bela olan kapitalist sistemin en düzenbazı olan Malatyalı, aslında korkunç oynuyor. Sömürünün ulusal ve uluslararası boyutunu çok geliştirdi. Onun kapitalizmin içindeki yeri böyledir.

Cumhuriyetin şekillendiği özel kişiliği ve ANAP yönetimi

Biraz da bunların bağıni, siyasi-askeri yönünü görmek gerekmiyor. Özel kişiyi çok dikkat ediyor. Bir yandan politika yürütürken ve kendi fonksiyonunu belirlerken, diğer yandan dünyanın egemen güç kaynakları ile ilişkili ayarlar. En başta ABD, Japonya, Almanya, İngiltere vb. güc kaynaklarına tam bir bukelemin gibi adapte olma yeteneğine sahiptir. Bu çok önemli bir husus oluyor. Uluslararası mirkralara tam bir Malatya dicensi gibi yatkınlarması, onu ayakta tutan önemli bir özellikler. Aslında onun deneyimi, daha planlama dairesinde müsteşar yardımcısı olma oluşmuş ve bütün hayatı da böyledir. Güç odaklarına, kapitalizmi geliştirmek isteyenlerin hepsine oldukça adapte olan bir tiptir. Bir aya MESS başkanıydı; bu, Türkiye'nin en gözde sermaye ke-

simlerinin sendikasıdır. Onu yönetiyor ve müthiş iyi geçiriyor, bukelemin gibi adapte oluyor. Bu özelliğini uluslararası alana taşıyarak, en önemli güç odaklarına nesi yatkınları, nasıl göze girilir, nasıl istiyorlar, tüm bunları test ediyor ve "İstediginizi ben yaparım" diyor. Böylelikle onların desteğini sağlıyor.

Birincisi; gücünü buradan alıyor. İkincisi; en önemli güç kaynağı ordudur. Özellikle de Türkiye'de 80'ler sonrasında, politikanın üzerinde temeli ağırlık gücünü, ordunun desteği olmaktadır. Zaten, ordunun sözünü, kimi iyi yerine getirtirir ona yol vardır. İşte bu tipin büyük bir üstalığı da ordunun gücünü çok iyi gömsesi ve onunla en iyi anlaşan adam olmasıdır. Bu konuda, Demirel'de bile kimsen onun var ve ordunun her şeyine "evyallah" demedi. Bu biçimsiz kaftan, ordunun eğilimi biliyor, onun ihtiyacını tespit ediyor ve "hepsini ben yaparım" diyor. Böylelikle, ordunun da desteğini baştan itibaren alıyor.

Yukarıda denildi; sermayedarıların, en çapulcu kapitalizmin; bu son holdingcilerin, tekellerin, yeni yetme bir sürü yeni milyarder ortaya çıkışında zaten onun çalışması, irtibatı vardır. Onların desteğini alabiliyor. Bu diğer faşist, gerici cetaibin -MHP'di, MSP'di- daha önce oralarla türeyen ve yine o "dört görüşün sentezi" dediği ilkele olanların hepsinin oportünistleri oluyor. Yani, ilkelele ne kadar ihanet eden politikacı varsa, oportünist varsa, hepsini "dört görüş" adı altında bir yerde birleştiriyor. Buna da "dört görüşün sentezi" deniliyor. Aslında öyle olmamalıydı, çünkü birbirleriyle çelişki şeylerdir. Fakat hepsinin işbirlikçileri, oportünistleri, ilkesizlerini ANAP'ta birleştiriyor. ANAP denilen ilkeye de böyle doğuyor.

Nedir ANAP gerçeği? Bu şahsın toplolsinin örgütlemeye dönüştürülmesi, genişletilmesi. ANAP, özellikle böyle şekillenmiş birisini, kendisini partileştirmiş. Yani ordunun bütün beklentilerine evet diyerek, onu her türlü politik üzerinde, demokrasinin üzerinde, insan hakları üzerinde, bütün uygulamaları yasa-cani-günde kabul eder. Hatta buna teşvik eder. Yine en yetime, en vurguncu, en kural-kaide tanımayan, buna karşın bir gırpıda milyarder olma isteyen ne kadar gözü açılır, eli çabuk, sahtekar, soyus, dilenci, hırız-ız bu tarzda olanlara da "gelin" diyor; "sebeke hepinizi basler, kurduğunuz sebekle tüm özelemlerinize uygundur" diyor.

ABD'nin bazı arayışları vardır. Onu zaten ayarlamış. ABD, Almanya, Japonya, İngiltere, hepsini ayarlamış durumdadır. Hatta, Sovyet oportünizmi olan bütün anlayışlara, "benden daha iyisini bulamazsınız" diyor. Ve böylece ANAP denilen olay şekilleniyor.

İşte bu politikada hemen şu ilave yapılabilir. Bu yıllarda Türk ordusunun eğilimi ve ona hakim olan güç Özel Savas Dairesidir, onun özel savaş koludur. Yani, klasik Türk ordusu bu yıllarda hızla özel savaş ordusuna dönüştü. Akbulut'un Başbakanlığı, Özal'ın Cumhuriyetbaşkanlığı, Abdülkadir Aksu'nun İçişleri Bakanlığı, Hüsnü Doğru'nun Savunma Bakanlığı; işte bütün bunlar son bu yıla oldu. Bunlar özel savaşın gelişiminde rol oynayanlardır ve özel savaş ihtiyacından, ANAP tarafından nasıl karşılandığını en iyi ortaya koyan kaynaklardır. Ne oluyor? Özel savaş aygıtı, ordı içinde geliyordu. Evren, Özel Savas Dairesi'nden geldi. En başta bütün o sıkıyönetim komutanları Özel Savas Dairesi'nin hakimiyeti altında en açık ifadesini buldu. Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanı olan Kemal Yamaç ve daha sonrakilerin örneğinde olduğu gibi -ki, bunlar en

tehlikeli özel savaş generalleridir-, bu yıllarda sıkıyönetim, yani faşist askeri yönetim egemendi. Bunlara somut ifade ile, silahlı kılıklı bir görünüm geliyordu. Veya onlara dış politikada, iç politikada, ekonomide ve kültürde işlerini yürütencek adamlar gerekiyordu. İşte bu adamları da en iyi değerlendirdiği veya durumlarına en müsait partisi, ANAP'tır. Kendileri için en enileştirilmiş, bir demeden iyi duyan, istedikleri yasayı parlamentodan çıkararak, istediklerini iç politikaya hemen uyguladılar, dış politikaya hemen yansıtın bir aleştir ANAP Burada, her boydan ve renkten insan var. Özel savaş için tam maskedir. Bundan daha iyi enileştirilmiş bir ale bulamazsınız.

Özel savaş generallerinin durumu biraz daha yakından görmek gerekir. Ki, cumhuriyetin durumunu anlatmaya, bunun özel savaş cetaibi haline gelmesini değerlendirmeye çalışıyoruz. Açıkça görüyoruz ki, özel savaşın tam bir yönetim biçimi haline gelmesinde, Özal kuruculuğunun çok belirgin bir yeri vardır. Partisi, bütün kadrolarını sağlayıyor, her türlü sivil ihtiyacını gideriyor. Bu kadar özel savaşın hizmetinde olan bir parti veya bir kişinin partileşmesi, özel savaş ihtiyacının karşılaması demektir. ANAP demek Özal demek, bunu herkes bilir. O giderse ANAP da gider. Böylelikle özel savaşın bütün ihtiyacın karşılayarak kişinin partileşmesi, o partinin parlamentoyu ısgal etmesi -parlamento eşittir ANAP grubu-, o partide en

halkı batıya sürülüyor, onların ayak takımı teşkil ediyor.

Gerçekten görüyoruz ki, şu son on yılda, TC İktidarı'nın böyle şekillenmesi, sadece bir kişiyi kazara baş geçmesinden dolayı değildir. Bu tam da TC'nin tarihine en layık olanın baş geçmesidir. "Çalışkıldır, çalışmadır, kabul edilmeyen yanları geliştire" sözüyle oldukça anlaşılıyor. Her baş geçmesi, hem de bunun tartışılması, kolay kolay sineye oturmaması, "alışmadım" deyimiyle ifadesini bulduğu bir toplumun bir türlü alışmaması da oldukça anlaşılır. Nedeni; bir anlamda, toplumda soykırım yürüten bu önderlerin, toplumun bütün tarihsel, güncel yasamı değerleriyle alay eden, çürüten, insanlık adına saygıdeğer hiçbir şey bırakmayan bir önderlik olmasıdır. Buna alışır mı? Elbette ki, büyük türatırlara karşılanacak; her ne kadar onun suç ortakları olan bazı burjuva partileri "gayı-meşru" diyorsa da, gayimeşruluk Demirel ve İnönü'nün ifade ettiği biçimde değildir. Onlar özünde anlaşılabilir. Çankaya zirvesinde buluştuğlarında bunlar tarihi bir mütabakat oluşturdular. Nedir bu? Bu Kürdistan'ın soykırımını tamamlama işlemdir. Bugün Kürdistan'ın boşaltılmasının temelinde de bu mütabakat rol oynuyor. Yani, bunların içinde meşru gömmeleri oldukça tutarsızdır. Bu politikalar Türkiye'de de olduğu gibi uygulanacak. Çünkü, sansür-sürgün kararnamele bütün Türkiye için de geçerlidir. Dolayısıyla,

"... Evren-Özal kılığı patlatı, Atatürk-Inönü pratiğinin farklı bir biçimidir. Farklı şurdadır: Türkiye biraz daha gelişti, emekçileri biraz daha çalıştı, değerlerin üflemesi arth, Türkiye'nin daha fazla pazarlanma imkanı oluştu. Daha fazla pazar, daha fazla değer üflemeli farkı meydana geldi. 1930'lara kadar Türkiye'nin, üzerinde öyle fazla tepişilecek bir pazan yoktu. Dolayısıyla Atatürk, İnönü, Bayar suçludur. Yani birer çalıp-çıpan Napolyon da onlardır. Zaten Bonapartist rejimler deniliyor bunların rejimlerine. Bunlar, hem birer Napolyon Bonapart, hem de biraz faşist Mussolini'dir, Hitler'dir. Onların sistemlerini Türkiye'ye aldılar, Bonapartçılık olarak yaşatılır ve zaten hepsi de askerdir..."

gericilerin hükümet olması, bir de en üstte Özal'ın Cumhuriyet Başkanı olması, durumu biraz daha da anlaşılır kılmakta ve açığa kavuşturmakta. Özel savaş uluslararası gericiğin kanlı rejimidir. Sınırlı, kural tanımayan savaşın rejimidir, onun temsilcisidir. Tarihi temeli, bu kadar gerici. Cumhuriyetin bütün gerici özelliklerini esas alıyor. İşte Özal "Cumhurbaşkanlığı" kendini böyle tanımlıyor. Üzerine çok kitap yazılmıştır, çok azı gerçektir. Gerçekten sadece görüntüleriyle uğraşıyorlar. Bu temelde, bu gerçeği biraz daha derinliğine kavramak gerekiyor.

Özalı olusunu kavramak demek, TC olusunu ve onun özel savaş organına dönüşmesini anlamak demektir. Türkiye'nin özel savaş yönetimi altına girmesi, uluslararası sermayeye en çok satıldığı bir dönemi yaşamasa demektir; Türkiye halklarını tarihlerinde en acımasız baskı ve sömürü dönemine girmeleri demektir. Bugün Türkiye'yi en çok beğenen, uluslararası sermaye; Türkiye'de iş sermaye olarak kullanmak isteyenlerdir; turistlerin keyif merkezi haline getirmek isteyenlerdir. Türk insanı nimin inlerken, bütün kıyı alanları, tarihi ve doğal güzellikleri, zenginlikleri turistlerin keyfine peşkeş çekilmiş ve Türk halkı hem ülke içinde, hem de ülke dışında hizmetçi durumuna düşürülmüştür. Kürt halkı ise hizmetçinin hizmetçisi durumuna düşürülmüştür. Kürdistan

bunların "meşru görmüyor" demeleri sahte bir muhalefet almalarının veya cumhuriyeti sahte bir muhalefetle kurtarma ihtiyacından ileri gelmektedir. Fakat toplum özünde buna alginak kadar kalın, böyle oyuna alginak kadar tasarrufla, tecavüzüne uğramış. Kitleler birkakılın alginay, başlarına örülen çorabı daha anlayamadıkları gibi, işine düşürdükleri karğaysay da tam kestirmemişlerdir. Ve şimdiki herkes "bir beska oldu" diyor.

Biz ilgili bazı değerlendirmelerde toplumun tümünün baştan çıkarmasına değindik. Bu önemli bir deyimdir. Bir söz vardır: Napolyon Fransızlar'ın kendine minnettar bırakmak için bütün Fransayı çaktı, daha sonra da onu azar azar herkese verdi ve "Bakın ben, sizin minnettar olmanız gereken velinmetinizim, büyüdüğünüz, her şey ben size veriyorum" dedi. İşte 12 Eylül rejimi ve Özal kılığı Türkiye'ye böyle çıldır. Önce açıkça el koyduklar, daha sonra da bir sürü fon kurdular. O fonlar nedir? Bu deyim Fransız için neden uygun görüldüğü en iyi anlatan nokta burasıdır. Bütün o fon sistemi, aslında bu düzeni normal bütçe dışından kurup, muazzam bir para meblağına konmak içindir; trilyonları bütçeden daha fazla kompand, bunları kendi tekellerine almak içindir. Tüm bu özel savaşın finansmanı, ajanların finansmanı her buradan geliyor. Bu maske altında Türkiye'yi

çalmışlardır. Kürdistan'a da toptan el koymuşlardır. En son, Kürdistan için doksan bin kadroyu görevlendirildi. Doksan işçilere, memurlara kurşun kurşun veriyorlar ve verdiklerini de ajantlaştırıyor. Evet, bütün bunlar ne anlamaya geliyor? "Biz velinmetiniz, bize sükran duyuyolar ile bağlanmalısınız" işte, aşevleri kuruyorlar, herkese aç veriyorlar! Her hırslı fak fak ile karşı karşıya olduğumuz çok acı. Bir ülkelyi çalıp çırpmışlar, halkın her şeyini elinden almışlar, sonra da ajanlık temeline, bağlanma temeline azar azar satıyorlar. Tamen böyle bir rejimdir; bugünkü rejim. Gerçekten de bu, büyük bir üstalık, büyük bir sahtekarlıktır. Bazı kadabacılar vardır; önce o koyarlar, sonra da yarenlerine dağıtır. Bundan daha kadabacıysa da, işte Özal kapitalizmdir. Gerçekten Zati-Sungur'un oyunlarını bile, bu kadar yuturmacıya karşı yelmec. Bunun arkasında, özel savaş var. Toplumun, ülkenin bütün değerlerini çaldı. Şimdi de herkese satıyor ve herkes de minnettar! kendisine. Dayandığı ideolojisi, kendisi, partisi hep böyledir.

M. Kemal'in iki yüzü, Kürdistan Cumhuriyetin ilanındaki ilkesizlik ve kısaca gelişim tarihi

Peki, cumhuriyetle bağlantısı nedir? Niyi bu son on yılda Özel cumhuriyetin başına geldi? Bu sorulara cevap vermek gerekmektedir. Cumhuriyet, daha kurulduğuna buna benzer bir özelliği yaşamıştır. Evren-Özal kılığı patlatı, Atatürk-Inönü pratiğinin farklı bir biçimidir. Farklı şurdadır: Türkiye biraz daha gelişti, emekçileri biraz daha çalıştı, değerlerin üflemesi arth, Türkiye'nin daha fazla pazarlanma imkanı oluştu. Daha fazla pazar, daha fazla değer üflemeli farkı meydana geldi. 1930'lara kadar Türkiye'nin, üzerinde öyle fazla tepişilecek bir pazan yoktu. Dolayısıyla Atatürk, İnönü, Bayar suçludur. Yani, birer çalıp-çıpan Napolyon da onlardır. Zaten Bonapartist rejimler deniliyor bunların rejimlerine. Bunlar, hem birer Napolyon Bonapart, hem de biraz faşist Mussolini'dir, Hitler'dir. Onların sistemlerini Türkiye'ye aldılar, Bonapartçılık olarak yaşatılır ve zaten hepsi de askerdir. 920'lerde kurdukları cumhuriyet ise gerçekten tepeden immedir. Bir günde ilan edildi. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir cumhuriyet ilanı görülmüştür. Cumhuriyet ilanı; partilerin programında ilanı; uğrunda yalaya savaşılır ve gerçekten demokratik bir temelde geliştirilir. Fakat, TC'de ne demokras, ne önceden ilkele ve ne de bunlara uğruna mücadele vardır. Zaten cumhuriyetin ilanından kimsenin haberi yoktur. M. Kemal bir gün açıktır, ertesi gün iş yirmibir pare top atışı ile ilan edilmiştir. Bir Kürdistan'da kurulacak sisteme şimdiden halk cumhuriyeti diyorsak; bun partisini, programını oluşturmamız içindir. Savaşını çok yoğun bir biçimde, çok uzun sürüyor verdiğimiz içindir. Halen de çok uzamıştıdır diyoruz. Bunlar işte bir günde ilan ediyorlar. Sahtekarlıklarla bakın. Böylesine büyük bir ülke içinde, bir kişiyi bir günde cumhuriyeti ilan etmesi, üçkağıtlık değil de nedir? Hani partisi, hani programı, hani bunun muvafakı, hani temeli değer yargıları, hani ilkelele? Hangi ilkelele? Unutma kimer savası? Biliriz ki, bir tek kadroları bile yoktur.

M. Kemal, Anadolu'da hareketi geliştirirken çoktur ordan alıyor. Ayrılrken Vahdettin'in yanına gidiyor. Vahdettin ordan, "en iyi generalim" diye sözdeyor ve "Generalim bu devleti sen kurtarabilirsin" diyor. İşte yetkili, daha sonradan kovduğu

Vahdet'tinden alıyor. Yani güç kaynağı Vahdet'tendir; partis, Vahdet'tin partisidir; ve kendisi de Vahdet'tin paşasıdır. Korkunç iktidarlardır. Rauf Orbay kendisine karşı çıkar. "Biz bunlara dayanarak paşa olduk, sen seni yetiştireceğine ihanet ediyorsun, sen devrimci değilsin" der. Aralarında ciddi ayrışın nedeni de budur ve biraz da haklılık payı vardır. Yanna git, süklüm-püklüm ol, yetkiyi al, sonra da komplocukla adımı devir. Bu, bizim içimizdeki komploculara benziyor. Bizim içimizdeki komplocular da tüm yetki ve olanaklarını bizzat Orbay'ın fısıltı buluncu da ihanete yöneliyorlar. İşte Atatürk de böyle bir paşadır. Kendisini yetiştiren, Osmanlı kurumu. İlkolundan paşa olmasına kadar, bütün kültürünü, gücünü Osmanlı sultanından almıştı. O, daha sonra da onlara ihanet etmiştir. Öyle devrim falan yapmamıştır. Zaten TC'nin, Osmanlı kalıntılarına dayanması, TC sıfatının bir maske olması bu nedendir. Osmanlı'da gerçek yarğarlı, Osmanlı kütidi, Osmanlı gereğiyle işlevini sürdürmüştü. Tam tersine onların üstüne, onlara dayandırarak cumhuriyet kurulu. Padişahı kovmak devrim değildi. Tam tersine ihanet. Çünkü devrim mücahede işi esas alır. Rus devrimcileri Çarlıkla mücahede ettiler, hem de amansızca. Yıllarca parti mücahede verdiler. O kadar keke kestiler, astılar, Ya Mustafa Kemal ne yaptı? Yetkisini Osmanlı sultanından aldı. Böyle cumhuriyeti gönlümüzdür? Rus Çarından yetki alan bir general cumhuriyet kurduğu veya Fransız kralından yetki alan bir general cumhuriyet kurduğu hiç görülmüş müdür? Bir defa generaller cumhuriyet kuramaz, hepsi anti-cumhuriyetçidir. Tabii ki bunu da örtbas ediyorlar. "M. Kemal bir güneş gibi doğdu", "Samsun'a şöyle ayak bastı" vb. tüm bunlar sahtekarlıktır. Onun gerçek partis Osmanlı partisidir, ordusu Osmanlı ordusudur. Memurları, bürokratları hep Osmanlı memurları ve bürokratlarıdır. Sultan İstanbul'da kur düğünde kalıcılığına kendisi, Anadolu'daki gücüne başına geçmiş ve ona ihanet etmiştir. Bunun adını da cumhuriyet koymuştur.

Eğer Osmanlı sultanları olsaydı, bugün Türkiye'de cumhuriyetten daha iyi bir rejimi rahatlıkla sürdürebilirdi. Belki de Türkiye daha gelişebilirdi, biraz insani olarak. M. Kemal'in çığlığı biraz da milliyet tutum yatar. Aşırı gövne ve milliyet tutum emir. Nezen? Çünkü, Osmanlı idareci, devlet kurulumu istiyor. Bir iktidari idareci üretmez ve dayandığı değerleri ihanet etmişse onu da savunamaz. Süzümüne anti-dindir. Aslında islamı bu kadar kullanması boşuna değildir; ihanet etmiştir. Diyelim ki, Osmanlı idareci, devlet kurulumu istiyor, sünnetiyle dayanır. Fakat bunun anti-islami kesilmesi ihanet etmişinden dolaydır. Yani bugün çok yanlış olan, normal bir Batı lisanıdır değil, bir inkarlıktır. Diğer yandan bir demokrasitiki yoktur, sosyalizmi zaten yoktur, ona düşmüştür. Liberalizmi de yoktur, tekelcidir. Baştan devlet tekelciliğini esas alır. Kapitalizmin herhangi bir kurulumu da esas almaz. Tekeli devlet tekelizmi deneyimi de fazla gelişkin değildir. Liberal kapitalizmi de uygulama durumunda değildir. Yani kısacası, Özal'ın gelişimi bir tipidir. Diş basın da, Atatürk'ten sonra en güçlü cumhurbaşkanı ve Atatürk'e en benzeyeni, Evren-Özal'dır diyor. Bu boşu söyle-nilmiyor. Doğruluk yanları var. Atatürk'tün geleceği de, oluşumu da böyledir. Kapitalizmi doğru-dürüst bir ideolojik programa, politik programa sahip değildir. Anti-sosyalist ve anti-islamicidir. Yani buraya karşı da iha-

netçidir. Geriye kalı kalı tehlikeli Türk faşist milliyetçiliğine dayanma durumu kalıyor. Ruh, gövne bir milliyetçi ideolojide dayanıyor. Yani aşırı gövnenizden daha tehlikeli bir gövnenize bağlı kalma durumu ortaya çıkıyor. İşte "Ne mutlu Türküm diyene", "Bir Türk dünyaya bedeldir", "Türk şöyledir, Türk böyledir" hikayeleri böyle ortaya çıkıyor. Adam insanlığı dayanıyor, tarihe düşman, insanlığı düşman, dine düşmandır. Evet onun anti-kapitalistliği de Özal'ın anti-kapitalistliği gibidir. Yani, kapitalizmin bile çok genişindedir. Onun bile kuralları zorlayan, anti-kapitalizmdir. Yani olumlu anlamda, kapitalizmin olumsuzluklarını alan, olumsuzluklarını işe karışına alan bir kapitalizm değildir. Yasa kapitalizme bağlıdır, kapitalizmin olumlu değerlerine ve en azından üretimi geliştirir, siyasiyet geliştirir değerlerine bağlılık temelinde değildir. Özellikle en çapulu, en hızlıca yola yönelir alıyorlar. Karşı olukları yanlar, olumlu yanlarıdır. Bunlar normal kapitalizmin işlevleridir. Evet, M. Kemal hem sosyalizme, hem de islamı harekete düşman. Bugün Özal da düşmandır. Onların tarikatı Mor-

mon mudur, nedir? Yahudi sermaye-darların tarikatı olabilir ancak. Onlar için mülkizm maskesidir. Ke-sinlikle mülkizminde alakaı yok. Bu kadar ideolojiz, bu kadar politika-sız bir önder ne olur? Korkunç iktidarı, despot bir faşist olur. Zaten M. Kemal bir ön faşistti. Hitler'in onun için, "benim öğretilim" de-mesi ne demektir? Daha yakın dö-mer, bir kailamı bağışlar, neredir bir kailamı bağışlar, Rumlar sürmüştür. Ermeniler yok etmiştir. Kürtlerin üzerinde imha planlanmaktadır. Oluşumunda ve daha sonraki uygulamalarında bile bu böyle; işçi-köylü dümanı, ucube bir rejim. Cumhuriyetin kurulumu, kurucuları böyle. Bu daha önceleri biraz kapsamlı değeri denmiştir. Kurulan cumhuriyette gerçek an-lamda partiler de yoktur. Daha sonra CHP kurulumu ama CHP'nin de nem-nem bir parti olduğu milyon; devlet örgütüdür. Oysa parti devlet örgütü değildir, daha çok kilitlari karşı mühafelet örgütü olarak kurulu-r. Ama bu parti öyle kurulumlarıdır. Bir, Cumhuriyet Partisi de vardır, hatta Hitler'in de bir partis vardır. Birçok mühafelet partileri savaşarak bu du-ruma gelmişlerdir. Fakat bununki bir ihanet temelinde, devleti komplo ile ele geçirir. Ki, komplo yapıldırırken en yakın kalkışma arkaşajlarıdır en yakın kalkışma arkaşajlarıdır da imha etti. Bugün eğer, adina ulusu kurtuluşculuk denilebilecek çaba-ların sahibinden, sayıdeğer çaba-lardan bahsedeceksek ve en azın-dan Türk ulusu için bunu söyleyebileceksek görülmektedir ki, Kazım Karabekir en büyük gü-vençlisi olmasaydı, M. Kemal adı-mı atamazdı. Çerkez Ethem, ge-

rilla hareketini ilk geliştirir ve ayak-lanmalar bastırın kişidir. O da daha sonra komplo ile boğduruldu ve hain durumuna düşürüldü. Aslında Kazım Karabekir, M. Kemal'e her bakımdan oldukça olanak sundu. Çerkez Ethem ve oluşturdugu kuvvetler, bütü-nüyle iç ayaklanmaları ezdi. Diğer bazı İttihat ve Terakki kadroları da vardı, hepsi Anadolu'ya gelmişlerdi, Kuva-yi Milliye teşkilatını kurmuş-lardı. M. Kemal, onların da hepsini 1926'da idam ettirdi. Yani için gerçek kurucuları denverden çık-ardı. Mesela, Rauf Orbay bu işte en önde gelen bir kuruluşu rolü oynar. O da devreden çıkarılır. Gerçekten eğer Türkiye Cumhuriyeti bir olgu olarak ele alınacaksa, onun kuruluş-unda yer alanlar imha edilmeli. Geriye kalanlar entrikacı, komplocu, despot, faşist, gerçekçi nazist diyebileceğimiz kendini tamamen bağışlayan tipler ve ciddi bir ideolojik-politik hazırlığı, partis, olmaları, parti kendisi, ken-disi de neredeyse parti ve devlet olan M. Kemal'dir. Böyle adamlardan korkulur. Çünkü ulusu uluğuna mü-cadele ettiği bir ilkesi, bir çalışması yok; "hepsi içinde gizli" vardır. Senin içinde kimbilir ne var? Pratik belli

O bildiğimiz bazı hareketler ve bu arada biraz da devrimci düşünce, sosyalizm, liberalizm, demokrasizm gibi bazı gelişmeler yaşanıyor. Özellikle 60'lardan sonra bu gelişme görüldü. Ancak 12 Mart'ta birlikte tekrar kemalist yöntemler toplumu sıkımağa başladı. "Ekonomik gelişme sosyal gelişmeyi, sosyal gelişme ekonomik gelişmeyi aşmıştır" adı altında, aslında tekrar eski cende-reye sıkıştırıldı. 12 Eylül'le birlikte toplanmış tam bir zırlı iç çökme, kemalist diktatörlüğü veya tam faşist bir diktatörlüğü oturtma gündeme geldi. 20'lerde biraz prototipi olan, ön koşul biçiminde oluşan, 80-90 arasında tam bir oluşuma dönüştü. Yani TC'nin oluşumunun ana özellikleri, işi ürünüleri 12 Eylül faşizmi dö-neminde vardı. Aradaki bazı yıllar, sist-em dışına taşmış idi. Daha sonra 12 Mart'ta bu sistem dışına taşma çabaları da bastırıldı. Cumhuriyet deni-len olgu budur. Gerçekten kapitalist sistem içinde tam bir ucube örgüt. Kapitalizmin aslında çok notkası, kapitalizmin dünya egemenliğindeki jandarması denilmiyor bu. Kapitaliz-min, özellikle Ortadoğu halklarına karşı ve yine reel sosyalizme karşı kurumasında tam bir çok notkasını oluşturdular. Bunların ataları aynı zamanda Selçuklu-Osmanlı dö-neminde de islamı çok notkasıydılar. Aslında islamı değillerdi. Araplar bunu çok iyi bilir. Fakat islamı maskesi altında çok notkalarıydılar. Ta Avrupa'ya kadar saldırdı düzenle-tiler. Türklerin özellikle egemen ke-simi, islamı içinde bir maske olarak kullandı; saldırdı ve barbar talarları için bu ideolojye sarıldı. Batı kapitalizmi yükseldiğinde, hakim si-tem haline geldiğinde ise bu sufer Batı'nın Doğu halklarına karşı bir çok notkası oldu. NATO'daki en çok notka denilmiyor TC için. Bu sufer sahte kapitalistler, sahte islamcılar tarafından. Sahte kapitalist veya sahte islamcı TC bu çok karışımca çıktı.

Kapitalist sistem bile benimsediği, islamın hiç benimsediği Türk egemen sistemi biçiminde şe-killenme oluyor bu. Osmanlıcılık böyledir, TC böyledir. Yürürlükte olan, ne kapitalizmin yasalarıdır, ne de islamın yasalarıdır. Peki bunlar neyin yasalarıdır? Çapulu mümkün kılacak, ısgali, imhayı mümkün kılacak ne varsa onu alıyorlar. Yani bu, vurguncu, ağgözü bir kapitalizmdir. Ağgözü Osmanlı sultanlarına bakın! İktidar için 18 kardeşini öldürüyorlardı. Siyer sultanları harabüketsin, rahat uyuşsun diye, 18 şehzade öldü-rülüyor, katilelere katil oluyor. Çünkü onların bir kuralı vardır, bir sultan oldu mu tüm kardeşlerini öldürüyor. Aslında böyle bir iki dünyaya yoktur, bu canavarlıktır. M. Kemal de böyle yapmadı mı? Şerif kendisi diktatörlüğü için en çok hıznelti, eğer gecenleri kalfeti. Bu da bir Osmanlı ilkesidir. Buna "Osmanlı kanunu" diyorlar. Bu kanun değil, vahşettir. Bir de kailam vardır. Yani, kendi yakınları bile bu kadar katletti bir sultanın geleceği, en yakın emek sahiplerini bile va-hallikla canına çıkarır bir sistem; kailamları da mümkün kılar. Nitekim ilk kailam denemesini, Osmanlı sul-tanları yapmıştır. Ardından Atatürk de yapmıştır. Kailam öyle sadece başka halklara yönelik değildir; en yakınlarına da yönelir. Eki canı olmasa, Hitler'in örnek alması, cesaret alması bundan kaynaklanır. O zaman de niye insanlar gelişmiyor? Türkiye söle niye hastalıktı? Bugün çok sefil oluyorlar; sağı da solu da çare bulamıyor Türkiye. Bunun nedenleri TC geçeriğinde gizlidir. Gerçekten Osmanlı çetesi öyle bir oluşum ki; tarihte barlıkta nam salmış bir çetedir. Osmanlı sultanları'nın çapulculuğu çok açık soyundur. Yani, savaşları yaşayan sultanları, savaş duvarı çok geliri kesir. Savaş bir gelir aracı olarak kullanılıyor. Yani

insan kesme, bunlar için bir üretim biçimi oluyor. bunların üretimi ekono-miye dayanıyor, savaşta dayana-yıyor, yani insanlar haksız yere topraklarından sürmeye, kesmeye dayanıyor. Osmanlı saraclarının dayandığı temel bu oluyor ve böyle bir idare bu temel üzerinde şekilleniyor. Bunlu islam adına yapıyorlar, gerekte ise aslında böyle değildir. İslamı tanıması hake gelenler, kendileri oldu. İslam çikaren siddete dayanmıştır ama, gerekte bir devrimci siddet vardır. Daha sonra çok büyük bir yararlılığı göstermiştir. Uyguladığı siddet o kadar çok notka-ları yaşamıştır. Türk sisteminde ise siddet bir üretim biçimine dö-nüştürüldü. Osmanlı imparatorluğu-nun yıkılışına kadar, ekonomik bir gelişmeye yol açmamıştır. Dayan-dığı kökler normal bir ekonomik gelişmeye değil, talanla savaşla bağ-lıdır. Yani Osmanlı örgütlenmesi bir savaş örgütlenmesidir, bir talan örgütlenmesidir. Sultanları böyle, paşaları böyledir. El koyarken, asar-keserken korkutucuları. Bunların ekonomiyi, kültürle fazla alakaları olmaz, daha çok kendilerini maske-lemek için cami yapılar, vakıf ku-rarlar. M. Kemal'in cumhuriyet ku-rumları da böyle değil miydi? Astı, kesti, kalletti; ve cumhuriyet ku-rumları da onu maskeleydi. Mesela üniversiteler, basın-yayın organları TC'yi maskeleyen organlardır. Ger-çekçi daima saklıdır. TC'nin ün-versitelerinde hiçbir zaman TC ger-çekçi değeri denilmemiştir. Hep yamalı boğça gibi örtbas etme, maskeleme faaliyetleri gerçekleştirir.

İsmail Beşikçin'in başına gelenleri değeri denir. TC geçeriğeni daha iyi kavrarız. İsmail Beşikçin'in bütün erdemi nedir? Aslında büyük bir buş yapmış da değildir. Her namuslu-onurlu adamın yapılabileceği tesbitleri yapmıştır. TC'nin resmi ideolojisinin kilesiden bile daha bağ-naz olduğunu, Osmanlı sünni gerici-liğinden bile daha bağnaz olduğunu tesbit etmiştir. Bir bilim adamının namuslu-uşuyla, "ben alet olamın" demiyor, o kadar. Örgüt kurmaktır, savaş örgütü kurmaştır. TC'ye bile saldırmıştır. Ama bir doğru söy-le diyor 15 yıl zindana kapılmış ve daha da başına ne gelecek belli değildir. Yine biraz bilime bağlılığı gereği, gerekçe sayı temelinde gösterdiği tutum sonucu Türk bilim adamı Doç. Dr. Yalçın Küçük'ün TC, Kemalizm, aydın ve Türk-Kürt gerçeğ-i ile ilişkin görüşmelerini, resmi ideolojisi yırtan, tazeleşme, güncel, toplumsal ve sosyal gerçekleri tesbitte yönelik teyakkabaı yarı ve olum-ludur. Ne yazık ki, birkaç düştür bilim adamının, sınırlı olan bu babaları ortaçağ benzeri atozlarla uğrama ve yıllarca zindanlarla günümelerine yol açmıştır. Zaten TC üniversite ve basını, kilesiden daha bağnaz bir tutuma resmî ideolojisi papaganca tekrarıncısı olmaktadır öyleye gide-meyiz ve papaza savunucusu ol-maktan geri durmamız. İslamda büyük tartışmalar vardır. Böyle doğ-malara tesmiyet kazandırma yoktur. Demek ki ortaçağ'dan daha tehlikeli bir durum. Resmi ideoloji ve onun yayıncısı üniversite, basın-yayın ku-ruluşları, karşı karşıyadır. Okul sistemi tamamen böyledir.

Bütün bunların dayandığı notka, bir özal savaş yöntemidir. Özal savaş ın maskeli cumhurbaşkanıllığı illeri, altında yatan gerçek de belli. İddia eden kimdir? Bir generaldir. Diyarba-ır Sıkıyönetim Komutanı, cailat, en büyük işkenciyi uygulayan Kemal Yamaç. Cumhurbaşkanı Genel Sek-reteri olmuştur. Aslında işleri altında örgütleyen, Genelkurmay başlı, MİT'e bağlı bir kişidir. Aldığı de-riktirleri güçlük olarak Özal'a iletiyor. Özal da papagan gibi tekrarıyor. Yani içgörü kişiliğiyle "tamam" diyor cumhurbaşkanlığı kurumu.

Genel Sekreter, özel savası en çok yürüten generaldir. Gerçek budur, özel savası yürüten kurum ve kuvvettir. Altında bakanlar kurulu vardır. Durumlarına bakalım! Akbulut, İçişleri Bakanlığını 4 yıl yaptı, PKK'ye karşı özel savası, sivil düzeyde yürüten birisidir. Onu da Bakanlar Kurulu başkanı yaptılar. Bu ne anlama gelir? Özel savası çok hizmet ettiği için, özel savası hizmetini en iyi götürenlerden birisi olduğu için Bakanlar Kurulu başkanlığına da ona verdiler. Yerine gelenler de aynı karakterdedirler. Yani o Bakanlar Kurulu tahli ediliğinde, hepsinin Kürdistan'da özel savası yürütmeye en yakın tipler olduğu görülür. Türkiye'de özel savasın ihtiyacını 'lep demeden leblebi diyor' tipler karşılıyor. Parlamento ANAP grubu derken ANAP grubu da Özal'ın iki ducağı arasındaki sözü, parlamentoda eli kaldırarak onaylatıyor topluluklar. Dolayısıyla, yasa yapan parlamento ya da otorite kaynağı parlamentodan bahsedemeyiz. Aslında öyle bir Bakanlar Kurulu da, öyle bir cumhurbaşkanlığı da yoktur.

Daha önce de açıklamıştık; bir özel savası klifi vardır. Basın-yayın biraz diki başlık etti, ancak özel savası generali Sabri Yirmibesöğlü hemen gündemi çarpıttı. Özal'ın dinlemedi; çünkü, Özal'ın ne mal olduğunu biraz bilmeyi bekledi. Fakat özel savası generali devreye girdi, SS yasalardan dolayı onları çarptı ve de 'Yıcaaksınız' dedi. Ertesi gün de basın sözlüman kesildi. Ne dediyse, hangi talimat geliyse günübirlik olarak onu uyguladılar. Sabri Yirmibesöğlü 12 Marttan beri özel savası en çok geliştiğinden beri zaten o dairesinde de başında bulundu yoru. Ordunun tüm önemli kademeleri, özel savasın yürütücülerini eline geçirdi. Jandarma Genel Komutanlığı Kürdistan'da, Kolordu komutanları, namli özel savası generalleri olağanüstü hal yönetimine verildi. Olağanüstü hal yönetimine de, sıkıyönetime ilave olarak daha sıkı bir sıkıyönetim olusumudur. Kürdistan'da onun için, kradan daha etkili bir valli denildi. Bütün veriler ortaya koyuyor ki, TC'nin şu son on yıllık yetime bir çete yönetimidir, bir özel savası çetesini yönetimidir. Çete yönetimi ile normal burjuva yönetimi arasında fark vardır. Normal burjuva yönetimi: birmeğir bir Fransızca, bir İngilizce'de, hatta ABD'de değişik. Sovyetler'de değişik işler. Bütün kuvvetlerin bir ağırlığı vardır. Bir ABD generali, ABD yasa meclisi yasa senatosuna kafa tutsun, 'yapmam' desin, ya da küfredsin, hakkında hemen işlem yapılır. Birisi yalnızca bir demec vermez, 'Biz' dedi, 'Saddam Hüseyin'i evinde vuracağız.' Hava Kuvvetleri Komutanıydı ve hemen ertesi gün emriyle ayırdılar; yersiz bir demec vermesi onun emeliyle ayrılmış için yeteri oldu. Bu, ordula parlamentonun ne kadar güçlü olduğunu gösterir. Bir İngiliz'de, asla bir generali parlamentoya, kralıyıcı, hükümeti aşacak tek bir laf bile edemez. Sovyetlerde de öyledir. Bir Sovyet generalinin Sovyet parlamentosuna cayılmada bulunması, muhtlra vermesi görülmüştür. Hiç beğenmedik diğer ülkelerde de bakalım. Türk örneği hiçbir ülkede yok; Türk örneğinde generaller asla etkilerini kuvvettir. Ordula, yine özele zedü tabakayı ve bütün politikayı yönlendiren kuvvettir. Kimi zaman muhtlralarla, kimi zaman darbelerle, kimi zaman alttan diki göstererek, kimi zaman name yazarak sürekliliklerini gösterirler. Atatürk'ten Evren'e kadar, her ikidar üzerinde böyle etkili olurlar. Bizzat kendilerini cumhurbaşkanlığı ettiriler, bazen de en ehlişlişlişin bazı sivilleri; Bayrak örneğinde olduğu gibi, bu görev getirirler. Biraz orduyu dinlememek

durumunda kalan Menderes'i idam ettirler. Orduyu anlamak istemedi, cıddiyel almadı ve idam edildi. Bayar müebbelle cezalandırıldı, idamdan kıl payı kurtuldu. Özal, yüzde yüz ordunun uşağı olduğu için veyahut kabul ettiği için cumhurbaşkanlığı. Ordunun ağırlığı olmasa iki saat bile crada kalmaz. Ordula, politikanın altındaki temel yürütücü kuvvettir. Ordunun içinde gelişen, özel savası kuvvettir. Şu anda her şey yürütür. Onun için normal parlamento, hükümet, cumhurbaşkanlığı kurumlarının bir kukla kadar bile değeri yoktur.

Özel savası çetesinin istihbarat örgütü vardır. MIT bütün istihbarat örgütlerini idare eder. Resmi kurumlara, bütün bürokrasiye, basını-yayına kadar sızmıştır. TRT Genel Müdürü MIT ajanıdır. Köşe yazarlarını büyük bir kısmı -şajısda da, solcusu da-, bütün o ileri gelen bakanların MIT'ten onay alarak geliyorlar. Sanırım büyük oranda parlamentonun kuruluşunda rol alan Danışma Meclisi MIT'in hizmetini en iyi görenlerden oluşturlar ve bu temelde parlamento kuruluşuna geçildi. Tüm kültürel-sosyal kurumların başlı MIT tarafından tutulmuş. MIT, en üste kadar istihbaratla bir çete yürütme kuvveti durumundadır. Aslında bunun yürütücülerini o dazeler gizlidirler. Hiç açık olamazlar, yetkilerinin sınırı, sahipleri belli değildir; belli olsalar helder olurlar. Türkiye'de gerçek iktidar kimdir? Kararlar nasıl oluşur? Pek belli değildir. Çünkü TC, başından beri komplico temelde gizli kurulumştür, gizli işlev görmeştir. Halkından gizlidir, insanlıktan gizlidir. Ve bir de birbirlerinden korktukları için gizlidirler. Demirel, 'Ben bu kadar iyi başbakandanım, bana doğru düştür belli getirmiyordular, benden gizliyorlar' der. Bir bu ispatır. 'İşte şöyle altınızdı oyduklar da biz farkına varamadık' diyor. Türk sistemi bu kadar ikizli, bu kadar sahtekardır.

Demek ki, cumhuriyet büyük bir yanlışla, gerçeği gizleme, yüzeyde görüldüğü gibi olmamadır. Gerçek iktidar organları, gerçek kaynağı anlaşılarmış, oldukça maskelenmiştir. Bunu ancak kendilerinin kuşkusuna olanlar, toplulu aldatmayla çarışanlar insanlık diğeri bir rejimi sürürmek isteyenler yapabilir. Bu önemi ve bunların elinde oluşturan bir toplulu, baştan beri aldattı, sapırmıştır. Onun için Türkiye insanı doğru düştür düşünemez. Onun için Türkiye insanı üzerinde, Afrika halklarına bile uygulanmayan

düzyede baskı ve sömürü uygulanır ama buna karşı ses çıkırlamaz. Kralık rejimlerinde yüzde on fiyat artışı oldu mu, halk isyan eder. Doğru da böyle, Batı'da da böyle, Afrika'da da böyledir. Cumhuriyetlerde de, kralıklarda da hep böyledir ama Türkiye'de günde yüzde on zam yapılır, yine de hiç kimse sesini çıkırlamaz. Demek ki, Türk sistemindeki özel savası dünyanin hiçbir ülkesinde görülmüştüğü kadar örgütlü ve güçlüdür. Toplunun en ücra hücrelerine kadar nüfuz edimştir. Yarı anlayış olarak, uygulamalar olarak toplulu kişilikten çıkırlamıştır. Dünyada en kişiliksiz toplulu, aslında Türkiye'de şekillendirilen toplumdur. İnsan hakları, bugün Türkiye kadar hiçbir ülkede çığnemez; baskı, sömürü, dünyada hiçbir ülkede görülmüştüğü kadar Türkiye'de gerçekleştirilir, ama ses çıkırlamaz. Her şey gayri-meşrur, ama bir meşruluk maskesi altında rahatlıkla gizlenmiştir. Herkes sessiz-sedaz yaşamak zorundadır. Bunu fazla ses çıkırlamaz.

Bu sistemde resmi muhalefetin de, suç ortağı olmama, temiz olma gibi bir durumu yoktur. Tam tersine suç ortağıdır. Her şey bilir ama ses çıkırlamaz. Her evden bir eve gitse, bunu bile gizler. İktidar ypranır, fazla

artık ve 'gelen gideni aratıyor' diyor. Hikayenin özünü biraz koyduk. Bu partiler birer maske örgütüdür aslında. Devleti haktan gizlemeye ve böylece devleti ertbas edilmis bir biçimde bir gizli örgüt olarak yürütmeye hizmet eden araçlardır. Türkiye'de muhalefet partilerini ne cumhuriyetin kuruluşunda, ne de günümüzde görebiliyoruz. Bunlar devlet partileridir; birisi toplulu aldatır; teşhir, təcrit clunca değeri devreder. O da birkaç yıl yapıp, diğeri gelir onun yerine alır, böylece sürüp gider.

Din kurumu da, devletin tamamen sahtekarca bir biçimde kullandığı bir kurumdur. Hele son zamanlardaki tarikat enfasyonu -diğer enfasyonlarda olduğundan daha fazla-, dini ne derece kullandıklarını gösterir. Yani ne kadar toplumsal değere varsa, kurumu varsa, hepsini böyle idğış emsilerdir, işe yaramaz hale getirmişlerdir, kendi çıkarları doğrultusunda kullanmışlardır. Kapitalizmi de böyle yaptılar, dini de böyle yaptılar.

Sosyalizme göz atarken; Türk sol örgütlerinin durumuna bakalım. İğış edilmis sol, kırk parçaya bölünmüş sol, işe yaramaz sahte sol -aslında sağ da böyledir- günümüzde kadar, özellikle 12 Eylül'ün özel savasında ne duruma getirildi, nasıl bitirildi? En ufak bir muhalefeti örgütleyebildi mi? En ufak bir hak arama savası-mında, bir adam yöl alabildi mi? Hayır! Sol bugün, en dağınık, en örgütüz, en gezeve, en sonuç alamaz, en ilğün ve ypranan, hiçbir şey gücü yetmeyen avare taktikler durumundadır. TC'nin bir de sağına bakalım: En sağ değimimiz akincı-tarıkatağı güçler de, -Malatya somutunda ifade edildiği gibi- sahtekar bir konumu yaşıyorlar. Cumhuriyetin gerçek yüzünü saklamaya, ertbas almeye hizmet ediyorlar.

Bekli de bu sözlerime bazılarına çok ağır gelebilir, bazılarına biraz haksızlık etmiş olablabilir ama bu sonunun özünü değıştirmez. Biraz daha kendilerine değıştirilsin: 'Cumhuriyet' denilen diğuy tanısların. Nerede, ne için, nasıl edilmis etkilerini bilsinler. En sağı bir parti, cumhuriyet tarihinde nasıl bir yere sahiptir, en solu parti cumhuriyet tarihinde nasıl bir taniş sahiptir? CHP solu parti olarak değışir. Hayır, aslında o da bir merkeze partisidir. Onun sağında AP-DYP doğdu, solunda

"... PKK'yı bir TC alternatifi olarak düşünmek veya alternatifin de öteye bir karşı koyma, bu temelde insanlığı kurtarma hareketi olarak düşünmek gerekir. Kurtarılan sadece Kürdistan halkı değil, Türkiye halkı da oluyor. İnsanlık bir bütün olarak kurtuluyor. Dolayısıyla PKK'nın önderlik ettiği, sadece bir ulusal kurtuluş hareketi değil, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizmden de öteye -ki bunlar da insanlığın oldukça geliştirdiği kurumlar, değerler oluyor-, bir bütün olarak insanlık kurtarma hareketidir. TC bu kadar küfür düzeni ise, bu kadar terörist ise, bu kadar soyguncu, talancı ise, bunun elinden alınan kurtuluşu, biz sadece demokrasiler dersek bu doğru olur mu?..."

kuvvet ister, fakat o muhalefet, alavere-dalavere devam eder. Onun için SHP muhalefet, Demirel muhalefeti şimdi tam bir boşluk ifade ediyor. Devrimi gelismeler bu durum ortaya çıkardı, bu gelismeler olmasaydı birbirlerini rahatlıkla devireceklerdi. 'Ben yaptım, sen devam ettir; benim maskem düşmek üzere, sen yeni maske tak; ben təcrit oldum; sen kendini kitleye kabul ettir; sen de dört-beş muhalefete devam et; sen de açığı çıkınca biz yenisini kurarız'; işte sistemdeki partilerin hikayesi böyledir. Her halkı aldatıyorlar, fakat halk da bu sistemin iç yüzünü biliyor

TKP, TKP'nin de nasıl bir sol parti olduğunu biliyoruz. DYP'nin yise, nasıl bir sağ parti olduğunu görüldük. Hepsini de TC'yı yasa partileridir. 60 yıldır sol, komünist partiyim diyecekmiş, devlete tek bir fiske bile vurmamış olacaksın! Böylesi bir solculuğu kim inanabilir, kimi inandırabilirler? Bazı adamlar işkence görmüş olablir. Solcularda da, sağlarda da bu tür kurbanlar çok olur. Ama hepsi de sisteme hizmet ettirilmekten kurtulamazlardır.

Aşın diğye tabir edilen Türkiye solu ve sağının, cumhuriyetin resmi ideolojisiye yönelik eleştiri ve alternatif

olma çabaları da hayli geri. Bir türlü cumhuriyet ideolojisinin kuruyukçusu, icazetçisi konumundan kurtulamayan, ya sosyal-sosyemizm biçiminde (sol için), ya da şöven-milliyetçilik biçiminde (sağ için) bu ideolojiye hizmet etmekten ve hatta onu uzun ömürlü kılmaktan öteye bir rol oynamamışlardır. Aynı tutumla örgütlenme ve siyasi faaliyetlerden de sürdürülmüştür. Gerçekten cumhuriyetin ideolojik perdesinde bir delik açamadıkları gibi, kültürel, siyasal dokusunda da bir aşındırma, dönüştürme, hele hele yıkmamışlar -tüm iddialarına rağmen- konumuna asla ulaşamamışlardır. Bazı soyly, ilerici çıkışlar olmuşsa da, ezilmekten kurtulamamışlardır. Bu istisnalar genel özelliği şimdiki kadar değıştirmemişlerdir. Dolayısıyla, resmi ideolojiye ve politik yapıya yönelik eleştiri, aşındırma ve yerine alternatiflerini koymada gerçeği alamamış, bunu başaramamış, tersine kendilerini bu ideoloji ve politikanın içinde eritmekten kurtaramamışlardır. Ancak, PKK çıkışı, ideolojik-politik yapıyla, militan kişilik ve eylemlerle, yaşam tarzıyla TC'nin bu ideolojik-politik-kültürel çerçevesini kırmış, askerî-şajış çarşesini ortaya çıkarmış, zorlamış ve nasıl alternatif olunabileceğini Kürdistan ve Türkiye halklarına göstermiştir.

Kıscaksı mevcut solun yeye sağın cumhuriyetten kopuşması fazla yaşınamamıştır. Cumhuriyet yaşamından, cumhuriyet kişiliğinden, cumhuriyet tıkanmasından fazla kopmuş değışirler. Adeta ona, biraz daha modern ideolojiler adına, sağ ve milliyetçilik adına, sol ve sosyalizm adına, demokrasî adına maskeleyip yapmaktadırlar. Ve böylece daha fazla gizlenmesine çalısmaktadırlar. Sonuç, cumhuriyet çocukluğu; 'şöyle yaman bir ırkın ahfadızı; şöyle saldırı, böyle bastırınız; eskiden yenileri olarak bastırıldık, şimdi şanlı Türk işçileri olarak bastırınız. Koreye gitlik, Körfeze de gidiniz. Saldırınız, bastırınız' teraneleri. Bundan öteye gitmemiş bir sistem, insanını da bundan öteye götürmemiş bir sistem! Ne kapitalizmi, ne sosyalizmi, ne de demokrasîyi kurmuş. Kurduğı faşizm de en kötü faşizmdir.

Denilebilir ki, insanlık, Türk sistemi altında en belalı bir konumdadır. Eskiden ise, Osmanlı sisteminde bu böyledir. Yani kendi halkına da büyük baskı ve zulüm uygulamışlardır. Türkmenle ettiği Türkmen şairlerinden, Pir Sultan'ından öğrenebiliriz; 'Şaha gicelim' diye kaçmışlardır. Bu durum Anadolu'da yüz yıllarca sürmüştür.

Cumhuriyet daha kuruluken ondan kaçan solcular olmuştur. Kuruluş sürecinden günümüze kadar. Ermeniler, Rumlar, onlardan ardından komünistler süreklilik bir kaçış ve imha döremişti. Günümüzde yasa şaşan o büyük illitcler da buna şahidir. Milyonlarca illitceci, nereden nereye kaçıyor. Hepsini bu cumhuriyet olusundan kaçıyor. Kaçıyor, sadece fiziki anlamda değildir, ruhsal anlamda da. İnsanların ruhu kalmamış. Türkiye toplumu için şimdi ne deniyor? Türkiye toplulu nasıl durumdadır? Din kullandığı, tükeşiyor, din adına hiçbir şey kalmadı. Aile kullantıyor, aileleğin ötek bir sokağı düşmüş, düğünlümü. Ekonominin başna nelerin getirildiğini ortaya koyduk. Sosyal yaşam tarı ü mar edimştir. Siyasi yaşamın durumunu, muhalefetliyle, iktidar partiyeye şajılyla, solulya ortaya koytuk. Ve şimdi nederen yaşıyayorunuz? Has-halkın neden bu kadar kapsamlıdır? Türk insanı hasta; eskiden 'Boğaz içindeki hasta adam' derlerdi, Osmanlı için. Şimdi TC, sadece Boğaz içinde diğeri, bütün Anadolu'da hasta. Ve Kürdistan hastası.

PKK, TC'nin düşürdüğü kişiliğe alternatifin insanı tipini yaratıyor

Son yıllarda yaptığımız çözümlerimiz, değişiklikler aydınlatılmak, biraz daha netleştirmek için yaptık. Fakat eşelediğimiz; kir-pas, TC'nin yaratmaları, türetmeleri ortaya çıkıyor. Kemalizmin etkileri ile ortaya çıkan kaynaklar, birleşmiş, daha da hastalıklı yapılar yaratmış. Hâlen bunlarla uğraşıyoruz. PKK, TC'nin alternatifini yapmak istiyor. PKK, tarih boyunca uygarlıklarda olumlu ne varsa, ona ulaşmaya çalışıyor. Kapitalizmde olumlu bir şey kalmışsa, ona da değerlendirmeye çalışıyor. Reel sosyalizm olsun, bilimsel sosyalizm olsun, bunların olumlu yanlarını almaya çalışıyor. Dinin hâlen insanı biraz yararı kılabilircek olduğu varsa, onu da tutmaya çalışıyor. Milletiyletçiliğin, burjuva milletçiliğinin varsa olumlu bir yanı, onu da değerlendirmeye çalışıyor. Reel sosyalizmin bütün bu içgüdüleri, işe yarayan durumla gelmesin biz, TC'ye karşı benzerlikler. Sosyalizm, sosyal-gövenimsiz, kemalizm gerçekçiliği, gerçekçilik ve etkisizleştirme çalışmaları. Din, TC'nin tanzimaz hale getirmesi ortamında tanımayacağı. Oradan da bir şeyler kurtarmaya çalışıyoruz. Milletiyletçiliğin de durum aynı. Öyle bir işbirlikçi ge-

vaşına kadar yaygınlaştırdı. Bunun sonucunda birtakım kazanımlar ortaya çıkardı. Gerçekten PKK tipi, şu anda TC'ye en karşı olan tip. Sadece karşı olan değil, onunla savas- çıyınan bir ideolojik düzeyde, hem de bugün savaşım düzeyinde karşı koyan tip. Tam şekillendi mi, tam ifadesine kavuştu mu? Henüz çok erken ama, ciddi bir karşı koyuşun olduğu ve bunun oldukça kapsamlı, gelişkin bir duruma getirildiği, söylenebilir. PKK tipinin oldukça gelişmesi için büyük çaba vardır.

TC olgusu kabul ediliyor. Önceki ideolojik tutum alınıyor, sonra siyasi tutum ve bugün de savaş tutumuna kadar övünüyor. TC'nin dayattığı yaşam biçimi ve yarattığı kişilik kabul ediliyor. Bu yaşam ve kişilik biçimi ile savaşıyor. Onun yerine, daha doğru-düştür tarihi temel üzerine, doğru tarih kavrayışına ulaşmak isteniyor. Bu savaş yürütülürken gerçek büyük çaba harcanyor. Son derece özleştirilse davranışlarına çalışılıyor. Eleştirilse olunuyor. Başka türlü, yeni insanı ortaya çıkarmak mümkün değil. Bir yılların köle, gerici özellikleri TC gibi bir zamlıkla yapılmış, her şey nefes alınamaz duruma getirilmiş. Biraz eleştiri, biraz savaş, sonuçta çözüyoruz ve içinden de böylesine bazı değerler çıkarmaya çalışıyoruz.

larıncı çığneme alanında -ki, bu çeteliğin tanımına girer- bir çeteliğe karşı karşıyayız. Kendi kanununa, hukukuna, ilke ve kurallarına uymayan, bunu öldürdüğüne kullanır, çığnayan bir yönetim söz konusudur. Özel savaş yönetimiyle ve onun şekillenmesiyle karşı karşıyayız. Bu yönetim teröristtir. Terörizm nedir? Terörizm eğer gerçek, doğru bir anlam verilecek değerlendirilirse; haksızca, hiç baka harcamadan el koymaya ve zorba uygulamalara verilmiş addır. Gerici bir politikanın -ki, bu artık günümüzde katliama kadar varılmıştır- hiç hakkı olmadığı halde haklara uygulanmasıyla halkları binlerce yıllık topraklarından koparıyor. Halkları döl gibi, yani hayvanları ile alkonulamayacağı bir ses çıkarma düzenlerinden bile koparıyor. Kültür namına, ekonomi namına ellerinde bir şey bırakmıyor. En büyük teröristin, karışımında amansız bir terörizmle politika yürüten özel savaş çetesi olduğu kesinleşiyor. Her ne kadar sayıları kalabalık da olsa dübbeli, sırmalı ve rütbeli de olsalar onlar yine bir çetedir. Kıyafete, yaşa-başla aldanmamak gerekir; öze bakmak gerekir. Zaten çapulcular süsü fazla olur. Yani rütbeleri çok oldu mu, yaşları çok ilerledi mi, vurguncusu, talancısı çok oldu mu, orada çetenin büyüdüğüne ve tehlikeli hale geldiğine bahsedilir ki, gerçekten TC ordusu da böyle bir çeteleşme olaydır. Sayılan arımsı, yöntemleri son derece tehlikeli hale almış, toplumun başına bela ke-

halkleri ortadan kaldırdılar. En ufak bir insanı yöne, demokratik, sosyalist gelişmeye imkan vermediler. Hatta normal kapitalist gelişmeye bile aman vermediler. Mevcut TC terörizminin neyi imha ettiğini, neyi ortaya çıkardığını iyi bilistim. DP dönemine normal bir kapitalist gelişmeye, oerki, geriye kalan nedir? Ordunun terörist faaliyetleri, onun istediği doğrultuda bir çetenin oluşumu, buna göz yumulması, işte kabul edilen ve yapılan budur.

Demek ki oldukça terörist bir uygulamayla, bir çapulcu çetesinin amansız saldırılarıyla karşı karşıyayız. Çok iyi örgütlenmişlerdir. Kendilerine göre tarihî temelleri vardır. Başgâhlar kurmuşlardır. Kendi halkları üzerinde kurdukları düzenle onları dünyaya pazırlıyorlar. Türkiye'yi, Kürdistan'ı yok pahasına pazarlıyorlar. Vurgun vurgunlar, çete işleri yapıyorlar. Yani, sonuçta yağma edilmeyen hiçbir şey kalmamıştır. Kim yapabilir bunu? Ancak çeteler yapar. Kendi halkı yararlanıyor mu? Hayır, yararlanıran bir avuç eşkıya ve vurguncudur. PKK'nın ortaya çıkarmak istediği, işte bu çetektir. Diğer bütün sol güçlerden önemli bir farkı da buradadır. Bu anlamda PKK'yı TC'nin sağlığı, solun sağ-kurtarmak gerekir. PKK TC'nin sağlığı da, solun da amansız savaşım durumundadır. Bu savaşımın ideolojik-politik yanları şu veya bu biçimde ağır-kazanabilir ama, TC'yi biçimde, maske-

leniliyor ya, bizimki ondan daha fazla insanın kurtuluşu, hareketi anlamında geliyor. Zaten, TC'nin bizden sağmadığını biliyoruz. Açık ki, her tür türlü insanı özelliklerini yitiren bir rejim ve onun temsilcileri hepisi de insanlık dışıdır. Kendi halkına büyük-yüzürlardan beri katliamlar da dahil -ışkençeyi, baskıyı; diğer halklara katliamlar reva gören bir rejim insanlıklardır. Günümüz temsilcilerine kalan tarihi temeller hep böyledir. İşte, bu nedenle diyorum ki, sadece bir demokratik ulusal kurtuluşçuk değildir bizim yaptığımız, insanlığın kurtuluşudur. İnsanlık, Hitler den çok çektik dedik. Ancak o daha çok 1935-45 yılları arasında bir hüküm icra etti. Ve egemen de olmadand yikildi gibi. Dolayısıyla, insanlık üzerindeki etkisi sınırlıdır, ama TC öyle değildir. Hem süre itibarıyla, hem kapsam itibarıyla, insanlık üzerindeki en büyük tehlikeyi, Hitler den de, Mussolini den de daha fazla, TC; kemalizm halefeleri ve çetesi sürdürmektedir. Dolayısıyla insanlığı TC beladan kurtarmak soyul bir devrim hareketidir.

Milîtarlarımız TC'ye karşı doğru kavramları ve onun etkilemelerini yerle bir emeldir

Denilebilir ki, günümüzün en çok insanlığı tehdit eden rejimlerin bir başında gelen TC, insanın yüzerası, insanın en hastalıklı yanı, insanın en kural tanımaz yanı şeklinde birimlenmiştir. O halde, bizden yürüttüğümüz kurtuluş hareketinin bu insanı boyutunu, onun tam bir kurtuluşçu temelde olması gerektiğini iyi anlayacağız. Demokrasi hiç şüphesiz ancak insanı temelde geliştirebilir. İnsanın kazanamayan, demokrasiyi kuramaz. Hele hele sosyalizmi hiç kuramaz. Görülüyor ki, PKK'nın ortaya çıkışı, gelişimi, işte sizlerin, hatta diğer demokratik güçlerin anlamak istediği kadar dar, siğ ve yüzeyli ele alınamaz. PKK, önemli oranda bilinçli olarak temeli geliştirmeye çalışılmış, giderek bir gelecek olarak da, kendiliğinden gelişme olarak da şekillenen, çoğunun daha kavramakta güçlük çektiği bir oluşumdur. Sadece savaşına tarzı değil, bir yaşama tarzıdır. Duyuş, düşünce tarzıdır. İnsanların birbirini tanıma, anlama, sayma, sevmeye tarzıdır. Kopuk ilişkileri tanıma tarzıdır. Siz bu yönleriyle PKK olgusunu anlayacaksınız. Dost güçler de, özellikle PKK'ye karşı böyle kapsamlı bir biçimde anlamaya çalışmalıdır. PKK sadece bir Kürdistan hareketi değil, tersine tüm bir insanlık hareketidir. Belki de Türk halkı söz konusu olduğunda, ona en büyük katkıyı katkısını sunabilecek bir hareket olarak değerlendirilmek durumundadır. Bu, hem subjektif anlamda, yani bilimsel hazırlama anlamında böyledir, hem de objektif bir ölçü olarak, Türk zorbalığına, Özal çetesi karşı olduğunda, Türk halkı iç tam bir kurtuluş aracı oluyor. Tabii ki, TC insanlığın en tehlikeli bir urunu, bir kanser hastalığı temsil ettiği için; bu olguyu, insanlık gövdesinde işleyen uru çekip çıkarmakla PKK insanını da kurtuluşuna büyük bir katkı sunuyor. Görülüyor ki, kendi gerçekçiliği doğru kavramak -hele hele çoğunun da 12 Eylül çetesinin eline, çocuklara da kemhürizet, niyeti çocukları olarak yetiştirildiği, onun gereğini, başgâhlarını etkisi altında ortaya çıkıncı; gözönüne getirilerek- kişilik edviti ni, yeniden düşünmüzdü çok önüllü yapmak ve bu konuda sizleri temsil edilmek istenen yaşam tarzımıza uydurmak çok önemlidir. Biz,

Devamı 23. sayfa

listirmiş ki, hem Türk milletçiliği, hem Kürt milletçiliği tanımaz halde birbirine karşıtlmış, öyle bir hale sokulmuş ki, elle tutulur hiçbir yanı yok. Türk milletçiliği, Türk ulusçuluğu gelişsin diyoruz. Türk milletçiliğinde de bir şey varsa; yani kapitalizmin bir ideolojik türü olarak oradan da bir şeyler kurtarılmı. Veya varsa başlı olumlu yanları temsil eden tipler, onları da tutalım, değerlendirelim diyoruz. TC'nin elinde insanlık adına bir şey kalmış mıdır? Kalmışsa nasıl kurtaracağız? Son tahlilde sizin kişilikleriniz nasıl çözümlenir, kurtarılabilecek yanları varsa nasıl kurtarabiliriz? PKK'nın oluşumu, PKK tipolojisinin yapılmaması, tipinin şekillenmesi, milîtarın ortaya çıkışı, işte bu çabaların bir sonucu olarak gelişiyor. İnsanlık adına bir şeyler varsa, onları tutuluyor, çözümlenmeye çalışılıyor, olumsuzlukları atılıyor. Yerine, demokratik, yurtseverlik, emeğe dayalı hak arama, emeğin saygını, vatana saygı ve bağlılık, insanı değerlere ve tarihe saygınlık temelinde doğru bakma gibi özellikler yenilimeye çalışılıyor. Ne kadar verilebilir? Hiç şüphesiz bu alanda büyük bir mücadele vardır. Bu mücadele ideolojik-politik, örgütsel olduğu gibi, savaş durumuna da yükseltildi; tiplerle sa-

Bunlar işte PKK milîtarlığı, savaşıncılığı biçiminde şekilleniyor. Ve daha fazla mücadele, bir gerçeklere karşılaşıyor. Pratik daha fazla doğru teoriye yol gösteriyor. Teori biraz daha gelişkin pratiğe yol açıyor. En somut ifadesini de -cumhuriyetin de son yıllardaki özel savaş çetesinin yönetimine karşı, PKK önderliğinde devrimci bir savaşın içine girilmesinde buluyor.

TC çete ve teröristtir

Bize "çete", "terörist" deniliyor ama, gerçekte terörist ve çete, mevcut özel savaş, mevcut özel savaş yöntemidir. Bu iki terim de ona çok uygundur. Oduka teröristtir. Çünkü her şeyi öldürmek için etmektedir. Ayni şekilde çetedir de. Çetenin bir özelliği vardır; ilkeleri, kanunlara öyle fazla bağlı değildir. Bunların da ilkesi, kanunu fazla yoktur. Gerçekten gerçekleri bir günde askıya alırlar. Cumhuriyetçiliğinin yasal yetkileri vardır; ama daha şimdiden bu yasaları bir kenara atmışlar. Baskıları yetkileri belli değildir. Kimin, kim adına yetki kullandığı belli değildir. Bu; bir çetenin, bir çeteleşmenin oldukça gelişmesi demektir. Çete derken, sadece bir propaganda lafını ifade etmiyoruz burada. Kendi yasa-

sımlarıdır. Toplumun böylece el atmadıkları, düşürmedikleri hiçbir değeri bırakmamışlardır. Bu çete işi değil de, ne işidir?

PKK insanlığı kurtarma hareketidir

Bu çetenin tehlikeli özel savaşını nasıl durdurabiliriz? İşte PKK'nın de gelirim hiçbirini bunu ifade etmeye çalışıyor. PKK bu anlamda gerçekten kurallı, kanunlu yaşama başlama hareketidir. İnsanlık tarihine, uygarlığına doğru anlam verme, günümüzde ve çağı doğru kavrama, bu konuda TC olgusu tarafından baştan çıkartılmış her şeyi yerli yerine oturtmadır. Özellikle düşürdüğü insanı ayağa kaldırmak, onu kendi gerçekliğine, ulusal ve toplumsal gerçekliğine sahip kılmaktır.

Tabii ki buna karşı da bir terör uyguluyor. Başından beri TC terörist teşkilatı. M. Kemal'in ve 12 Eylül faşizminin terörizminden, özel savaş çetelerinin amansız teröründen bahsettik. Bunun kökenleri Osmanlılara dayanır. Osmanlı Devleti de tam bir terörist devlettir. TC'nin terörünün başlangıcı, ta araya kadar gidiyor. Evel, bu kadar köklü bir terör organına karşı insanlığı savunmadır bizim hareketimiz. Bu terör organları

"... Radikal olmak zorundayız. TC etkilemeleri keskinleştiremiyor. TC etkilemesini doğru kavrayalım. TC etkilemesi derken, Türk halkını, Türk ulusunu biz karşımıza almıyoruz. Bilakis, bu ulus içindeki bir çetenin durumundan bahsediyoruz. Yine, o çetenin etkisi altındaki Kürdistan derken, bir avuç işbirlikçisinden bahsediyoruz. Yayıdık bazı ahlakı, kültürel özellikler vardır, onlardan bahsediyoruz. Karşı olduklarını bunlar. Bunların aşılması halinde dipdipi, oldukça kardeşçe yaşanabilecek bir Türk halkından bahsetmek mümkündür..."

leyen ne varsa onu karşılarına alır. Tarihi temellerini karşılarına alır. Gelişimini, gücünü ve geleceğini karşılarına alır. Ne kadar zayıf da olsa bunu böyle kavrar, böyle ele alır, böyle kendi gelişimine bağlamak ister. Bu anlamda PKK'yı bir TC alternatifi olarak düşünmek veya alternatiften öteye bir karşı koyma, bu temelde insanlığı kurtarma hareketi olarak düşünmek gerekir. Kurtarılan sadece Kürdistan halkı değil, Türkiye halkı da oluyor. İnsanlık bir bütün olarak kurtarılıyor. Dolayısıyla PKK'nın önderlik ettiği, sadece bir ulusal kurtuluş hareketi değil, başgâhımız, demokrasi, sosyalizmden de öteye -ki bunlar da insanlığın oldukça genişlediği kurulumlar, değerler oluyor- bir bütün olarak insanı kurtarma hareketidir. TC bu kadar kökür düzeni ise, bu kadar terörist ise, bu kadar soyguncu, talancısı, bunun elinden alınır kurtuluşu, bu sadece demokraside çok doğru olur mu? Açık ki, yetersizdir. Gerçekten bütün yönleriyle bir insanlığın kurtarılması oluyor mu. Hani, bazı kırk rejimleri elinden kurtarılmış; örneğin bugün Filistinliler için, insanın kurtuluşu

BİRİNCİ YILINI DOLDURAN F. ALMANYA-PKK DAVASI VE ARDINDAKİ GELİŞMELER

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bastırılması yönelik emperyalist saldırılar ve kompoların bir parçası olarak açılan Federal Almanya-PKK Davası, 24 Ekim 1980 tarihinde bininci yılını doldurdu. Henüz devam etmekte olan duruşmaların üzerinden geçen bu bir yıllık süreçte yaşanan gerçekler, böyle bir davayı açanların yüz kızartıcı yenilgisine tanıklık etti. Saldırgan, komplocu güçler amaçlarına ulaşamadılar. Emperyalist devletlerin ve özellikle Federal Almanya'nın muazzam desteğini arkasına alan TC'nin Kürdistan'da tımandırdığı özel savaşın sonuç alınmaz ve halk savaş gelişimi sürdürürken, FAC-PKK Davası duruşmaları Kürdistan halkının kurtuluş davasının savunulduğu bir mücadele platformu durumuna getirildi. Federal Savcılığın MİT'in kuklası yalancı tankılarla birlikte yogurup biçim veremeye çalıştığı tezler tutmadı; 'terörist örgüt' savları bu süreçte netlik kazanan gerçekler karşısında kağıttan şato gibi çöktü. Davanın hukuksal ve ahlaki dayanaklardan yoksun olduğu, emperyalist sistemin Kürdistan'da tehdit edilen çıkarlarının korunmasını amaçlayan bir siyasal dava olarak gündeme geldiği tamamen açıklığa kavuştu. Gelinen aşamada dava Federal Almanya'nın utancını taşımakta zorlandığı ağır bir yüke döndü.

Gündemdeki dava elbette öyle birdenbire ortaya çıkmadı; Batı Avrupa koşullarında PKK hareketine karşı geliştirilen bir dizi komplo ve provokasyonun en son halkası olarak doğdu. Olof Palme cinayetinde öldürüldüğü gibi, bu dava öncesinde de PKK'yi terörist ilan etmek amacıyla düzenlenmiş bir dizi komplo ve provokasyon vardı. Ancak bunların hiçbirinden sonuç alınamamıştı. PKK'ye mal edilmek istenen birçok komploğun gerisinde TC ve Batı Avrupa devletlerinin haber alma örgütlerinin parmağı bulunuyordu. PKK bütün bu kompoları etkisiz hale getirmiş ve bu saldırıların gülenlere çekmişti. PKK hareketine karşı Batı Avrupa zemininde geliştirilen saldırıların etkisiz kalması ve Kürdistan'daki özel savaşın çözümsüzlüğü doğurmuştu. Komplo ve provokasyonlar doğrudan NATO tarafından yönlendirildi. ABD emperyalizmi Kürdistan sorunu konusunda yeni arayışlar içine girdi ve ABD politikası "PKK'ye hayır, Kürt sorununa evet" biçiminde somutlaştı. Bu yaklaşım biçimi NATO tarafından da onaylanmıştı. Buna göre, Kürdistan sorununun sistemin çıkarlarına uygun çözümü, öncelikle PKK hareketinin tasfiye edilmesinden geçiyordu. PKK'nin tasfiye edilmesi görevi ise, Avrupa Topluğu bünyesinde ve NATO ile Türkiye Masası sorumlusu olan FAC'ne verildi.

PKK'nin tasfiye edilmesi, kuşkusuz sadece Federal Almanya ve Batı Avrupa ülkeleriyle sınırlı kalan bir mücadele sonucunda başarılabilecek bir şey değildi. Bunu gerçekleştirmek için, her şeyden önce PKK'yi esas kaynağından yenilgiye uğratmak gerekiyordu. Bunun yolu da özerk Kürdistan devletinin Kürdistan'da yürüttüğü özel savaşa destek sunmak ve bu savaşı her yönüyle beslemekten geçiyordu. Nitekim, emperyalist devletler arasında Kürdistan'daki özel savaşa Türk desteklerini en çok destekleyenler de FAC oldu. Kürdistan'da birer cinayet

makinası gibi çalışan ve sokaklara suça işleyen özel hareket timlerinin eğitimini doğrudan FAC üstlendi. Bu eğitim Bonn yakarlarında St. Augustin'de GSG-9 adı kuruluşun 65 69 nolu üssünde gerçekleştirildi. Özel hareket timleri olarak bilinen kontrol-giriş birliklerinin donatımı, gerilla birliklerinin izlenmesi, imha edilmesi veya tutsak alınması ve sorgulanması için gerekli olan teknikler transferi, bu araçların kullanımı için gerekli eğitimin verilmesi, sınır koruma birliklerinin oluşturmaları ve bizzat eğitimi FAC tarafından yerine getirildi. Bonn hükümetinin Ankara Büyükelçisinin sözcüleriyle, Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesini bir ayaklanma değil "terör" olayı olarak gören FAC, Türk kontrol-giriş timlerini "anti-terör" mücadelesi konusundaki deneyiminden yararlandırdı. Bu konuda sömürgeci Türk devletiyle sıkı bir işbirliğine gitti. Alman pilotlarının kullandığı savaş helikopterleri doğrudan Kürdistan'daki bastırma ve imha savaşının içine yer aldı. FAC yönetimi, kendi ülkesinde bağlatıldığı tutuklamlara paralel olarak Türk devletine sağladığı çok yönlü desteğe Kürdistan'daki çok yönlü destek savaşın taraflarından biri haline geldi.

FAC, PKK'yi hareketine karşı bağlatıldığı mücadele ile kolları PKK'nin faaliyet gösterdiği bütün alanlara uzattı. Bu temelde PKK'nin Lübnan alandındaki faaliyetlerine yönelik saldırıların yoğunlaştı. Kendi yasalarnı ve ulusal kurtuluş savaşlarına ilişkin uluslararası antlaşmaların hükümlerini hiçe sayarak, başka ülkelerde meydana gelen olaylar hakkında Federal Almanya'da dava açtı. Bu davaların başarıyla sonuçlanması halinde, Lübnan Davası bir örnek oluşturacak ve bu örnekten hareket eden FAC ulusal kurtuluş güçleri hakkında kendi ülkesinde ceza davaları açabilecekti. Federal Almanya'da açılan PKK Davasının görünürlüğü yönetici ve yönlendirici olan Federal Savcılık, TC'nin özellikle 1987 yılından itibaren Lübnan'da yoğunlaştırdığı ajan-kontra faaliyetlerinin içinde de fiilen yer aldı. Türkiye'den gelen ajan-kontra birim bir bölümlü bizzat Federal Savcılık tarafından örgütlenildi. PKK'nin Lübnan'daki kamplarına gönderildi. MİT'in kuklası yalancı tankılarla elde edilen bilgiler temelinde hazırlanan ve kamplara saldırılmal istenen kontrolarn önüne kompolar ve suikastlar gerçekleştirme görevi konuldu. Dışardan bir hukuk kurumu olarak görünen ve Kürt politikacılarını bir "terör örgütüne üye olmak"la itham eden Federal Savcılık, PKK'ye karşı sürdürüldüğü saldırı kampanyası boyunca tipik bir terör örgütü gibi çalıştı; başından beri terörist yöntemler kullandı.

Aynı kurum, polis maharetleriyle gaspattığı belgeleri ve bu belgelerden derlediği bilgileri arasında sömürgeci Türk devletine ulaştırdı. Türk ve Alman habire alma örgütlerinin karşılıklı işbirliği sonucunda, birçok yurtsverer tutuklandı, işkence gördü ve cezaevine gönderildi. Alman polislerin Türk devletine sunduğu işin listesinde yer alan yurtsvererler için Kürtistan'da döndüğüne sömürgeci taraflarından tutuklandı ve işkenceye katledildi.

FAC, tutuklamlara girişmeden önce, açılacak olan PKK Davası için epeyce hazırlık yapmıştı. Bu ünken tarhinde ilk kez PKK Davası somutunda yapılacak olanığı bulan Pismanlık Yasası (Kronzeuge), tutukla-

maların hemen öncesinde Federal Meclisin onayından geçirildi. Devrimci güçlerin, "insan olarak ölüp hayvan olarak yeniden doğmak" biçiminde tanımladıkları bu yasaya göre, açılacak siyasal davalarda tanıklık yapacak "eski örgüt mensupları"nın cezalarını büyük indirimle göidecek; bu unsurların suçlamaları esas alınarak tutuklanan devrimci politikacılar ağır hapis cezalarına çarptırılabilecek. Yine aynı şekilde PKK Davasının görüleceği işinakt türünden mahkeme salonunun inşasına henüz ortada tutuklamlar yokken başlanmı ve bunun için 10 milyon mark harcamıştı. Federal Savcılığın iddianamesini hazırlamasından ve Yüksek Eyalet Mahkemesinin davanın açılmasında

bir iddianameye ulaşabildi. Tek başına bu öğı bile PKK Davasının tamamen siyasal amaçlarla açıldığını yeterli kanıt oluyordu.

Rehin alınan Kürt politikacıları, Duruşmaların başlağıdı 24 Ekim 1989 tarihinde gelinceye kadar geçen 16 ay boyunca en ağır terör koşullarında tutuldu. Dış dünya ile bağlantıları kesildi. Dışardan kitap temin emeleri, gazete ve dergilerle abone olmalarına izin verilmedi. Savunmalarını hazırlamaları için gerekli olan belge ve dokümanların kendilerine ulaşması engellendi. Sürekli denetim altında gerçekleşen savunma yazışmaları bile birçok kez geri çevildi. Daha bir dizi utanç verici uygulamaya karşılık, Federal Savcılık makamı aynı süreçte

Güven belirlenen avukatların çeşitli nedenlerle davaya katılmamaları veya mahkeme heyeti tarafından duruşma dışı bırakılmaları halinde, "emniyet avukatları" devreye girecek ve tutsakların savunmasını üstleneceklerdi. Aslında bu atamalar tutsakların savunma olanağından yoksun bırakmanın bir yöntemi idi. Nitekim bu avukatlardan bazıları daha ilk duruşmalarda provokatif tavırlar içine girdiler ve tutsakların duruşma salonundan atılması için çaba harcadılar. Federal Savcılık duruşma süreci boyunca güven belirlenen avukatların görevlerini almamaları için dilekçeler verdi; bazı avukatlar hakkında dava açıldı. "Emniyet avukatları"nın daha aktif duruma gelmeleri için çaba harcadı.

"...Emperyalist devletlerin ve özellikle Federal Almanya'nın muazzam desteğini arkasına alan TC'nin Kürdistan'da tımandırdığı özel savaşın sonuç alınmaz ve halk savaş gelişimini sürdürürken, FAC-PKK Davası duruşmaları Kürdistan halkının kurtuluş davasının savunulduğu bir mücadele platformu durumuna getirildi. Federal Savcılığın MİT'in kuklası yalancı tankılarla birlikte yogurup biçim veremeye çalıştığı tezler tutmadı; 'terörist örgüt' savları bu süreçte netlik kazanan gerçekler karşısında kağıttan şato gibi çöktü. Davanın hukuksal ve ahlaki dayanaklardan yoksun olduğu, emperyalist sistemin Kürdistan'da tehdit edilen çıkarlarının korunmasını amaçlayan bir siyasal dava olarak gündeme geldiği tamamen açıklığa kavuştu. Gelinen aşamada dava Federal Almanya'nın utancını taşımakta zorlandığı ağır bir yüke döndü..."

karar vermesinden çok önce, özel olarak PKK Davası için ayrı bir mahkeme salonunun inşa edilmesi, bu davanın siyasal yönetime kararlarıyla gündeme geldiğini göstermekteydi.

PKK üyeleri ve taraftarlarına yönelik saldırılar ve tutuklamalar, MİT tarafından hazırlanıp, Federal Almanya'ya gönderilen Nurettin Aslan adındaki bir piyoun FAC polisine işinaktar kendisine dikte ettirilen senaryo temelinde ifade vermesiyle başlağı. Daha öncesinde hazırlanan özel eğitimmiş kişi birimleri, Almanya'nın değişik kentlerinde Kürt yurtsvererlerinin evlerine ve işi derneklerine baskınlar düzenledi. Yurtsvererler tehdit edildi ve polisle işbirliği gidererek tutsak Kürt politikacıları aleyhinde tanıklık yapmaya zorlandı. Birçok politikacı tutuklandı. Soruşturma yargıcının çıkardığı tutuklama emrinin gerekçelerinin ciddi hiçbir yanı yoktu. İleri sürülen gerçekler temelinde tutuklamlara basıyacak tamamen hukuk dışıydı. Gerçekte Kürt politikacıları FAC tarafından rehin alınıyorlardı. Bu nedenle MİT'in piyoun Nurettin Aslan'ın tanıklığına dayanarak tutuklamalar yapan Federal Savcılık, uzun süre göstermelik yayımlamaları temel oluşturacak bir iddianame hazırlayamazdı. Çünkü tutuklamlar için esas gerekçe yapıldığı halde, Nurettin Aslan'ın ifadeleri ve eldeki öbür veriler bir iddianame hazırlanmasında yetmemekteydi. Bizzat Federal Savcılık da bu gerekçe için almak zorunda kaldı. Federal savcılardan Lothar Senge, Berlin Eyalet Mahkemesi önünde ajan-provokatör Ali Çetiner lehinde tanıklık yapar ve bu kişinin Pismanlık Yasasından yararlanılmasını gerektirdiğini savunurken, "Ali Çetiner olmasaydı işimiz zordu; kendisinin açılacak davada tanıklık emriyle kabullemesinden sonra birlikte çalıştı; elimizde bulunan matzemeyi biçimlendirerek bir taker haline getirdik ve şimdi bu taker yürüyor" diyordu. Savcı Sengen'in de belirttiği gibi, Federal Savcılık ancak Ali Çetiner'in işlevçen transfer edilmesinden sonra

Hitler'in propaganda bakanı Göbbels'e rahat okutturan bir karşı propaganda kampanyasına girişti. Yaptığı sayısız basın toplantıları ve yazılı açıklamalarda PKK'nin "tehlikeli bir terörist örgüt" olduğunu yaymaya ve dava sanıkları aleyhinde kamuoyu oluşturmaya çalıştı. Federal Almanya-PKK Davası, dünya kamuoyuna "yüzyılın en büyük terör davası" olarak sunuldu.

Federal Savcılığın psikolojik savaş niteliğindeki karşı propaganda faaliyetleri, aynı zamanda özel olarak bu dava için işlenilen mahkeme salonundaki işinaktar düzenlemeye haklılık zemini kazandırmayı amaçlıyordu. Gerçekten de duruşmalar başlağıdı zaman, mahkeme salonunda o güne değin görülmemiş bir düzenlemeye gidildiği ortaya çıktı. Tutsaklar mahkeme salonundan ayrılmış bir cam kafesin-tutsakların devriyeye insan alavermemün- içine konuldu. Tutsakların arasına sırasıyla birer görevlik görevlisi yerleştirildi. Mahkeme salonunda kendileri için ayrı bir masa tahsis edilen psikiyatri uzmanlarından tutsakların davranışlarını izleyerek her bir hakkında rapor hazırlamaları istendi. Federal Savcılık ve mahkeme heyeti, Hitler Almanya'sında bile görülmemiş bu uygulamayı tutsakların "tehlikeli teröristler" olmalarına bağlamaktaydı. Davayı açanlara göre bu uygulamalar gerekli ve zorunluydu, Çünkü tutsaklar kaçma girişiminde bulunabilir veya görevlerine sadırlanırlardı.

Davanın diğer ilginç bir yönü de, tutsaklardan güven belirlenlikleri birer avukat dışında ikinci bir avukat tutmaları istendiği halde, bu konudaki istemlerinin geri çevrilmesi ve mahkeme tarafından kendileri için birer "emniyet avukatı"nın atanmasıydı. Belirlenen niteliklere hane olduktan halde, tutsakların verdikleri dilekçelerde savunma vekili olarak atanmasını istedikleri avukatların hiçbir kabul edilmedi. Mahkeme heyeti ve Federal Savcılık kendileriyle işbirliği yapacak avukatları sözümla tutsakların savunmakla görevlendirdi.

Ancak Alman emperyalizminin oyunları tutmadı; Federal Savcılığın yalan ve demagogiye dayanan propagandası geri tepti ve boşa çıktı. Tutuklu Kürt politikacıları kendilerine reva görülen insanlık dışı uygulamalara karşı kararı bir direniş gösterdiler. Bu direniş Kürtistanlı yurtsvererler tarafından dışardan da aynı kararlaştıkla destektiler. Mahkeme salonundaki çirkın düzenlemeye karşı kamuoyunda yoğun bir tepkin gelişmesi üzerine, yuakardan gelen bir kararla mahkeme heyeti yaklaşık dört ay sonra cam bölme uygulamaları ve verildi. Tutsakların arasına oturtulan görevlik görevlileri eskisi yerlerinden alındı ve arkadaş bulmaları sıralara yerleştirildi. Aynı süreçte işinaktar tutuklunun davası düştü. Tutuklu birçok politikacının tahliyesine ve tutsaklar olarak duruşmalara katılmalarına karar verildi. Tutuklu olarak duruşmalara katılan kişilerin sayısı bugün dörde düşmüş bulunuyor. "Saldırgan ve dizginlenmez teröristler" olarak tanımlamak istenen Kürt politikacıları ve yurtsverer, şimdi bu gülmek ve yalan savları sahipsizlerinin burunlarını dibinde oturuyor.

Davayı açanlar hiçbir zaman tutsaklar arasında bir ayırım yapmadılar. Ulusal kimliklerine ve siyasal kişiliklerine bakarak, hepsine "tehlikeli teröristler" damgasını vurdu. Bu tutuma uygun olarak, tutsakların tamamı "tehlikeli" olmalarının gerektirdiği benzer insanlık dışı uygulamaların geçirildi. Daha birinci yılını doldurduken, bu "tehlikeli teröristler"den onikisi serbest bırakılmış bulunuyor. O zaman somak gerekiyor: Bu insanlar Federal Savcılığın yıllarca propagandasını yaptığı gibi, "tehlikeli teröristler" idyane, neden ve nasıl serbest bırakıldıkları? Kendilerine isnat edilen "suçlar" ne oldu? Değışen şey neydi? Tahliye edilen devrimci politikacıları ve yurtsvererler, davayı açanlarla uyum politikasına mı yatmışlardı? Direnişçi tutumlarından mı vazgeçmişlerdi? Davayı açanların mantığına göre kendi suçluluklarını ortaya koyan yeni kanıtlar mı ileri sürmüşlerdi? Hayır,

bulunmıyıcıdır. Oniki devrimci ve yurtsever, davanın siyasal bir dava olduğunu ve bu nedenle yargılanmanın meşruluğunu kabul etmedikleri defalarca dile getirdiği, Kürdistan halkının kurtuluş davasına bağlılığını haykırarak ve başından itibaren kararlı bir direniş sergilediği halde tahliye edildi. Mahkemelerin güdümlü kararlerine karşın, Federal Savcılığın iddiaları ve MIT'in kuklası yalancı tanıkların suçlamaları, kendilerini daha uzun süre cezalandırılmaya yetmedi. Bir gün içerisinde müthiş güvenlik önlemleri altında trafiğe kapatılmış yollardan geçirilerek mahkeme salonuna götürülen bir tutsağın ertesi günü tahliye edilmesi, davayı açanların suratına yapılmış bir şamardan farkıydı. Davanın siyasal niteliğinden ve mahkemelerin güdümlü kararlerinden ötürü, tutuklu her devrimcinin tahliyesi yargılanmak istenilen için bir mevzının kazanılması, davayı açanların işi ise iddialarının ifası ve yenilgilerinin iştirafıydı.

Yine Federal Savcılığın ve mahkeme heyetinin bütün engelleyici tutumlarına karşın, tutsaklar kapsamlı savunmalar yaptılar. Hazırlanan ortak savunmada, Alman emperyalizminin PKK'ye ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine saldırmasının ve ceza davası açmasının nedenleri ortaya konuldu. Alman emperyalizmi ile Türk sömürgeçliği arasında kurulan tahşet ve güncel ilişkiler, her iki gücün Kürt ulusuna karşı yaptıkları suç ortaklığı yoğun bir biçimde teşhir edildi. Emperyalist saldırılar ve kompolarla onların bir uzantısı olan gündemdeki davaları Kürdistan halkını Türk sömürgeçliği karşı savaşmak ve zafer kazanmaktan alıkoyamayacağı kesin bir dille vurgulandı. Federal Savcılığın hazırladığı iddianameleri okumayı "cevirilmeyle birlikte" yarımda tutamamaları ve sonra, tut-sakların hazırladıkları savunmaları okumaları aytalar sürdü. Duruşma salonu ayağı boyunca Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük davasının savunulduğu bir kürsü olarak kullanıldı.

Davayı açanlar, bütün utumlarını MIT'in piyonu yalancı tanıkların ifadelerine bağladıkları ve bunların tatifiklerine dayanarak dava açtıkları halde, hazırladıkları bir yalancı tanıkları mahkeme salonunda sorgulama riskini göze almadılar. İfade veremeyi kabul etmesi durumunda kendisini suçlu duruma düşürebilecekleri belirterek, Hasan Doğan'ın adındaki zavallının polisteki ifadesini tekrarlama masını bile engelleydi. Oysa Federal Savcılığın iddialarına bakılırsa bu zavalı, mağdur duruma düşürülmüştü; sadece böyle bir mağduriyeti neden oldukları gerekçesiyle birçok insan aytalar cezalandırılmaya yetmişti. Bu yüzden genel bir sorgulama yapılması bile, en azından "mağduriyet" ile yol açan olaylar konusunda sınırlı bir sorgulamaya tabi tutulabilir ve göstermekle de olsa tanıkları koşulları kısmen yerine getirilebilir. Ancak hafif bir esintinin daha Hasan Doğan'ın yalancılığını silip süpürmeye yeteceğinin farkında olan mahkeme heyeti, kendisini sorgu dışı bırakmayı yeğledi.

Hasan Doğan'ın devre dışı bırakılmasından sonra, sıra davanın "ikinci başkanı" olan Nusrat Aslan'a geldi. Federal Savcılık ve mahkeme heyeti, Nusrat Aslan'ın mahkeme salonuna getirilmesini tam bir gösteriye dönüştürdü. MIT'in basit bir kuklası olan bu zavallı, her duruşmaya iki polis helikopteriyle getirildi. Kendisine çekik yüz giydirilmişi olarak duruşma salonuna alındı. Mahkeme salonunda alınan ek güvenlik önlemlerinin yanı sıra, oturtulduğu "tanık" kürsüsünün çevresine dört koruma polisi yerleştirildi. Da-

vayı açanlar, tanık olarak Nusrat Aslan'ın taşıdığı riski hafifletmek amacıyla, işin gösteri yanına ağırlık verdiler; "baştaşı"nın hafifliğini kendisine Almanya tarihinde en çok korunan tanık ünvanını vererek ağırlaştırmaya çalıştılar.

İsmlarına tam Nusrat Aslan, MIT tarafından hazırlanıp belirli bir programla Federal Almanya'ya gönderildikten ve burada Alman polisiyle bağlantı kurduktan sonra, bir gün işin bile olsa polis denetiminin dışına çıkamadı. Görevli olarak geldiği bu ülkeden sınır koruma birlikleri (GSG-9) ne altı üstlerde tutuldu. Polis soruşturması bile GSG-9'un üstlerinde yapıldı. Ortalama üç yıl boyunca, deyim yerindeyse sürekli tanık eğitiminden geçirdi. Bu süre içinde gençleri bir tank izlenimi yaratması için yoğun çaba sarfedildi. Polis sayısız kereler ifadesine başvurdu, ilk ifadette tutarsızlıklar görüldü, alınan ikinci ifadesi çekilerek düzeltilmeye çalışıldı. Tanık olarak mahkemeye ifadesine başvurulmadan aylar önce kendisine bir hukuk danışmanı atandı. Sonuçta Nusrat Aslan'ın bir öbürünü yalancı olarak pek çok ifadesi ortaya çıktı. Ancak bunlardan çok sınırlı bir bölümü savunma avukatlarına teslim edildi. Davayı açanlar, uzun süren eğitim ve hazırlık veresinden sonra "baş-tanık" Nusrat Aslan'ın bu çabalarına olumlu karşılık verdiğini ve hiç olmazsa Federal Savcılığın senaryosuna uyum içinde olacağına inanıyorlardı. Kendisi bu inançla sahneye çıkırdı.

Ne var ki, davayı açanların beklentileri gerçekleşmedi. Bütün iyi niyetli çabalarına karşın, mahkeme başkanı Jörg Belker'in yaklaşıp duş-buğuk ay süren sorgusunda, Nusrat Aslan'ın polis sorgusundan meydana getirilen yalancı boğa kırk yerinden yitirdi. Mahkeme başkanını da içinde taşıyan türden sorular sorduğu ve savunma avukatlarının müdahalelerinde de getirdikleri gibi kendisine "altın köprüler" kurdugu halde, "baştanlık" beklenen karşılıklı veremedi; kurulan köprülerden geçmek yerine baktıkları yurmayı tercih etti. Başkan Belker istediği yanıtı elde etmek için sorularını tekrarlama gereğini duyduğu zaman, çok kez aynı soruyu aynı anda üç değişik karşılık aldı. Açık faşist rejimlerle kurulan askeri mahkemelerde bile katanılaşması mümkün olmayan bu "baştanlık" senaryosu, Düsseldorf Yüksek Eyalet Mahkemesinde meşru görülmek sahnelenmeye devam etti. Her şeyi karşın, kuklalar tiyatrosunun baş kuklası Belker'in bu tutumu Nusrat Aslan'ın "baştanlığı"nın tam bir fiyaskoya sonuçlanmasını öngörmeyi, Kamuyu "baştanlık" zerafetini yakından gördü. Bu zerafetin suç ortağı olan bay Belker, dinleyicilerin Nusrat Aslan'ın yalancılığının gülmelerine daha tahammül edemedi, birçok kez dinleyicileri salonundan atarak tehdit etti. Nusrat Aslan'ın yalancılığı Alman basınına da yansdı. Kimi gazeteler Nusrat Aslan'ın meşru tanık sayarak soruşu, almanın muhallesiyle duvara givlemeye teşebbüs yaptıkları tenen farkış olduğunu yazdılar. Kısacası gelinen aşamada genelde bütün "tanıklar" ve özellikle "baştanlık" Nusrat Aslan ayrılmaz bir kambur gibi davayı açanların sırtında duran ve ayağını gözler önüne seren bir utanç unsuru dönuştü. Aybık çok iyi bilinen ancak sıkı bir kambur gibi bir türlü koparıp atılmayan bir utanç unsuru!

Ellerindeki malzemenin niteliğine yabancı olmayan savcılar ve yargıclar bunları kamuya açık bir davada tanık olarak dinlemenin risklerini çok iyi biliyorlardı. Hele de kişilerin sorgulamak üzere savunma avukatta-

rına teslim edilmelerine razı olmak, yoğun çabalar sonucunda inşa edilen yalancı binanın yerle bir edilmesini göze almak demekti. Aynı şekilde Hasan Doğan örneğinde olduğu gibi bütün "tanıklar" mahkeme karşısına çıkarmaktan kaçınmadı da, bunların yalancılığını peşinen kabul etmek ve tutsakların davanın niteliğine ilişkin açıklamalarını onaylamak anlamına gelecekti. Gerçeğin böyle olduğu, her hareketinde tarafgirliğini ele veren mahkeme başkanının "tanık" sorgulamaları sırasında bile açıkça doğrulandı. Buna karşın Federal Savcılık, mevcut iddialarına hala tutuklu olan politikacıları içerde tutmak zorlanınca, sözümona yeni suç kanıtları bulmak amacıyla Nusrat Aslan'ın tanıklığına başvurmayla devam etti. Duruşmalarda devam eden sorgulamalar dışında yeni sorgulamalara girişti. Başoğazına dek pistiğin içinde bulunan Federal Savcılık, posası çikmiş ve polis piyonuluğu deşifre edilmis bu yaratıkları kullanarak, hale yeni oyuntlar tezgahlamaya ve rehin tutulan Kürt politikacıların tutukluluk sürelerini biraz daha uzatmaya çalışıyor. Hala gömüldüğü bataklıkta içinde çınarak kendine bir şeyler kurtaracağıni umuyor.

Yürürlükteki hukukun bilinen bir kuralıdır: Tanık, sanıklar karşısında taraf olamaz. Bir taraf gibi davranıp

zenlenen emperyalist komplozun bir parçası olduğu kanıtlanmış ve bu komplo boşa çıkarılmıştır. Her şeyden önce, FAC-PKK Davasının geldiği noktada davaya çıkan en önemli gerekçelerden biri budur. Emperyalist komplozun hedefi biraz açılırsa, bu gerekçe daha iyi anlaşılacaktır. Komplo NATO merkezinde kararlaştırıldı. Amaç PKK'yi getirmek, bağımsızlık savaşından vazgeçirmek ve emperyalizmle işbirliğine zorlamak. Yeni geçmişte denemmiş taktiklere başvuruldu. Ajanlar devreye sokularak PKK içerden ele getirilmek ve çöktürmek istendi. Eskiden beri bilinen sloganlarla hareket edildi; diktatörlüğe suçlanan PKK önderliğine karşı savaş açıldı. Çeşitli Kürt işbirlikçi çevreleri de harekete geçirildi. Bunlar özellikle Batı Avrupa'da emperyalist polisin yedek gücü haline geldiler. Televizyon programlarına çıkıp PKK'nin çok "tehlikeli" olduğunu ve yok edilmesi gerektiğini söylediler. Açılacak davada tanıklık yapma görevini üstlendiler. Aynı süreçte Türk sömürgeçleri de gerilla mücadelesi safına ve PKK kamplarına ajan-kontra sizdirma çabalarının yöneltildiler; özel savaşın en üst boyutlarına vardılar. Bütün cepheleden getirilen bir saldırı karşısında PKK'nin dayanamayacağı umuluyordu. Kürt işbirlikçi çevreler de bu inancı payla-

"...Federal Savcılığın ve mahkeme heyetinin bütün engelleyici tutumlarına karşın, tutsaklar kapsamlı savunmalar yaptılar, hazırlanan ortak savunmada, Alman emperyalizminin PKK'ye ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine saldırmasının ve ceza davası açmasının nedenleri ortaya konuldu. Alman emperyalizmi ile Türk sömürgeçliği arasında kurulan tahşet ve güncel ilişkiler, her iki gücün Kürt ulusuna karşı yaptıkları suç ortaklığı yoğun bir biçimde teşhir edildi. Emperyalist saldırılar ve kompolarla onların bir uzantısı olan gündemdeki davaları Kürdistan halkını Türk sömürgeçliği karşı savaşmak ve zafer kazanmaktan alıkoyamayacağı kesin bir dille vurgulandı..."

zan altında tutulan kişileri suçlayamaz. Böyle bir davranışın tanık sifati dinlenen kişilerin tanıklığına son erdirdi. Kendisi de tam bir hukuk skandalı olarak bu davada, "baştanlık" Nusrat Aslan'ın yarıttığı bu türden sayısız küçük skandal, mahkeme heyeti tarafından sürekli örtbas edilmek istendi. Örneğin, Nusrat Aslan durup dururken CIA ajanı olduğunu ve Türk halkını PKK tehlikesinden korumak için ifade verdiğini belirterek, dolayı bir biçimde MIT tarafından görevlendirildiği ifşa edildiği halde, mahkeme başkanı kendisini uyarma gereğini bile duymadı. Bunun yerine, bu polis piyonunun iğrenç sözlerini protesto eden tutsaklara saldırı. Tutuklu bir politikacı üstüne on duruşmaya katılmaktan men edenler, dışardan duruşmalara katılan bir devrimciye de yedi günlük hapis cezasına cırdı. Davayı açanların tutumu genel olarak bu oldu. Savcılar ve yargıclar, köpöye sıkıştıkları her dönemde, sürekli provokasyon ortamı yaratarak, diktatörleri asi konudan uzaklaştırmayı denediler. Böylece alınan çönlüklerde davada yargılanmak istenen kişileri cezalandırmaya yolunu seçtiler. Ancak hiçbir hukuk kurallına saygınlamayan bu taşkınlıklar ve saldırılar, böyle bir davayı açanların utancını gizlemeyi ve gizlemeyecikti.

Düsseldorf Yüksek Eyalet Mahkemesinde devam eden PKK Davası duruşmalarını birinci yılını doldururken, yargılanmak istenen güçler açısından daha soruğarmış; davanın PKK hareketine karşı dü-

etme tehditleri yurtseverlerin kararlılığın azattamı. Tam tersine Kürt işçileri mücadeledeki kararlılıklarının daha da güçleştirildi; PKK'ye, ulusal kurtuluş davasına ve tutsaklara sağıp kıktılar. Bir yıl boyunca her duruşma günü mahkeme salonunda dinleyici sıralarını doldurdular, hiçbir saldırı karşısında gerilemeyeceklerini gösterdiler.

Üçüncüsü, ilk FAC-PKK Davası ile birlikte uygulama olan; bula Pıganmaki Yasasının insanlık değeri ne ölçüde aykırı olduğu bütün niteliğine açığa çıktı. Bu yasanın gereklerini ortaya çıkarılmasında hiçbir etmediği, tersine düşürülen kişileri iyice tanımaz hale getirdiği ve insanlıkla bütün bağlarını kopardığı kesin bir biçimde doğrulandı. Sözünsoyusa yasa temelinde FAC-PKK Davasında "tanık" kürsüsüne çıkırlan kişilerin pratiği, kamuyunda bu yasa sayda duyulan kuşakların derinleştirildi ve mevcut mahkulete daha da güçleştirildi. Pıganmaki Yasası temelinde bulunan ve tanık olarak adlandırılan MIT'in kuklaları ve haniler, sonunda onların kulanırlarını bile taşımakta zorlandıkları ağır bir yük haline geldiler.

Dördüncüsü, FAC-PKK Davası duruşmalarını birinci yılını doldururken, davanın karer gücü etkinliğini büyük ölçüde yitirdi. Başından da belirtmişiz gibi, böyle bir davanın açılmasını isteyen güçler, ABD emperyalizmi ve NATO'yu. Oysa davanın açılmasından sonra dünya çapında yaşanan siyasal olaylar ve gelişmeler, emperyalist cephe ve NATO içindeki çekilimleri derinleştirildi; geçmişte var olan birliği önemli oranda sona erdirdi. Federal Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya ve öbür Avrupa devletleriyle ABD emperyalizmi arasındaki ilişkiler arttı; Batı Avrupa ülkeleri yönetimleri ABD'ye karşı tavır almaya başladılar. Varsova Pakti'ndeki çözülmeye ve iki sistem arasındaki gelişen işbirliğine paralel olarak, NATO'nun etkinliği de azaldı. Dünyadaki değişimler karşısında NATO'nun arici gerekşiz hale geldiğine ve kendisini feshetmek gerektigine ilişkin görüşler emperyalist çevrelerde bile taratlar kazandı. Öte yandan Türkiye'nin Batı sistemi ve NATO ittifaki içindeki stratejik önemini ve rolüne ilişkin tartışmalar derinleşti. Türkiye'nin SSCB tarafından tehdit edildiği, Türk rejiminin SSCB'nin Ortadoğu'daki yayılmacı emelleri karşısında set oluşturduğu ve bu nedenlerle her açıdan desteklenmesi gerektiği tezi iflas etti. Bütün bu gelişmeler, TC'nin Kürdistan'dan yükselen tehditten korunması amacıyla PKK'ye karşı geliştirilen saldırılar bir parçası olarak gündeme gelen FAC-PKK Davasını da etkiledi. Davanın asi karer gücünde durumdaki ABD emperyalizmi ve NATO devreden çıkınca, davanın bütün yükü Alman emperyalizminin üzerine yıkıldı. Kürdistan halkının herkeşin teslim ettiği haklı ve meşru kurtuluş davasına karşı savaş anlamına gelen böyle bir davayı düşürme ya da sürdürme sorumluluğu, esas olarak Alman emperyalizminin omuzlarına bindi.

Peki, FAC bu davayı daha fazla sürdürülebilir mi? Son derece demokratik ve insani bir içerde savaş olan Kürt ulusunun özgürlük talebini bastırmak için çaşa harcama ya da yapamaz edilebilir mi? Bu her şeyden önce Alman emperyalizminin Kürdistan sorunu karşısında izlediği politikayı değiştirip değiştirmemesine bağlıdır. Öner emperyalist devletlerin ve hatta ABD emperyalizminin farklı olarak, FAC Kürdistan sorununa yaklaşımında sömürgeci Türk devletinin yönetici kişilerini Kürdistan

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

KÜRDİSTAN'DA TÜRLÜK, İSLAMİYET VE ULUSAL KURTULUŞÇULUK

Türkiye'de, pek çok alanda olduğu gibi, din ve islamîyet alanlarında da çoğu zaman ilericilik, gericiilik gibi kavramlar karıştırılır. Özellikle laiklik kavramının anlamı, topluma son derece çarpık biçimlerde sunulmak, empoze edilmek isteniyor. Toplumun ezici bir çoğunluğu dinin, islam dininin etkisinde olan Türkiye'de, denilebilir ki, solun en önemli yetmezliklerinden bir tanesi de, dine ve din inanç sahibi kitlelere yaklaşımıdır. Solun yayfırlıklarının ve kiteselleşmesinin başlıca nedenlerinden biri de, kazanması gereken bu kitleleri kazanacak yöntem ve yaklaşım geliştirememesidir. O nedenle, bu alanda da kavram karışıklıkları gidirmek, sahte olanı gözler önüne sermek ve doğruları yerli yerine oturtmak kaçınılmaz oluyor.

TC devletinin, özellikle 12 Eylül faşizmiyle birlikte, Kürt halk hareketine karşı oldukça yoğunlaştırdığı özel savaş politikasının en çok başvurduğu araç dindir. Öyle ki, din ve dine dayalı sahte tarikatlara, bu dönemde özel savaş politikasının en etkili aracı ve silahı oldu. Oysa lafı geldiğinde, cumhuriyet Türkiye'sinin laik bir temelde geliştirilmiş istenildiği, kemalizmin bu konuda katı bir hüküm ifade ettiği söylenir.

Peki bunun nasıl yorumlayalım? Kemalizmin laiklik iddialarının terisine, 12 Eylül rejiminin dini oldukça kullanmasına, yine buna bağlı olarak tarikatlara güçlerini çığ gibi ortaya çıkmasına ve büyümesine yol açmasına nasıl yorumlayabiliriz? Kemalizmin laiklik ilkesine sarılışının nedeni nedir? Kime hizmet eder? Günümdüzde bir de "Türk-İslam sentezi"nden, bu temelde partilerin kuruluşundan ve hatta cumhuriyetin köklü bir ideolojik dönüşümünden bahsediyor. Bu tip gelişmelere nasıl yorum getirebiliriz? İşte bunlara açıklık getirmeye çalışıyoruz. Ve bunun için de, bazı hatırlatmalarla düzeyinde de olsa, tarihi temellerine göz atmak gerekiyor.

Türklük ve islamîyet ilişkilerinin esas ve 12 Eylül rejiminin sahte diñdili

Türklüğün en temel yayılma gerekçelerinden birisi olarak islam dininin gerekleri belirtilir. Yeni, fetihçi bir din olan islamda, "gaza" için fetih gerekir. Ve bunun da, Türklüğün yayılmaçısı ruhi ile pek bağdaştığından söz edilir.

Türkler, Orta-Asya'dan çıktıklarında, o bilinen kıtlık, kuraklık, nüfus azlığı ve benzeri nedenlerden dolayı İran'a doğru istila hareketlerine başladıklarında islamla karşılaşılır. İstila islamla emelleri için, daha en başından, dini, bir araç olarak kullanmak isterler. Bunun ardından, eğer direkt islamı karşı çıkarlarsa yayılma ve istila çabalarının sonuçsuz kalacağını düşünürler. Çünkü islamlık hayli gelişkin ve savışı bir karakterdedir. Ona karşı direnmek oldukça zordur. Hale yayılma istek ve emellerini gerçekleştirebilmek daha da zor olacaktır. Bu yüzden bir yayılma ideolojisi olarak, islamlığı çıkarılacak çok uygun bulurlar. Daha IX. ve X. yüzyıllardan itibaren Türk asiret boyları, başta Öğüzler olmak üzere yoğun bir biçimde islamla yuhelirler. İran içlerinde doğu yayılmaçısı, bir yandan da hızla islamlaşır. Yani, islamlaşmaya yayılmaçılarları arasında sıkı bir ilişki vardır. Ne kadar hızlı islamlaşırlarsa o kadar hızlı yayılırlar, yayıldıkça da

daha fazla islamlaşırlar.

Görüldüğü ki, Türklereki yayılmaçısı ve akıncı ruhi, islamlığı bir ideolojik işlev olarak oldukça değerlendiriyor. Bir de, Orta-Asya'da kabile federasyonuna öteye gidememiş Türk boylarının ideolojik ve siyasi gelişmeleri sınırlıdır. Henüz barbarlıktan tam olarak kurtulmuş değillerdir. Yani, yayılmaçısı dönüşüm henüz sağlanmamıştır. Sınırlı topluma güçlü bir giriş yapılmamıştır. Dolayısıyla onları sınıflaşmaya, uyarılaşmaya geçirecek bir ideolojik, siyasi gelişmeler de yoktur. İşte bunu islamda buluyorlar. Demek ki islam, aynı zamanda Türklereki sınıflaşmayı ve dolayısıyla uyarılaşmayı da geliştiriyor. Bu önemli bir noktadır. Yani Türklereki sınıflaşma, uyarılaşma ve islamlaşma birbiriyle sıkı sıkıya ilişkili gelişmelerdir.

men ırkı Roma İmparatorluğu'nu kuzeyden istila edip, feodalizmi yeni bir toplumsal üretim biçimi olarak geliştirdi, Türklere de buna yakın bir rol oynamıştır. Germen ırkı da böyle ikl, barbarlık aşamasında bir kavimdir. Roma ise, köleliğin son dönemini aşayan bir imparatorluk, bir yayılmaçısı.

Yani kısaca belirtmek gerekirse, tarihte bu tip geri kavimlerin istilasıyla, bunların eski uygarlıkların kalıntılarına karşınmasında yeni toplumsal biçimler doğar. Türklerinki böyle olmamakla birlikte, islamîyetin gelişmesini tam olmasa bile yayılmaçısını hızlandırıyor.

Böylece Avrupa'da yeni bir üretim biçimi olarak doğan ve gelişen kapitalizm karşısında islamîyet yayılmaçısı gelişmiştir. Bu anlamda olan şudur: İslamîyet, doğuş ve oluşumunun ileri hallerini

nümesini, yani islamlaşmasını ifade eder. "Türk-İslam sentezi"nin başını çekenler ise, hakim asiret ve boy beyleridir. Dolayısıyla Türklereğin egemen ve sömürün kesimleridir. Ve bunlar "Türk-İslam sentezi"nin resmi ifadesidir.

Sünni kesim egemen ve resmi kesimdir. Alta kalanlar ise, islamın "sapık" bir mezhebi olarak değerlendirilir, fakat bize göre devrimci özü teşkil eden şi, alevi geleneğini yatan ezilen halktır. Buradaki ayrıımı iyi görmek gerekiyor. "Türk-İslam sentezi" kavramı, ezilen halk kesiminin bu durumunu ifade eden bir kavram değildir. Tam tersine bu, egemen sınıfların resmi Türk-İslam sentezine karşı, halkın bir sepeğeni olarak karşımıza çıkar. Yani bu ad, asil egemen sınıflarca sürekli edilen ve devlet karnası ulaşmış Türk-İslam gerçeğine verilen bir

çıkartılır. Bu yönelik yaşam tarzını, bu binyılların Anadolu halkına, költürüne dayatmak, gerçekte büyük bir tahribat yaratmaktır. İşte TC bir anlamda bu tahribatın adıdır. Ve TC bu anlamıyla, yani vaeçilemez dediği laiklik ilkesiyle kendi halklarına, Ortadoğu halklarına savaş açmış demektir.

Bugün "Ortadoğu Müslüman Ülkeler Birliği", "Müslüman Ülkeler Zirvesi" biçiminde bazı çabalar görülmüşse de, bunlar sahte karlıktan ibarettir. TC'nin varlık nedeni bile Ortadoğu halklarına ve onların islamî geleneklerine ters düşer. Zaten laiklik ilkesi, bunları resmi ifadesidir. Bugün bu temelde bir savaş yürütülüyor ve hatta laikler cephesi ile islamcılar cephesi diye bir ayırma kadar gidilmek isteniyor. Bunun tarihi anlamı baş böyle ortaya koyalmsız. Laikler cephesi, her ne kadar dinin bağınazlığına, tutuculuğuna karşı çıkıyorlarsa da ve eskiden bu yönlü sınırlı bir işlevi olmuşsa da, çoktan bu yönüne ihanet etmiştir. Yani geçmişte dinin tutucu, gerici etkilerini ve özellikle de devlet katkısını Osmanlı resmi düzenindeki gen islam özelliklerini taşıyıcı edelim demişlerse de, günümüzde artık buna da çoktan son vermişlerdir.

12 Eylül faşizminde ise, durumlar çok daha değişmiştir. Bunun esas aldığı laiklik, tamamiyle Batı yaşam tarzının kopuşu edimesi, Batı hayranlığı ve uşaklığıdır. Dolayısıyla da tarihte, özellikle Anadolu ve Ortadoğu halklarının tarihîyle çatışmadır. Uygulamak istenen laiklik, Batı adına objektif bir ajandır. Bu nedenle toplum, üzerindeki 70 yıl geçmişine rağmen, halen de bununla çatışma halinde dir.

Günümdüzde doğru geldiğimizde, özellikle 12 Eylül faşizminin tekrar dide sarıldığını görüyoruz. "Türk-İslam sentezi"nden yenen yönelim, bu temelde tarikatlara çığ gibi açığa çıkarılmasına, bunlara muazzam paralar aktırılmasına ve hem de bunların en gerici mirhalarından destek görmesine her türlü teşvik yapılmıştır. Ve en önemlisi de Kürdistan'da bu konuda çok belirgin bir ideolojik ve örgütleme biçimi olarak tarikatlara seçilmiştir.

TC tarihinde, 1925 Şeyh Said isyanının amacı: ülzenin tarihsel hayatı yaygındır. Bu isyan gerici bir din isyanı mıydı, yoksa bir Kürt millî isyanı mıydı, biçiminde tartışılabilir. Hâlen de vardır. Doğrusu nedir? Bizce doğrusu, bir anlamda laikliğe karşı olan dindarların bir tepkidir. TC'nin, cumhuriyetin o laiklik ilkesi adı altında, bir yandan dinî geleneklere diğer yandan bunları ilke olarak millî geleneklerle bağli Kürte ve onların tarihine, milliyetine saldırsına ve hatta bunu bir soykırım düzeyine kadar vardırmasına başkaldırıyor. İsyân, bu tür saldırılar karşısında, din görülmüş ama millî yönleri de olan bir isyandır. Zaten o dönemdeki toplumsal koşulları gözönüne getirdiğimizde göröceğiz ki, ortaya çıkacak her isyan dini nitelikte olacaktır; millî ve dini nitelikleri olmayacaktır. Birçok ülkede ve halıkta bu böyledir ve böyle de böyle olmuştur.

TC, bazı ayaklanmalardan "dinsel, gerici ayaklanmalar" diye bahseder. Bu nitelikle tutarlı değildir ve bu iddiaları ciddiye almamak gerekir. Kemalist tarih tez "rica hortlad" der bu dönemlerde. Birkaç kişi öldü sandı diye yaygara kopardı. Aslında burada kendisinin savunduğu da ilericilikle ilgili değildir. Adına ilericilik

"... 12 Eylül faşizminden sonra ülkemizde bir tarihlatlar fuyasının başlatılması olayı var. Yine, 12 Eylül rejiminin, ANAP adı altında dini daha ikilyüzüce, riyakarc ve rejimi sürdürmeye yarayan bir alet olarak kullanıldığını görüyoruz. Sahte tarihlatlığı ülkemizde ne kadar örgütlediğünü ve bunun devlet tarafından hangi boyutlarda kullanıldığını anlayabilmek için, son seçmelerde bu tarihlatlara dayanan partilerin Silvan, Batman gibi en tanınmış kentlerimiz başta olmak üzere o alanlarda aldıkları %25'lere varan oy oranlarına bakmak yeterlidir. Bunun nedeni çok açık. Kemalizm zaten iflas etmiş durumda, halkımız bunu artık iyi tanıyor. Ulusal kurtuluş düşüncesini Türkçe milliyetçiliği durdurmanın olanaklılığı da ortadadır. Gertye, halkın dini duygularına etmak kalıyor..."

Türkler Orta-Asya'dan göç ettiklerinde, Ortadoğu'da gelişkin uygarlıklar vardır. İran uygarlığı, Arap uygarlığı ve Anadolu'daki uygarlıklar sınıfsal gelişmeyi ileri bir düzeyde yaşamaktadırlar. Köleliğin ve feodalizmin ileri bir aşamasındadırlar. Oysa Türklar Ortadoğuya doğru açıldıklarında, uygarlık dışı ve barbar bir kavim durumundadırlar. Böyle bir uygarlık teması onları geliştirmiş, Türklereki barbarlığı aşmalarını sağlamıştır. Kısacası Türklereki sınıflaşması ve uyarılaşması, İran'da, Anadolu ve Arap yarımadalarında köken milattan önceki kadar uzanan uygarlıklara temasa geçmeleri ve islamı kabul etmeleriyle başlar.

Bu dönemde Ortadoğu'da egemen ideoloji islamdır. İslam'ın çok uzun dönemi, uygarlığı geliştiren dönemdir. İşte Türklereğin en büyük avantajları, bu uygarlıklara temasa geçmeleri ve bunları sınıflaşmanın taze başlangıcı yapmalarındadır. At üstünde yetişen bir kavim olmalarından dolayı savışı kabiliyetleri gelişmiştir. Bir de göçebe olmaları, yerleşik yaşama geçmeleri olmaları ve henüz uygarlığın o yurucu, yıpratıcı atmosferine girmemiş olmaları, onları mühis akıncı bir kuvvet yapmıştır. Bu akıncı kuvvet islam gibi yayılmaçısı bir ideolojîyle birleşmiştir.

Şunu da belirtmek gerekir ki, islamîyet bu dönemde ileri bir rol oynamıyor, ilericilik hizmet eder. Her devrim gibi islam devrimi de fetihmek zorundadır, fakat önemli olan Türklereğin bunu ilkel bir aşamada ve ilkel bir tarzda ele almalarıdır. Bu ilkel barbarlık aşamasındaki kavim savışı, göçebe ve taze olmasından dolayı yayılmaçısı ideolojîyle birleştiğinde mühis bir saldırganlığı haline gelmiştir. İrani, Iraklı, Kürdistanlı istila ettikten sonra, Anadolu'dan Orta Avrupa'ya kadar ve hatta Afrika kıtasına kadar hızla yayılmaçısı böyle yayılmaçısı nedenleri böyle sıralanabilir. Nasil ki, bir dönem Ger-

temsil etmekten ziyade, artık yenilemeye, gerilemeye başlar. Özellikle kapitalizmin yükselişi karşısında, feodalizmin gerileme dönemi başlar. Ve artık Türk'ün, Selçuklu ve daha çok da Osmanlı İmparatorluğu biçiminde geri bir öncü kuvvet olarak karşımıza çıkar. Daha XV. yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu biçiminde yönetici bir kavim veya onun içinden bir aristokrat, bir sultanlık kesimi çıkararak Türklar, Avrupa'ya karşı, bir anlamda da yeni yükselmekte olan kapitalizme karşı tutucu bir kuvvet olarak dindip dururlar. Bu önemli bir husustur. En önemlisi ise, Türklereki sınıflaşması islamlaşma döneminde görüyoruz. İşte Türkmen kırımı, bir anlamda, islamlaşma sürecindeki bu sınıflaşmayı ifade eder.

Aristokratlaşan kesim, islamın egemen ideolojî biçimi olan sünnîliğin esas alarak bunu Emvî-Abbasi ideolojik geleğininin devamı şeklinde Selçuklu ve Osmanlılarda çok daha güçlü kılar ve aristokratlığı oldukça geliştirir. Bey, paşa denilen bir üsttabaka oluşur. Batıda feodalite sınıfı deren bu sınıf Osmanlılarda merkezi feodal, yani sultanlık, pasalık, beylik sistemleridir. Ama burada sultanın gücü merkezidir. Burada Asya tipi toplumların despotik özelliği daha da güçlendirilerek güçlü bir sultanlık rejimi kurulur.

Ezilen kesim olan Türkmenler ise, Toroslar ve Kürdistan gibi dağlık alanlara sığınmaya çalışırlar. Muhafî mezhep olarak şiliğe, aleviliğe yönelirler. Sünnîlik, aristokrat kesimin ideolojik görüştürsü ileri, ezilen kesimler ise, şiliğe ve aleviliğe esas alır. Ve ezilen kesim direngirir.

Demek ki, Selçuklu ve Osmanlı sultanlarına karşı Türklereki sınıflaşması da, islamcılık temelinde böyle değerlendirilmeye mümkündür. "Türk-İslam sentezi" tarihteki biçimîyle böyledir. Bu, özünde Türklereki barbar bir kavim cıma aşamasından kurtulup, sınırlı bir topluma dö-

ad oluyor.

Demek ki, Türklar uyarılaşıkça, sınıfsal gelişmelerini devletleşme düzeyinde geliştirdikçe gerici islamı veya islam içinde gerici bir akımı temsil etmeleri de o derece gelişir. Ve denilebilir ki, Osmanlı sultanlığı, bütünüyle islamın gerici ve sahte bir yapılmıştır. Gerçek islam bunlara denmez. Çünkü, Türklüğün her döneminde islamla yaklaşımının esas özü ve amacı; islamı sarılarak Türklüğü geliştirmek veya tehlikeye girmişe korumak oluyor.

Örneğin, Sultan II. Abdülhamit döneminde yeniden islamcılığa dönüş ne anlamla gelir? Panislamizm, Batı karşısında zorlanan imparatorluğun müslüman halkları üzerindeki etkisini kurmay ve Osmanlı imparatorluğunu bu temelde güçlendirmeye, buna hizmet etmeye dayanan bir tutum ifade eder. Türklar, islam temelinde büyüldüklerini çok iyi biliyorlar. Yıkılmış döneminde de islamla sarılarak, hem de sahte bir biçimde sarılarak kurtulmak istiyorlar.

Buna karşı, İttihat-Terakki ve kemalist atılım dönemlerinde ise, tam bir laiklik politikası sarıldıklarından görmevettir. Onlar için laiklik; yüzyıllardan beri Türklüğe oldukça hizmet eden islamı görülmüş, islam ideolojîyi ve yaşam tarzını ilkel plana atmak, gayri resmi ve devlet dışı bırakmak. Bunun yerine Batı yaşam tarzını, dinden arındırılmış, hatta bir anlamda dinsizleştirilmiş yaşam tarzını Türkiye'de veya TC sınırları dahilinde uygulamaktır. Kemalizmin laiklik ilkesi budur. Dini devlet dışına, resmîyet dışına atmak, onun yaşam tarzını mahkum etmek ve bunun yerine Avrupa yaşam tarzını egemen kılmaktır. Bu aynı zamanda Batı uşaklığıdır. İslamı bir bütün olarak olumlu, olumsuz demeden tasfiye etmek, bunun yerine Batı'nın o dönemdeki emperyalist, sömürücü ve bir avuç aristokratın

denen ve geliştirilmek istenen, bir Batı uşaklığıdır. Halkın buna olan tepkisine karşı demerem gerekir. Osmanlı sultanlarına karşı bazı ayaklanmalar ortaya çıktığında da böyle denildi. Aslında genç olan, o gün Osmanlı sultanlığı ve bugün de TC'dir. Dinsel görünümlü de olsa halk hareketleri daha kutsaldır. Baskıya ve zulme karşı olma nedenlerinden dolayı haklıdır. Adı geçen Türk işyanı birlikte diğer birçok işyanları da bu temelde değerlendirilmek durumundadır.

Lailik, din adına ortaya çıkan birçok gerici, tutucu tavır ve davranışları karşı çıkmakla, kısmen de olsa olumlu bir işlev görmüştür. Bu nedenle tümünü inkar etmek mümkün değildir. Çünkü din, laikat ve mezhep adına bir yığın sahtekarlık yapıyor ve korkunç bir sömürü geliştiriyor. Lailik iktisaden bu tür feodal baskı ve sömürü ağına ve halkı uyutma çabalarına karşı çıkmaya yerindeydi. Biz bu anlamdaki lailiğe, yani gerçek lailiğe karşı değiliz. Hatta bu temelde en çok laik olan biz dışıyız. Zira biz, ten maskeşi altında, çeşitli mezhep ve tarikatlara görünümlü ile halkı aldatmayı, TC'nin ajani haline getirmeye amaçlayan akımlara karşı en tutarlı mucedaları, ulusal kurtuluş savaşımızla yurmekteyiz. Dinle aslında ilgili olmuyor, ten tutucuları ve bezirganlığı biçiminde dini istisamar edenlerle mücadelesi oranında ve bu temelde, lailiğin Türk ulusal hareketi için oynadığı bazı olumlu rolleri görüyoruz. Fakat ağır basan yanı, daha çok Batı işbirikliği yanındır, buna karşı duruyoruz. Halkların dinine, dini geleneklerine, islami temeldeki yaşam biçimlerine sadıksını onları hor görmesini doğru bulmuyoruz.

TC'nin, günümüzde artık bu lailik iddiasını da bir yana bıraktığını görüyoruz. Kemalizmin kendi çıkarları için lailiğe sarılmasına karşın, 12 Eylül rejimi ise dine sarıldı. Cumhuriyetin kuruluş döneminde, yaklaşımların tam tersini yaptı ve daha çok so dolojilerle, hatta liberal dolojilerle karşı, tamamen dini ideolojiyi bayrak edimneye çalıştı. Din ile alakalı olmadıkları ve özünde dine karşı oldukları halde, yine baştan ayaga Amerikancı, Batıcı oldukları halde, sahtekarca islami senkizler. Bunu biraz da, İran islam devriminin etkisini kirmak amacıyla yaptılar. Çünkü İran devrimi, islami ilero temelde kullanmış ve böyle değerlendirmiş, devrimci ve anti-empyalist özünü ortaya çıkarmış ve büyük bir etkinlik sağlamıştır. Bundan korktukları için, bunun etkisini kirmak amacıyla sahtekarca ve gerici bir temelde dine sarıldılar. Bunun için Suudi Arabistan kralından monarşisinden destek alıyorlar. Böylece bir yandan para gelir rejim rahatlarken, bir yandan da İran'daki devrimin etkisi kırımış oluyor. İşte bu nedenlerden dolayı bugün 80'lerin başından itibaren atıldığını dine sarıldılar.

Olayın bir boyutunu bu biçimde belirtirken, diğer önemli boyutunu da, yani iç tehlikeye yönelik, özellikle de 80 sonlarından itibaren Türk ulusal hareketine yönelik boyutunu da baktmak gerekiyor. Ve bu çerçevede de Milli Selamet ve Refah partilerinin özel misyonuna, ANAP'ın durumuna, çeşitli tarikatlara ve bu oranda Nakşiciliğin rolüne açıklık getirmek zorunu oluyor.

Erbakançılık, ANAP ve Nakşicilik

Erbakançılık olgusu biçiminde değerlendirileblecek Milli Selamet ve Refah partileri, her ne kadar "Milli Görüş" adı altında neredeyse TC'nin radikal bir eleştirisi yapan, islami son derece bağlı ve kendisini kutsal

atfeden bir rolle ortaya çıkmak istiyorsa da, bunun dayandığı bazı olgular ve gelişmeler vardır. Nedir Milli Selamet, Refah Partisi, Erbakan olayı?

Dikkat edilirse özellikle cumhuriyet ideolojisinin, resmi ideolojinin teşhirinin geliştiği ve devrimci ideolojinin etkinlik kazanmaya çalıştığı yıllardır geliyiyor. 1965'lerde devrimci, sosyalist düşünce Türkiye koşullarına göre süratle gelişim halindedir. Kemalist ideolojinin hem sağ, hem solu aşılıyor. Toplumda güçlü bir ideolojik etkinlik olarak sosyalizm boy gösteriyor. Buna TC bünyesinde verilen karşılık, başlangıçta Ülkü Ocakları, Milliyetçi Hareket Partisi biçiminde bir Türk milliyetçiliği; daha sonra ise, yine özünde Türk milliyetçisi ama biçimde islami, milli görüşü dediğimiz o Milli Selamet Partisi ve günümüzde Refah partisi yaklaşımları olmuştur. Bu iki görüş- Milli Selamet ve Milli Hareket- özünde ayırdır. İkinisinden dolayı geleneksel Türk istilaçılığının o akıncı değeri vardır. Bir Türkçülük yanına, diğeri islamiçilik yanına ağırlık verir ama, Anadolu'da gerçekleştirildiği biçimiyle Türkçülük ve islamiçilik bir geçgenin içiçe geçmiş ifadesidir. Bu

alanları oluyordu. Yoksul halk olarak aslında devrimin temellerini oluşturmaları gereken Türkmenler, Türkiye men oluşmasına da daha dahil olamamışlardı. Bir yerde milliyet aşamasında bulunuyorlar, millet olamamışlardı. MHP bu boşluğu iyi görüyor. Aslında gerçekten Türkmenlerin solun dayanakları olmalıydı. Ama solun o bilinen, Cumhuriyetin icazetçisi olması hastalığı bunu önüyor.

MSP, dinsel ideolojinin etkinliğinin olduğu alanları esas alıyor. O da, din etkinliği adına ne varsa hitaf ediyor, özellikle de Osmanlı resmi dinsel geleneğinin etkili olduğu çevrelere el atıyor. Halbuki Cumhuriyet bu çevreler üzerinde baskı uygulamakla burada biraz muhalif bir konum yaratmış. Devrim ve sosyalizm burayı kullanabilir. Ama o el atmadığı için, alan MSP'ye kalıyor. Cumhuriyet'e, ocları bir muhalefet odacağı veya temelinin böylece kapatıyor.

Türkmen tam bir isyanı geleneğinin devamıdır. Onu MHP derhal düzenle birleştiriyor ve böylece emniyet süpasi olma işlevini yerine getiriyor. Yine, örneğin bir İran'da din temelde büyük bir muhalif hareket geliştirdi. Türkiye de de böyle bir gelişme alırdı. Bunu da MSP kapatıyor. Ve

Ecevit ile MHP geleneğinin birleşmesi tesadüf değildir. Ecevit, 20 yüzyıl ilk yarısının kemalist milliyetçisidir. Türkiye, ikinci yarısının gelişkin Türk milliyetçisidir. Bugün kavuşuyorlar. MHP'nin bütün tezlerine Ecevit sahip çıkıyor. Bu gerçek, her iki dönem Türk milliyetçiliğinin kaynaşmasının sağlandığı anlamına geliyor.

Milli Selamet, Refah, Erbakan deneyimi biraz daha farklıdır ve güçlüce daha fazla islami kullanmaya çalışıyor. Hatta Türkçüğe, islamin önder gücü olma gibi bir rol biçiyor. Bu ne anlama gelir? TC'yi, Osmanlı döneminin islam hakları içerisindeki konumuna getirme, yani imparatorluk ülküsüne öznenme hevesleri var. Böylece güçten düşmüş Türkçüğü tekrar güce kavuşturma anlamına geliyor.

Cumhuriyet bir yönüyle de siyozizm işbirikçiliği demektir. M. Kemal'in kendisi de dahil olmak üzere cumhuriyetin kurucu kadrolarının yardım fazlası ve günümüzdekilerin de büyük bir kısmı mason. Dolayısıyla kemalizm, uluslararası siyozizmin kontrolü altında, hatta onun bağnaz bir uşağı durumundadır. Aslında din düşmanlığı diyebile-

munu yansıtan bazı entellektüelleri esas alıyor. Dolayısıyla devletin toplu üzerindeki etkin bir karar oluyordu. Zaman zaman devletin diğer kesimleriyle özellikle sosyalizme karşı öneme zinde ittifaklar kurduğu da biliniyor ve bu anlaşılıyor. Örneğin, Avrupa'daki işçi kitleleri üzerinde bunların faaliyetleri çok yoğundu. Çünkü arada Türk milliyetçiliğinden biraz korkutabildikleri için işçileri devletin ideolojisi veya yurtesver ideolojisiye kazanmak çok kolaydır. Baştan beri "Milli Görüş Teşkilatı", "Türk-İslam federasyonları" çok geliştirdi ve iyi biliyoruz ki, bunlar MIT'in etkili olduğu kuruluşlardı. Devletin, elçiliklerin desteğiyle beslenen kurumaktadırlar.

MSP deneyimini, günümüzde de Refah Partisi deneyimini ve Erbakançılık olgusunu kısaca bu biçimde değerlendirebiliriz. Bu parti ve anlayışlar Cumhuriyetin yetmezliğini göstermek, aşırı Batı yanlısı Türk tutumunun zararlarını telafi etmek ve böylece Türk ulusunu güç durumdan kurtarmak için ortaya çıkarıldı. Diğer bir deyimle, halkın cumhuriyetten kopmasını için geliştirildi ve halen de bu temelde geliştiriliyorlar.

Otē yandan, bizim açımızdan daha da önemli bir olgu olan, özellikle 12 Eylül faşizminden sonra ülkemizde bir tarikatlar furayisın başlatılması olayı var. Yine, 12 Eylül rejiminin, ANAP adı altında di daha iyiyüzölce, riyakarca ve rejimi sürdürmeye yarayan bir alet olarak kullandığını görüyoruz. Sahte tarikatçılığın ülkemizde ne kadar örgütlü olduğunu ve bunun devlet tarafından hangi boyutlarda kullandığını anlayabilmek için, son seçimlerde bu tarikatlara dayanan partilerin Silvan, Batman gibi en tanınmış kentlerimiz başta olmak üzere o alanlarda aldıkları %25'lere varan oy oranlarına baktmak yeterlidir. Bunun nedeni çok açık. Kemalizm zaten iflas etmiş durumda, halkımız buna artık iyi tanıyor. Ulusal kurtuluşçu düşüncesi Türkiye milliyetçiliği durdurmanın olanaksızlığı da ortadadır. Geriye, halkın dini duygularına el atmak kalıyor.

Şunu kısaca belirtmek lazım; 12 Eylül faşizmi ve onun sürdürücüsü ANAP, ülkemizdeki ulusal kurtuluşçu ideolojinin Kürt halkı üzerindeki etkisini, iyi açtığı gelişmeleri ve bütünüyle din de devrimin hizmetinde rol oynamasını önlemek için, devlet desteğiyle çok yoğun bir hareket ve örgütlenme gelişmek amacındadır. Bu nedenle ANAP hükümeti, ülkemizin gerç toplumsal yapısının ve gerici aya, şeyh düşüncesinin sürdürülmesi için, tarikatları yoğunca devreye sokmaktadır.

Bu temelde destekledikleri birçok tarikat vardır. Örneğin, Nakşi taktiği da bunlardan bir tanesidir ve siyasi yünden en çok desteklenmelerin başında gelmektedir. Unutmayalım ki, bu tarikat, daha Yavuz Selim zamanında Osmanlılar tarafından bir ajan tarikatı biçiminde örgütlenmiştir. Yarı yüzüylardan ben bu temelde kullanan Nakşicilik, basit bir olay olarak görülmektedir. Kaynağındır. İslamın öncesinden ayıyor. Ve temsilcileri günümüzde sadece Bitlis'e de değildiler; ülkemizin Güneyine, Barzanlılar çok uzanmaktedir. Hepsi bugün de hükümetle iç-içdiler. Nakşicilik bu temelde Türk ağırlıklı dinsel gerçeği oluyor. Bu tarikat tarihinde ve günümüzde rolünü çok iyi oynuyor.

Nakşicilik, günümüzde 12 Eylül'ün, daha çok da ANAP'ın temel örgütlenmesidir. Nakşi şeyhleri bugün devletin gücünü kullanan en çok palazlanan kesimdir. Tarihi merkezleri Bitlis, tamen bunların deteminedir. Hakkari, Mardin, Batman milletvekilleri, belediye başkanları hep nakşi şeyhlerdir. Silvan,

kavramlar aslında gelişmeleri karşılamayan ve yetmezliği düşen kemalizmı kurtarmak veya devrimci sosyalist düşüncenin politik etkinliğini giderek gelişmesi karşısında, TC'yi biraz da kemalizmı aşarak kurtarmak ihtiyacından kaynaklanmıştır.

Kemalizm, bu anlamda biraz da orta yol oluyor. Daha önce biraz Türkçülüğü ve islamiçiliği bastırmıştı. Sosyalizmi de bastırmıştı. Kuruluşunda ve gelişiminde bu yöyledir. Bu baskıdan sosyalizm öz çabasıyla kurtulmaya çalışırken, diğerleri de ortadığı sosyalizme kapılmak için devletin desteğiyle canlandırılıyor. İster MHP ister MSP olsun, bunlar, devlet kaynaklı hareketlerdir. Fakat toplumun geleneksel değer yalıtılma dayanımına sahip oluyor, milli ve dini yanlarına hitap ediyorlar. Bunu yaparken de hep sosyalizme karşı çıkıyorlar. Kısaca, kemalizmin bir çıkmazı sosyalistlerce ve devrim dayatılarak aşımaya çalışırken, tutucu ve gerici özelliklerindeki bunlara bati engel biçiminde bir rol tanınıyor. Bu amaçla, gelişmeleri için sermaye destek ve icazet sunuyor. Kemalist model asıldıkları oranda, devlet tarafından emniyet sübabları olarak geliştirilmeye çalışıldı.

MHP, daha çok iç Anadolu Türkçülüğü, biraz da devrime yatkın ve temelde oalebilecek Türkleri esas aldı. MHP'nin geliştirdiği iç Anadolu, yarı Toroslar, Türkmenlerin henüz uluslaşmayan kesimlerinin bulunduğu

aslında devlette danışıklı dövüşüyor. Öyle ciddi bir muhalefet durumları yok, oclası muhalefet yaklaşımları bağlayarak, böylece etkisizleştirme'nin aracı oluyorlar. Belirttiğimiz gibi, aslında sosyalizmin değerlendirmesi gereken bu alanları böylece gaspederek, sosyalizmin sonunu getiriyor ve kitle tabanı olmayan bir aydınlar, aydın gezveler külbüne döndürüyorlar.

Sosyalizmin bir türü kiteselleşmemesinin atladık demek ki, en önemli bir neden olarak bu iki olgusunu muhalif kemalistleri ve oclası muhalefet temsilcileri daha başından kaplaması yatar. So içi geriye ne kalıyor? Kaala kala sok kemalistler kalıyor ki, bunlar da gerçek kemalistlerdir ve en tehlikeli olanlardır. Bunlara da ilski kurmak istediklerinde ki bunlar ordu içerisinde etkili- kermo- ve imha ile karşı karşıya geliştireldir. Ve böylece sol, gerek toplum içinde gerek devlet içinde olsun gerçekten esas alılabilecek müteffikler, temel güçleri bulamıyor. MHP üzerine çok şeyler söylenmiştir, o nedenle bu burada fazla ama gereği duymuyoruz. Ama gerçekten kemalist milliyetçiliğin yetime diği noklarda ve özellikle dünya Türkçülüğü de biraz devreye sokularak geliştirilmekte olduğunu anırtı bir Türk milliyetçiliğidir. Kemalizm, 20. yüzyılın başlarındaki en etkili Türk milliyetçiliği idi; MHP yüzünün ikinci yarısında gelişen ve kemalizmi tamenlayan Türk milliyetçiliğidir. Bugün

çeğimiz milliyetçilikleri kendilerini hem müslüman halklardan ve hem de Türkleri toplumundan koparıyor. Dolayısıyla devlet ve rejimi bir baskı tehlikeye sokan bu durum MSP, RP veya Erbakançılık olayı tarafından iyi farkediliyor. Cumhuriyet ve Türk milliyetçiliği, "Milli Görüş" denen görüşle bu tehlikeden kurtarmaya çalışıyor. Batı ajani ve siyozizmin işbirikçisi olma yerine, Arap yönetimiyle işbirikçisi geliştirilmiyor. Böylelikle Türkçüğü tekrar eski konumuna, imparatorluk dönemindeki şan-şeref günlerine ve büyüklüğüne ulaştırmayı umud ediyorlar. "Milli Görüş" ideolojisi bu oluyor.

Bu ise, özünde öyle fazla islami değil, Türk milliyetçiliğinin bir maskeli biçimlenmenin birini ifade ediyor. Örneğin, bir İran islam devrimi vardır ki, içinde devrim, anti-empyalizme, anti-siyonizme yönelik çok şey bulunabilir. Fakat Erbakan islamiçiliğiyle bu alanı hiçbir şey bilmez. En gerici Amerikancılık biçiminde özünde olumlu olan islami öğelere karşıt bir islamiçilik sergiliyor. Türk, Osmanlı islamiçiliği değildir; tartzada, sünni gerici ve Nakşi tarikatı çerçevesinde yapıyor. Bu şekilde gerici ve saği esas aldığı için, örneğin alevi kesimi içinde Erbakan çok tutulmuyor. Hatta halktan sünni kesime de fazla dayanmıyor. Çünkü o bir devlet ideolojisi ve esas olarak devlet dayanıyor; daha çok imam hatiplerin, cevletin bu tutu-

Diyebakır, Bingöl, Urfa, Adıyaman da aynı niteliklerde ve hatta bunların kolları Türkiye'ye kadar dayılıyor. Tüm de hükümetin, ANAP'ın hizmetindedir. Aslında ANAP, şimdiki ülkemizde nakşiler dışında bir tabana da sahip değildir. Dersim'de, Malazgirt'de, şurda-burda kaçan birkaç tane gerici alevi ileri geleni de, para karşılığında satın almıştır. M. Kemal de böyle kullandı; o da şeyhlerin, şeyitlerin ve pirlerin etrafında öperek desteklerini aldı. Şimdi Evren-Özal da aynı politikayı sürdürüyorlar. Cumhuriyetin ilk yıllarındaki iyiyüzölüğü gösteriyorlar. Bunların laiklikle ne denli nyakar ve sahtekar olduklarını bu örneklerle daha da yakından görebiliyoruz.

Burada önemli olan, ülkemizdeki nakşiye karşı tutum ve onun ne denli devlet ahlakı rolünü oynadığını görmektir. İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksoy da bir şeyh sözcüleri arasında gelmektedir. Köy korucuları en çok bu tarikat içinde örgütlenirler ve bunların hepsi de şimdiki müttefik para alıyorsa. Nakşiye tarikatının önderi K. İnan, şimdiki GAP koordinatörüdür. Görüldüğü gibi, önde gelenlerin hepsi nakşi şeyhleridir. Bir de kaçın en gelişkin tüketim araçlarının bunların elinde bulunduğu toplum tarafından çok fazla bilinmemektedir. Özellikle Südd'in bunları bir destekleyici Urfa'da kurulan A.B. Faksal, Faksal Finans gibi kurumlar aracılığıyla Harran daha şimdiden parasal-manevîye çalışıyor. GAP etrafında şimdiden büyük bir sebeke oluşturulmuş ve bu sebeke'nin satın aldığı güç kalmamıştır.

Nakşiye tarikatı temelinde Süleymanlık, Kadiriyye vb. başka adlar ve kollar altında daha pek çok tarikat da aynı işlevle faaliyet yürütmekte, benzer bir rol oynamaktadırlar. Bunların tümü de ağırlıklı olarak MİT tarafından yönlendirilmektedir. Burada öyle bilinen kara gözüklü, James Bond çantalı tüpüler teşekkül etmez; o bağış sarkılarla işler yürütenler ise kendileri oluyor. Dolayısıyla 12 Eylül'de birlikte doydı daha da arttırılan bu tarikatlar yurasını, ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş hareketine karşı MİT'in alması olduğu bir tedbir olarak düşüneceğiz. Özellikle nakşiye tarikatının tarihle oynadığı rolünün, bugün de ajan bir tarikat olarak, milletî uyumtutmak için kullandığını görmek gerekir. Tarihle aleviliği karşı örgütlenirden bu tarikat, günümüzde de ulusal kurtuluş hareketine karşı durarak rolünü oynuyor. Ve islamikla hiçbir alakaları olmadığı halde, tarihte olduğu gibi bugün de islamlaştıkları oluyorlar.

Milli Selamet ve Refah partilerinin uygulamadıkları politika da aynıdır; ama ANAP bunları daha devletçi bir biçimde kullanıyor. Günümüzde Refah Partisi daha çok yoksul ve orta kesimi örgütlemeye çalışırken; ANAP, devletleşmiş devlet içerisinde çok kazanmış olanları, yarı etkilii ve nüfuzlu çevrelere örgütüyor. Ve son seçimlerde nakşiye karşı gibi, ANAP ve RP halkı adalardan neredeyse onları %50'sini almışlardır. Bu, halkımızın yarısını etkilii altına almak demek oluyor ki, küçümsenemez bir durum değildir. Dolayısıyla ulusal kurtuluş hareketi önünde günümüzde en büyük engel laiklik, kemalizm değil, 12 Eylül faşizminin ve onun sürdürücüsü ANAP'ın, islam maskesi altında ve islamı kullanarak gelismek istediği MİT ajan katkışmasıdır. MİT mil-

yonlarcaya Kürt çocuğunu ve gencini para karşılığında bu tarikatlarla bağlamıştır. Böylece ulusal kurtuluşumuzun gençlik ve halk temelini da raltırmak, mümkünse çok etnek için çok sinsi ve haince bir politika uygulanıyor. Üstelik bu, halkın dinine bağlılığı ve gelenekleri istismar edilecek yapıyor.

Devrimci tutum ve görevler ne olmalıdır?

O halde görevimiz, özellikle tehlikeli bir hal almış bulunan ve en çok ideolojik olarak işbir ve terör etmekte gereken bu tarikatların maskelerini düşürmek, bunların islamla ilgilerini ortadan, bunları sömürücü amaçların için alet olarak kullandıklarını, tamamen bir ajan faaliyet olduklarını, ulusal kurtuluş mücadelesine dayatıldıkları kapsamlı olarak göstermek ve bunları etkisizleştirmek, Çünkü çok gibi gelişen bu tarikatlar ülkemizde ajan çeteleri durumuna gelmişlerdir. Bir yerde eli silahlı korucu çeteleri, bir yerde de bu tarikat çeteleri vardır ve gerçekte her ikisi de çeteler. Binsi maddi-silahlı-çete, diğeri de manevî, yani elinde sahte kitapları olan çeteler. Fakat ulusal kurtuluş mücadelemize karşı görevleri ayndır. Başarmak, tek temelini daraltmak ve yenilgiye uğratmak. Bizim de görevimiz, bunların maskelerini düşürerek dinle ve islamikla alakalarını ortadan, ortaya koymak ve şimdiki kadar yarıktıkları tahribatları hasabını böylece sırmaktır.

Bu bağlamda, dinin anti-emperyalist, anti-sömürgeci bir temelde ve halkın tarihî geleneklerine uygun bir mücadele aracı olarak kullanılması önyak olmak gerekir. Bir İran deneyiminde olduğu gibi, anti-emperyalist, radikal karşı örneklerini yaratanlarca, bunların olumlu yönlerini kendi koşullarımızda değerlendirmek ve daha olumlu bir karşılık vermek sonuca ulaşılır. Bu sonuc, din silaflını faşizm ve emperyalizm karşı kullanılabileceğini gösterir. Kullandıkları bu silahı onlara karşı doğrultmak ve böylece onlara hakkettikleri cevabı vermek en doğru devrimci tutum oluyor. Bu konudaki görüşlerimiz her zamankinden daha iyi görülmüş, şimdiki kadar yerine getirmedikleri görevleri yerine getirmek için, halkın dini duygularına saygılı olmalı, değerli verimli, dinin gerici ilericidevrimci özünü değerlendirmek bu silaha bu gerici ajanlar ve emperyalizmin usaklarını yerde bir etmelidir.

Biz her dine saygılıyız. Ülkemizde Süryanisane de, Hristiyanına da, Ermenisine de saygılıyız. Yezidilik dinine bağlı olanlar vardır, dinlerini korumak istiyorlar, saygılı ve özgür kılınayorlar. Daha müslümanlara da çeşitli mezhepleri vardır, özellikle alevi mezhepleri çokları değerli oluyor. Daha yakın iliki devir, düzene karşı gerici muhalif mezhep geliyor. Yine bir sunni mezhep vardır, özellikle güneyde, yoksul halk kesimleri arasında yaygındır. Onları devrimce etkilemek halkın sunni gericiğini, şeyhlerin etkisinde kurtarmak. Herkesin de rahatlakla farkettiği gibi, günümüzde özellikle güneyde bu tarikatların etkisini kırmamız devrimci bir büyük faydayı sağlar.

Solun geleneksel bir hatası vardır;

din olgusunu çok çarpık ele almak veya dini inkar etmek... Bu hataya düşmeğe dikkat etmek ve dinin anlamını doğru ortaya koymak. Dinin, son tahlilde bir devrim ideolojisi olduğunu, en azından doğusunda bu anlamla sahip olduğunu ve islamın çıkışının da devrimci bir çıkış olduğunu söyledi. O zaman bu devrimci ideolojinin dinle ilişkileri şağıdın; dinle aynı ağır basan ideolojinin olduğunu ve islamda da bunun böyle olduğunu belirtir. Gerçekten islam siyasal bir devrimci ve büyük bir uygarlığın olgusuna yol açmıştır. Günümüzde de etkili vardır; inkar edilemez. Kaldı ki, ortaya çıkardığı bütün değerler kötü değildir. İslamın içinde olan kanarlar vardır. Ali ve Muaviye'de bu somutlaşır. Her birinin baş farklı değerleri esas alan durumları vardır ve günümüzde kadar da İran-İrak karşıtlığına görüldüğü gibi devrim ediyor. Bütün bunları değerlendirmek ve tavırızın, islam içinde sol diye tabir edilebileceğini, egemen feodal sultanlara, beylere, meliklere karşı çıkan geleneksel temsil olduğunu vurguladık. Bu biraz da, İran'da şilik, Anadolu'da alevilik biçiminde karşımıza çıkan, tarihte ezilen ulusların, Emvî-Abbasi-Osmanlı sunni gelenekleri gerici sultanlarına başkaldıran halkların esas adıkları yolu takip etmek anlamına geliyor. Günümüzde bu sunni sosyalizme dönüşüyor, kendi yurtseverliğini gösteren anlama kavuşturuyor ve mücadelemize somutlaştırıyor.

"... Halkların mücadelesi, islam görüntüsü de olsa bundan korkmamak, biçimden çekinmemek gerekir. Ala-bıldığı Batı emperyalizmine karşı çıkmak önemlidir. Çünkü Batılıların bölge üzerinde büyük emelleri vardır..."

Görüldüğü ki, dini gerçeğe yaklaşılmaz oludukça gerçeği ve sonuç alıcısı. Karşımıza çıkarılan sahte, gerici temelde dini yaklaşımlar, tarihsel yaklaşımlar devletin kanallarıdır. MİT'in teşkilatlarıdır. Bu temelde teşhir ve terör etme, devrimi bir de bu yolla güçlendirmek. PKK'nın kitleselleşmesinin temelinden biratesidir. Bu konuda solun geleneksel inkarcı tutumuna düşme-mek önemli gelişme yolu sağladı. Daha da açmak gerekirse, dini gerçeği içinde karşıya alınması gereken ne, özümsemesi gereken nedir? Buna doğru karşılık verilirse, şüphesiz sosyalizm daha doğru uygulanacaktır. Yurtseverlik daha doğru ve güçlü bir kitle temelini kavuşmuş olarak gelişim gösterecektir. Dolayısıyla bu zeminde halka yerine getirilmesi gereken oludukça görevler vardır. Halk yığınlarını kesinlikle bunların bu sahtekarca yaklaşımlarından kurtarmak, hem de din adına kurtarmak gerekiyor. Geri öke içinde gerekse öke dışında bu tür faaliyetleri gelismelidir.

Unutmamak gerekir ki, islam ülkemizde yeni bir islamı çığı yaşıyor. İslam ideolojisi günümüzde altında,

halklar anti-emperyalist tutumlarına giriyorlar. İran, bunun en açık uça noktası oluyor. Bu durum daha gelişme gösterebilir. İslam halklarını, islam görüşünün bu anti-emperyalist tutumları karşısında, Suudi gibi ABD'nin himayesine bu kadar açığa çıkar, daha Mekke ve Medine'ye bile Amerikan postallarına çığnen ilibrikli rejimlerin çok zor durumları düşecekleri açıktır. İslam yöneticileri alt altında islamın en kutsal değerlerini boyşesine çığnen tutumlarına karşı tavır geliştirmek ve islamı bu temelde gerçekten bir anti-emperyalist öze kavuşturmak önemlidir.

Halkların mücadelesi, islam görüntüsü de olsa bundan korkmamak, biçimden çekinmemek gerekir. Ala-bıldığı Batı emperyalizmine karşı çıkmak önemlidir. Çünkü Batılıların bölge üzerinde büyük emelleri vardır. Kendi aralarında demokrasiyi, keskinlikle Ortadoğu halklarına, islam halklarına uygulamak istemiyorlar. Ortadoğu halklarına uygun görüldük, en anti-demokratik, en monarşik ve en despot rejimlerdir. Batı, bu konuda tam bir iyiküldür. Her türlü ulusal-demokratik kuruluşun karşısında gerici olarak destekliyorlar. Bu açıdan, onların Ortadoğu üzerindeki emellerine karşı çıkmak, aynı zamanda, çok sözünü etdikleri insan haklarını korumak, bağımsızlık ve demokrasiyi korumak anlamına gelir. Bu konuda islamiyet eğitici bir rol oynayacaktır, ona da bu rolü vererek Batı'ya karşı kullanmak, değerlendirmek, kendini gültükçe dayatan bir gerçey oluyor.

Bölgedeki son Körfez krizi dolayısıyla yepyeni durumlar geliyor. Kürdistan bu noktada en çok etkilenen ve rol oynamaya aday bir konuma geliyor. Bu nedenle, T'cin bir kanadının islamla alt altında sahtekarca önmüzü kesme cabaları, islam halkları arasında geliştirdiğimiz islam enternasyonalizmin kurallırmak cabalarını karşı sergilenen bu oyunları bu karşı çıkmak, halkların bütün ulusal-toplumsal gerçekliğini eşit ve özgür gelişme hakkı tanımak, bunların mücadelesi içinde olmak; yuzyıllardan beri yaşıtılan, özellikle işte en üstün kavim şudur, budur alt altında islamı bile zorlayan, aslında bir avuç aristokrat-feodalları çıkarmak hizmet eden hakim mezhep kalıntıları günümüzde de meşru görmemek, onların islamın özünde de bağdamağdığını ortaya koymak büyük önem taşıyor. Emvî-Abbasi-Osmanlı gelenekçi gercek islamı temsil etmiyor. Gerçek islam, ta bağından beri, Ali'den başlayan, günümüzde de en anti-emperyalist tutumlara dek gelendir. Kim en çok direniyorsa, kim bu yuzyılların gericiğini ve günümüzde de emperyalizme direniyorsa, bizim islamımız o islamdır diyeceğiz. Ve bu da zorbalı değil, halklar arasında geniş bir hoşgörüyle dayanır. Halkların yaşamlarını ve hoşgörüyle geliştirmeye dayanan alevilik de biraz budur. Eğer doğru kavranılmak isteniyorsa, milli gerçeğe biraz daha saygılı olmalı. Yine bu temelde doğru kavranısa, Türkiye'de de alevilik, daha çok Kürt yani ağır basan bir konumda olmalıdır. Ama kemalizm burayı da çok kötü kullandı, çarpıttı için, en büyük alevi-Kürt katliamını yaptı halde, Dersim'de görüldüğü gibi, islam bu kesimin de dostu gelebilecektir. Bu sahtekarlığı da yinkamak gerekiyor, kemalizmin de dinle

ne de alevilikle bir alakası vardır. Hele Kürt alevilikle hiç mi hiç alakası yoktur, bunun düşmüğüdür.

Alevilik, gerçekte Kürt direnişçiliğinin tarihle gelişen bir biçimidir. Bunu böyle değerlendirmek gerekiyor. Yine nakşideki bir bir Osmanlı tarikatlığıdır. Egemen aristokratların tarikatları. Ve günümüzde de devletin resmen örgütlemek istediği bir tarikatlar. Tekrar vurgulamakta yarar var. Bunun ülkemize açılan kolları, İdris-i Bittisi'den beri alevilik biçiminde faaliyet göstermişlerdir. Bugün en büyük nakşi şeyh geleneği, Kamran İnan ailesi, hükümetin ülkemizde temsilisidir. Dolayısıyla bu tarikatın tam bir ajan konumunda olduğu açıktır. Gayn-milli niteliği ortadadır.

İşte son gelişmeler dolayısıyla, biraz daha parçıtılmak istenen nakşicilik, alevilik üzerine, yine Refah Partisi ve son günlerdeki laiklik tartışmaları, cinayetleri üzerine de söyleyebileceklerimiz bunlardır. Bu temelde, tarihi doğru kavramak, kişisel siyasal gelişmeleri doğru değerlendirmek, sahip çıkılması gereken doğru sahip çıkmak, karşımıza almamız gereken de doğru bir şekilde karşı çıkmak büyük önem taşıyor.

Geleneksel Türk sol yaklaşımları çok hatalı yaklaşımlardır ve kemalist yaklaşımdan öteye gidememektedir. Burayı da düzeltiyoruz. Kemalist yaklaşımlı değil, devrimci, halkların çıkarlarını ve tarihsel temeli olan yaklaşımları esas alıyoruz. Özellikle onaylamak istenen bu alanda her türlü çarpıtmayı bu temelde karşılamak arık mümkündür. Doğru karşılıklar vermek, doğru tutumlar almamak önemlidir ve ihmal edilemezdir. Bunun için gerekli örgütlemeleri yapmalıyız, tarikatlara ve mezheplere de ulaşmalıyız. Doğrusu nedir, ortaya koymalıyız. Çünkü her neyi dermekle bu işin içinde çıkılması olanaksızdır. Neye karşıyız, neye karşı değiliz? Neysi düzeltir, neyi nasıl düştürüyoruz? Nöy nerye kanaliz etmeliyiz? Öngörü kadar, uygun organ ve örgütlenmelerle de üzerine gitmeli, görevlerimizi yerine getirmeliyiz. Bu konuda daha fazla gerekçeleri göstermek, daha fazla yaratıcılık, yurtseverliğe yaklaşımlar, demokrasiye yaklaşımlar. Daha güçlü kitle temelini kavuşturur.

Devletlerin yuzyıllarca çarpıttığı ve bağlan çıkardığı halk yığınlarını, gerçekten sapıklık derecesine varan birçok olumsuzluklardan kurtararak doğru bir yola getirmek, kendi özünü yabancısı konumuna da son vermiş oluruz. Özünü yoneltirir. Bu temelde bir yurtseverlik ve demokrasi mücadelesiyi kendilerine gelebileceklerini gösterir. Halklar daha şimdiden bu doğrultuya girmiştir. Bugün her de islamikla ilgili olmayan ABD, Pakistan deneyiminden Bangladeş ve Faso kadar gelişmeleri islamcılık adında, ilmi islamla dünya sapırmak istiyor. İşte buna dünya çapında verebileceğimiz yanıt ve yaklaşım böyledir. Türkiye çapındaki yaklaşım da böyledir. Her zaman egemenlerin kullanmak isteyecekleri çeşitli ideolojik-siyasal birimleri, devrimciler doğru ele alır, eleştirirsin, doğru yapı ve yerine neyin konulması gerektiğini uygun araçlarla belirtirler. Ve bu doğru ve sonuç alıcı bir tutumdur.

Eklm 1990

İmpresum :
V.S.A.P.
A. Engin
Vogelienstraße 288
5000 Köln 30

Yazışma adresi :
Serwebün
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Neşer numarası :
Serwebün - Köln
A. Engin
Konto Nr. : 27 00 29 52
BLZ : 370 801 98

Avusturya 22,50 s.
Belçika 75,00 s.
Danimarka 10,00 s.
Fransa 7,50 s.

Hollanda 3,75 s.
İngiltere 9,00 s.
İsviçre 7,50 s.
Lüksemburg 3,00 s.
Norveç 10,00 s.

tamamlanmadan kalıyor. Sorunun bir yanını bazı yönleriyle kısaca böyle belirttikten sonra, şimdiki sıraya diğer iki hususa, yani şu anda mevcut durumun nasıl anlaşılması gerektiği, lehine mi aleyhine mi olduğu sorusuna ve buna bağlı olarak bir de Ekim Devrimi'nin günümüzde reel sosyalizmin Kürdistan üzerindeki etkilerinin neler olduğu hususuna da baze açılarak getirebilmiz mümkün.

Sosyalist sistemdeki değişimle başlayan yeni süreç kapitalizmden yavaş bir savrulma ve kapitalizmin buşma olsa da, bu durum kimilerinin sandığı gibi bir durum değildir. 70 yıldır dünya politikasında egemen olan iki kutupluluğun ve 2. Dünya Savaşı'nın ardından oluşan siyasal statükonun parçalanması ve yeni bir süreçte girilmesi ancak birçok yönden olumlu ve yararlıdır. Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin önüne eskisine nazaran şimdiki daha da açık hale geliyor.

Sovyetler Birliği'nde Gorbaciov'un işbaşına gelmesi birlikte kullanılan ABD'ye yanama ve uzlaşma politikaları üzerinde yaptığı ilk değerlendirmelerinde bile Partinin önderliği, iki sistemli ve iki kutuplu zıtlıkla ve uzlaşmanın genelinde bir kilitlenmeye yol açtığı, sistemlerin birbirine yakınlaşması ve karışmasının bu kilitlenmeyi çözmeye yardımcı olurmuş gibi iddia etmiştir. Şimdi bu gerçeğin daha da belirginleştiğini görmekteyiz. Çünkü kapitalizm tarafından körüklenen insanlığın genel sorunları alabildiğince boyutlanmış ve ağırlaşmışken, eski statüko ve kutuplaşma çokça sağladığının aksine aslında kapitalizmi rahatsızlamaktadır. Yani reel sosyalizmin geçmişte yaptığı, bir anlamda dünyanın en sorunlu kesimini kapitalizmden koparmak, böylece de kapitalizm için büyük bir rahatlama yaratmaktır. Gerçi kapitalist-empyalist sistem bu biçimde birtakım kaynaklarını yitirmiş oluyordu ama yaratılan rahatlama bu kaynak bakımından daha çok önem arz etmekteydi. Sistemler arası tercit ve kopuşma geliştikçe, derinleştiğikçe kapitalizm daha çok bütününe meşale olacağı buldu - ki, NATO bunun somut bir ifadesi oluyor - ve böylelikle de iki gelişiklenmiş dünya yönelimlerine kavuştu. Sosyalizmden yapılan sağ ve sol sapmaların da kapitalizmin işine yaradığı gerçeği düşünürse, sözkonusu sürecin bir bütün olarak karlı çıkanın kapitalizm olduğunu görmek daha da belirginleşiyor.

Son değerlendirmelerin birinde, Partinin yapısına sunduğu bir raporda Başkan, bu durumu şöyle izah ediyor:

"Kapitalizmdeki bu rahatlama onun öz yetersizliğinden kaynaklanıyor, reel sosyalizmin kendi içindeki saplantıları onun zusu yaşamasından kaynaklanıyor. O halde sağa savrulma veya tekrar buluşma gelişmelerinin doğal bir sonucudur."

"Bu durumda gelişmelerin özünde bakıldığında, kapitalizmin rahatsızlığına da sona erdiği görülmüş. Reel durum sorunları başlangıçlarıdır. Reel sosyalizmin dev gibi sorunları içindeki kapitalizme ihraç olmaktadır. Yani kapitalizmin üzerine oturduğu sistemlerarası kutuplaşma dayanan siyasal ve askeri stratejileri ve hatta ekonomi politikaları şu anda tam bir açmazın içine girmiş bulunmaktadır."

(...)

"Genel olarak bakıldığında kapitalizm kendi sorunlarını kaynağına düşüyor ve onlarla başaşa kalıyor... Bundan sonraki gelişmeler sistemler arası bloklaşmaları mahkum oluyormuş gibi görünmektedir. Bu durum halklara ve uluslara büyük

bir siyasal gerçekleşme alanı açmaktadır."

"Sistemlere dayalı yaklaşımların yerini, daha çok insanlığı amaçsız bir şekilde tehdit eden kapitalizm kaynaklı sorunlara karşı insanın kurtuluşunu zorlayan karşıt yaklaşımlar almaktadır. Bu sorunlara karşı, bireyin, insan hakları, toplumun, demokrasinin, halkların, ulusal kurtuluş olarak cevap bulacağı bilimsel sosyalizm yeniden tüm canlılığın rolünü oynamaktadır. Kapitalizmin yükü, sorunlar dosyası üzerine bu şekilde gitmek her zandanından çok daha fazla geçerlilik taşımaktadır. Bilimsel sosyalist teorinin kendini pratikte doğru bir tarzda gerçekleştirmesinin koşulları bugün daha da olmaktadır."

Gerçekten de siyasal gelişmelerin alabildiğince hızlı bir seyir izlediği günümüz dünyasında, belirtilen olguların her geçen gün daha da netleştiğini görmekteyiz. Örneğin, Varşova Paktı'nın pratikte işlevsiz kalmasıyla birlikte, NATO'nun da bundan doğrudan etkilenildiği ve işlevsiz kaldığı, emperyalistlerin şimdilerde NATO'ya yeni işlev bulmak için harıl harıl çalışmakta olduğu ve bu konu-

luhsız bir durumun bu süreçte de ortaya çıktığını ve tüm dünyada önemli gelişmelere, uyanışlara ve olumlu etkilere yol açan Ekim Devrimi'nin, Kürdistan için tam tersi bir rol oynadığını görmekteyiz.

Yani sosyalizmin genelinde olduğu gibi Kürdistan toplumunun sorunlarına da çözüm getirmesi gerekirken, bizim için gerçeği halkı olarak bilmemiz, buradaki sözü edilen sosyalizm teorisi veya ideolojisi değil, belli ki pratikidir, yani gerçekleşen sosyalizmdir. Daha 1920'lerde Lenin döneminde bile Türk-Sovyet ilişkilerinin amış olduğu biçim, iktidat düzeyinde de olsa o dönemde kemalistlerle geliştirilen ilişkiler ve bu çerçevede sunulan destek, Kürdistan'a tamamen olumsuz biçimde yansımıştır. Aslında bölge genel açısından da benzer bir durumdan söz edebiliriz. Batı kapitalist-empyalist sistemi gibi, Sovyet sisteminin Ortadoğu halkları üzerindeki işlevi ve etkisi de aleyhine bir nitelik arz etmektedir. Ancak, Sovyet yönetiminin özellikle kemalist Türk milliyetçiliği ile Arap milliyetçiliği açısından oldukça pozitif bir yansıması olmuştur. Sovyetlerin

böyle bir sistemin çözümü ve yıkılışının bizim için pek bir kayıp sayılmayacağıdır.

Zaten PKK önderliğindeki Kürdistan Devrimi'nin, tam da bu sistemin çözülmesi bir süreçte en önemli atılımının kaydetmesi, bu gerçekliği pratikte en iyi ifadesi ve doğrulanması değil midir? Bilimsel sosyalizmin ilkelerine son derece karlılıkla sahip çıkan ve çok yönlü yoğun birleş ve saldırılara rağmen bundan asla taviz vermeyen Partimizin kaydedtiği bu başarıları pratik, aynı zamanda bilimsel sosyalizmin yaşatılmasında olduğunun, eğer gerekince temsil edilebilirse eski katar sorunlara güç getirme yeteneğinde olduğunun da mütevazı fakat sağlam bir kanıtı olmaktadır. Ve inanıyoruz ki, Ekim Devrimi'nin günümüzde gerçek anlamda temsil de ancak bu şekilde olabilir.

Sonuç olarak, Ekim Devrimi'nin ve sosyalizmin geleceği için, diğer bir deyişle insanlığın geleceği için ne söylenmelidir? Reel sosyalizmin çözümüyle ilgili, kendinden geçerek adeta zafat sarhoşluğuyla kapılan kapitalist-empyalizmin çok yönlü insanlığın geleceğini ve umudunu

laki, kültürel boyutlarıyla cevap veremeyen yeni bir gündem maddesi olarak gelişiren bir rol üstlenmesi beklenmelidir.

"Daha önce salt siyasal boyutlu bir devrim olarak düşünen sosyalist devrimin taşıdığı mesajlar bütünüyle açığa çıkacaktır. Hiç şüphesiz insanın yeni devam etmekle birlikte, amaç, daha çok kültürel, ahlaki, bireysel özgürlüğü gündemleştirme ve bunu garantiye alan, siyasal kurtuluşu insanın genel kurtuluşuna bağlayan, bu temelde çözümleri zorlayan bir arayış olacaktır."

"Mevcut deneyimden çıkarılacak en önemli sonuçlar bunlar olacaktır. Sadece birkaç ulusa özgü gelişme ve kalkınma sorunlarının çözümlerini sosyalizmi kurtarmayacağı anlaşılmıştır. Sosyalizmin salt bir ekonomik kalkınma - hatta siyasal gelişme - için yeterli olmadığı, aynı zamanda bireyin özgürleşmesi için olduğu kavranacaktır. Bunun da bir bütün olduğu, bazı insanların tekeli olmanın çıkarılması gerektiği, eşitlikçi uluslar döneminin sona erdiği ve ayrıcalıklara karşı mücadele zorunluluğu kendini gündemleştiriyor. Sosyalist enternasyonalizmin eskiden daha fazla anlam kazandığı, insanlığın bir bütün olarak kavramak zorunda olduğu bir döneme girmiş bulunuyoruz insanlığın sorunlarına eşitlikçi, ulusal yapıya dikkat etse de, bunu esas almayacak, insanlığın genel sosyal düzeyini esas alacak, sosyal kurtuluşu dercesinin insanın kurtuluşuyla sıkı sıkıya bağlı olacak, insanların da kurtuluşunun bunlarla birlikte ele alınacağı bir formülasyona girme gündemeleşecektir."

(...)

"Devletin genel türüne karşı halkların genel şiddetli, siyasal çetertisi ve bunun yükselen bir tempoda gündeme gelecektir. Yoğun ve sürekli bir özgürlük mücadelesi bireyler oldukça içine çekecek, bireyin mücadele etkinliği daha kapsamlı ve gelişkin olacaktır."

"Hiç şüphesiz bütün bunlar öncünün inkarı anlamına gelmez. Öncü olacaktır. Öncünün yolu gösterilince devam edecektir. Ama eski tarz öncülüğün de koşulları gitmek zorlanmakta, bunun eski tarzda gerçekleşmesinin koşulları ortadan kalkmaktadır. Yarattı yeni ağır basan demokratik vurgusu yüksek merkezileşmiş bürokrat baskımlı olmaya başlayacak ve bireysel yaratıcılığı önem veren bir deyişle olacaktır."

"Proletarya diktatörlüğünden bürokratik devletin doğuşu ve onun da neredeyse fazlası bile yataklık edecek biçimlere varışına, biraz da partilerdeki merkezileşmiş aşırı gelişmesi ve bu merkezileşmenin içinde yer alan bir veya birilerinin kolektifizmi kendi tasarruflarına almanın neden olmuştur. Bu, küçük bir azınlığın ayrıcalıklı bir konum yaratması ve devamen baskı, sömürü gelişmiştir."

"Dolayısıyla bu tehlikeli durumu bertaraf etmenin yolu, öncünün yitirdiği baskımları ortadan kaldırarak, bireysel katılım özgürlüğünü kolektif yitirdiği baskımlara karşı, demokrasiyi, halk demokrasisini, insanların eşitliğini gözetken bir politika ile kendini gerçekleştirmek zorunda olacaktır. Öncü, bir halk kendi sorunlarını bilinc ve pratik düzeyde çözümlenecek seviyeye geçinceye kadar gereklidir ve şarttır. Ve öncü de giderek halkı bu yeteneğe ulaştırarak ve bu temelde görevine son vermek durumunda olacaktır."

"Yeni dünya, ortak sorunlara karşı kolektif mücadele, kolektif yaratıcılık ve kolektif katılım kendini her alanda dayatacaktır. İnsanlık, her zamankinden daha fazla insan olmanın özelliklerini konuşturacaktır."

Ekim Sosyalist Devrimi'nin öz ve anlamı da zaten bu değil midir?

da havli güçlüklerle de daha şimdiden karşılaşılabilmektedir.

Yine eski Doğu-Batı çekişmesi sürecinde asırlık edime olanağı bulunan emperyalistlerarası gelişilen giderek su yüzüne çıkmakta olduğu, özellikle iki Almanya'nın birleşmesiyle birlikte Almanya'nın başını çektiği bir Avrupa ile ABD arasındaki çekişme ve rekabet durumunun daha şimdiden uç verdiğini, ABD ile her konuda aşırı biçimde tavır aldığını dolaylı teşhir olan Thatcher'ın bile daha fazla yöneliminde kalma ve bu konumunu sürdürme olanağı bulamayı istifa etmek zorunda kaldığı görülmektedir. Kuşkusuz bütün bunlar için henüz başlangıcı niteliğindedir ve süreci içerisinde bu durumun daha da kızışacağı kesindir.

Görüldüğü gibi reel sosyalizmin çözümü ve yol açtığı gelişmeler, aleyhine olmaksın, bizim bir şeyler alıp götürmekten ziyade; mevcut statükonun parçalanması ve iki bloklu kutuplaşma sonuna tepede meydana gelen kilitlenmenin çözümü için ortaya çıkan yeni denge ve sağlama durumları içerisinde bize daha rahat gelişme ve yol alma olanakları sağlamaktadır.

Ekim Devrimi ile daha sonraki reel sosyalizm sürecinin bölgemiz ve ülkemiz üzerindeki etkilerine gelince, bu konuda olumlu etkilerden söz edilebilir pek olanağı değildir. Sosyalist ülkeler pratiğinde görülen tüm olumsuzluk ve sapmalarla rağmen, yukarıda da belirtildiği gibi, Ekim Devrimi insanlığın gelişmesine önemli oranda damgasını vurmuş son yüzü yılın en önemli olgusudur. Ancak Kürdistan açısından yine ta-

Türk ve Arap uluslararası katkılarla büyük bir Arap Kültürüne yansıması tamamen olumsuzdur.

Objektif bir durum da olsa 1920'lerde kemalistler Kürdistan üzerinde tahakküm kurar ve bunu Lozan gibi uluslararası zeminlerde de pekiştirirlerken, Sovyetlerden almış oldukları macdi ve siyasal desteğin önemli büyüktür. Aynı durum kemalizmin Kürdistan üzerinde uygulaması giriştiği imha ve asimilasyon sürecinde de geçerlidir. Ağrı ve Dersim hareketleri karşısında Sovyetlerin yine kemalizmi destekler tutumları sergilemesinin sosyalist adına iler-tutar bir yanı yoktur. Yine TKP gibi bir hastalıklı yapıyı yarım asırdan fazla besleyip ayakta tutarak hem Türkiye sol hareketinin hem de Kürdistan'daki halk hareketlerinin gelişimini önemli oranda kösteklemiştir. "Kapitalist olmayan yol" teorileriyle ırkı Türk ve Arap milliyetçiliğine kan vermekle Ortadoğu halklarına ne büyük kötülük yapılmış olduğu bugün Türkiye'deki 12 Eylül faşist rejimi, Irak'ta faşist Saddam diktatörlüğü örneklerinde pek iyi görülebilmektedir.

Kıscaksı Türk-Sovyet ilişkileri veya Sovyet-İrak ilişkileri somutunda gerçekleşen sosyalizmin Kürdistan'a olumsuz yansıması, başlangıçtan günümüze kadar devam edegelmiştir. Öyle ki, Sovyetler Kürt ve Kürdistan gerçeği ile Kürdistan halklarına ne büyük kötülük yapılmış olduğu bugün Türkiye'deki 12 Eylül faşist rejimi, Irak'ta faşist Saddam diktatörlüğü örneklerinde pek iyi görülebilmektedir.

Kıscaksı Türk-Sovyet ilişkileri veya Sovyet-İrak ilişkileri somutunda gerçekleşen sosyalizmin Kürdistan'a olumsuz yansıması, başlangıçtan günümüze kadar devam edegelmiştir. Öyle ki, Sovyetler Kürt ve Kürdistan gerçeği ile Kürdistan halklarına ne büyük kötülük yapılmış olduğu bugün Türkiye'deki 12 Eylül faşist rejimi, Irak'ta faşist Saddam diktatörlüğü örneklerinde pek iyi görülebilmektedir.

karartmaya yetecek midir? Buna kesinlikle hayır diyebiliriz ve sosyalizmin insanlığı bundan sonraki katkılarını konusunda Ekm. Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın sözlerine kulak verelim:

"İnsanlık blokolarası siyasal-ekonomik çatışmalardan kurtulma yolundadır. İnsanlığın sorunlarının kaynağına kapitalizmin bulundduğu çapık gerçeği açığa çıkarmıştır. İnsanlık, sorunlarını çözümünü geliştirmek için merkezinde aaramaya başlamıştır ve daha duyarlı, daha şokkulanı yaklaşımlar olgunlaşmaktadır."

"Günümüz dünyasında bireyin özgürlüğü daha çok konuşulacak ve bu, toplumsal demokrasi ihtiyacını körükleyecek, demokrasi canalcısı bir gereksemine olarak kendi tabansal hareketi üzerine oturacaktır. Aynı şekilde ulusal kurtuluş hareketlerinin daha bir yaygınlaşması ve bunun salt reel sosyalizme dayanan hareketler olmayacağına, bütün dünyaya dağılacığına tank olacaktır. ABD'ye bağlı birçok ülkenin kendilerine özgü değişim derecelerine göre ulusal kurtuluş süreçlerini girmeleri kaçınılmazdır."

"Bir bütün olarak insanlığı tehdit eden boyutlara varmış çevre sorunlarına, ahlaki yozlaşmaya, kültürlüzlüğe, tüketim çılgınlığına, teknolojik bağımlılığa karşı insanlığın köklü ve ciddi çözümleri için arayışa yöneleceği, bu temelde yine sosyalist ütopuya çok iş düşeceği açıktır."

"Reel sosyalizmin hatalarından, yanlışlarından ve içine girmiş olduğu sapmalardan ayrılarak mevcut gelişme seviyesine cevap vermiş; kaba boyutlarıyla değil, özellikle ah-

Birinci yılını dolduran Federal Almanya-PKK...

Başta 17. sayfa

politikası ile Türk devletinin Kürdistan sorununa yaklaşımı arasında ciddi bir farklılık yoktur. Alman emperyalizmi de tipki Türk sömürgeciği gibi sorun karşısında inkarcı bir tutum içindedir ve Kürdistan sorununu şiddet yöntemiyle çözümlemesinden yanadır. Türk ve Alman milliyetçiliğinin ortak karakteristik özellikleri, Kürdistan sorunu karşısında her iki devleti anlayış ve pratik birliğe götürmüştür. Alman emperyalizmi sömürgeci devletlerin Kürt ulusuna karşı giriştiği soykırımları suç ortağıdır. Hem geçmişte hem de günümüzde yaşanan gerçeklik budur. İran-İrak savaşının bitiminden sonra, Irak-Arap sömürgecilerinin Halepçe soykırımına kullandıkları kimyasal silahlar FAC'nin patentini kıymaktadırlar. Halkların özerk iradelerini tanımayan ve bağındı soykırım mantığını taşıyan Alman milliyetçiliği, Federal Almanya'nın Doğu Almanya'yı ilhak etmesinden sonra yeniden gelişmeye ve halkları tehdit etmeye başlamıştır. FK Savunma Bakanı Gerhard Stoltenberg, "Kürde krizini bahane ederek, TC'nin istemesi halinde Kürdistan'a asker gönderilecektir"ni söylemiştir. Kürdistan'a gönderilecek Alman askerlerinin Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanacağı açıklar. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bu denli düşmanca bir tutum içinde bulunan FAC'nin tek başına da kalsa siyasal niteliği kesinlik kazanmış bir davayı sürdürmekte ısrar etmesi şaşırtıcı olmayacaktır.

Peki, böyle bir tutum neyi değiştirebilir? Bu politika Alman emperyalizmini Ortadoğu'da ve Türkiye üzerinde tutuştuğu etkinlik ve hegemonya mücadelesinde başarıya götürebilir mi? Bu sorulara olumlu yanıtlar vermek olanaksızdır. Her şeyden önce sömürgeci Türk devletinin geleneksel Kürdistan politikası iflas etmiştir. Türk devleti içişleri Kürdistan sorununu çözmediğinden şiddetli yönü bir yöntem olamayacağı tartışılmakta ve sorunun özünü içine değişik seçenekler aranmaktadır. Şiddette ısrar etmesi ve Kürdistan halkına karşı bir soykırım savaşı sürdümesi, Türk sömürgecilerinin iç kınmasını denileştirmek; onları kendi müteffiklerinden bile soyutlamaktadır. Bekli de Alman emperyalizmi hariç, hiçbir emperyalist devlet, mevcut yapısında değişikliğe gitmeksin, Türk devletini sırtında taşıyamazı yanasmaktadır. Aynı şekilde Alman emperyalizmi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ve PKK hareketine karşı başlatmış saldırılarla diğer Avrupa devletlerinin yeterli desteğini sağlamamıştır. PKK hareketi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bugün varlığını ve meşruiyetini herkeş kabul etmiştir. Dünya çapında meydana gelen değişiklikler de Kürdistan bağımsızlık savaşının gelişmesine ve zafer kazanmasına elverişli bir zemin yaratmıştır. Günümüzün uluslararası siyasal ortamında ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin vardığı bugünkü aşamada, mevcut tutumunu sürdürmesi ve PKK Davasını gündemde tutması, sadece Alman emperyalizmini zorlayacak ve tipki Türk sömürgeciği gibi onun da teorik olmasından başka bir şeye yaramayacaktır.

TC'nin 67. yıl gerçeği ve özel savaş...

Başta 15. sayfa

gerçekleri olanca yönüyle açmaya çalışıyoruz. Hiç olmazsa üzerinde tartışmasını bilin, kavratmayı geliştirin ve yapabileceğiniz işler varsa yapın. İşte size savaştığınız gerçeğin bir kez daha tanıtımı, işte bizim oluşturmuş istediğimiz gerçeğin tanıtımı. Hangisinde yer almak istiyorsunuz? Hangisinin etkileri emgemidir? Hele bir de savaştığınız terchi ediyorsanız, omuzunuza silahlı alıp "savaş varız" diyorsanız; "Partiya, Parti Önderliği, şehitlere, dağ ve zindan direnişçilerine bağıyız" diyorsanız, cevabı doğru vereceksiniz. Söylediğiniz sözlerin altını biraz eşleyin, ona göre sözleri ucuz laflar olmanın çıkarını. Ne sayıyorsanız savaştığınız? Hiç şüphesiz, yamalı yalın PKK'ilesini içi söyleyormuş, yalnızca PKK'ilesini yaşıyormuş, yalnızca PKK'ilesini yaşıyormuş, yalnızca dağ ve zindan direnişçilerini yaşıyormuş, Dişmişizdık, özellikle TC eleştirisini geliştirenlere, hele hele demokratik, sosyalist bir yaşam arayışı içerisinde olanlara da, bu temelde sövülmektedir içi analımları gerektiriyor belirleniyor. Radikal olmak zorundadır. TC etkilemesini kesinlikle iflah etmiyor. TC etkilemesini doğru kavrayalım.

TC etkilemesi derken, Türk halkını, Türk ulusunu biz karıştırmaya almıyoruz. Bilakis, bu ulusun içindeki bir çetenin durumundan bahsediyoruz. Yine, o çetenin etkisi altındaki Kürdistan derken, bir avuç işbirlikçi derken bahsediyoruz. Yıydığı bazı ahlaki, kültürel özellikler vardır, onlardan bahsediyoruz. Karşı olduklarımız bunlar. Bunların aşılması halinde dipdiri, oldukça kardeşçe yaşanabilecek bir Türk halkından bahsetmek mümkündür. Yine arasında yaşamaktan onur duyabilecekimiz bir Kürdistan halkının varlığını bahsetmek mümkündür. Ama, halihazırda durum, tam bir çetenin elinde oyuncak olmadır. Ve çoğunuzun düşünce boydudur. Onurlu yaşamak için, çetenin elinden sizi kurtarmaya çalışıyoruz. Vurgun yemisiniz. Kendinize geliyorsunuz. Doğru-dürüst söz anlarıyorsunuz. Çarpık bir yaşamın sahiplerisiniz. Pratiniz doğru gelişmiyor. Bir de kolay düşüyorsunuz, yani bu çete zayıf kılmış siz. Özel savaş uygulamasının karşısında yenik bir durumu yaşıyorsunuz. Herhalde özel savaş çetesine karşı böyle olmak, sağlıklı bir karşı koyuş durumunda olmak demek değildir. Bütün eğitici çabalarımızın özgüllüde, devrimci tecrübemiz size ders olarak belirtmek,

karşısında savagılan hedefi çok önümü olarak böyle kavramak, kendi uluslararası dayanışmalarını, gelişimini bütün yönleriyle kavramak ve kavrandığı anda yer tutmak, yer tutarken iyi savaşım vermek vardır. İşte bu bizim çıkış, kurtuluş yolumuz olabilir. Karşı kurtuluşlara yarasar bir savaşın her düzeyde düzenleyicisi, yürütücüsü olmamız gerekiyor.

İşte, cumhuriyetin kuruluşunun 67. yıldönümüne ve ona yıl aşan 19 Mayıs'ların, 23 Nisan'ların, 30 Ağustos'ların ve, yıldönümünün illik, TC denilen olguyu anma adı altında, onu yutturma çabalarına ilişkin bunları belirtiyoruz. Bu vesileyle, bu bayram maskesi adı altında sunulmak istenilen insanlığı oluşumu nasıl ortaya çıkittiğini, neye dayandığını ve bize nasıl gelecek biçiminde göstermeye çalışıyor. Cesur yaklaşmak, net görmek ve yapımaları gerekeni çok iyi yapmak, bu yıldönümlere verilecek en iyi karşılıktır. Halkların gerçek cumhuriyet kurma yıldönümleri gelecektir. Türkiye halkını da bir cumhuriyet kurucuları ve asla TC'nin kuruluşu gibi olmayacaktır. Kürdistan halkının da bir cumhuriyetli gelişimi olacaktır. Ama asla böyle TC gibi cumhuriyet kuruluşları, onun yıldönümleri gibi olmayacaktır. Anımlar, kurulları yılan çok dayatılır. Yüzyıldan, bir yıldan beri içinde hayırla anılması gerekenler vardır, saygı gösterilmesi gerekenler vardır. Bir de son derece öze indirilmiş bir

darbe olarak görülmesi gerekenler vardır. Kürdistan'ın birçok illeri için halen kurtuluşun 60., 65. ve yıldönümlerinden söz edilir. Bunlar işgalin yıldönümleridir. Bu temelde nesil yetiştiriyorlar. Bu temelde daha beklenen itibaren insanları çarpıyorlar. Tam tersine bizim, bu yıldönümlerinde saldırlar geliştirmemiz, bu günleri kutlama değil, amansız karşı koyma günleri, eylem günleri haline getirmemiz, bu aldatmacaya vereceğimiz en iyi karşılıktır. Onların yapmak istediklerini meydan vermemek, gerçek kurtuluş değerlerini ve onur-eylemlerini ortaya koymak doğru karşılık oluyor.

Bu vesileyle, dayatılan sahte kuruluşun resmi, gayri-resmi yıldönümlerine cevap vermisi oluyoruz. Halkların bu tip olgular tarafından, bu olguların oluşum yıldönümlerinde, kuruluş yıldönümlerinde aldatılması için, gerçek çıkarlarını nasıl ele almasını gerektiriyor, nasıl savunulup korunması gerektiğini gösteriyoruz. Gerçeğe ve insanlığa saygı budur. Kendi ulusal-toplumsal değerlerimize saygı budur. Ancak, bu konuda doğru konuş, doğru yaptığını oranda, kendinize bu değerlere layık biri diyebilirsiniz. Dolayısıyla her zamankinden daha fazla, bu değerlere layık olmanın savaşımızın güçlü bir şekilde götürülebileceği. Siz inşaatçıyı böyle ya-kalayabilir, böyle değişebilir ve böyle kazanabilirsiniz.

Ekim 1990

PKK 12. mücadeleyi...

Başta 24. sayfa

bir atılım içinde bulunmamız gerekiyor. Özetle, dönemi daha yoğun ve yaygın savaşla, daha yaygın ferah ve büyüymüş, genişlemiş SERHILDAN'la karşılaşmak durumunda; bunun için başta partilerimiz olmak üzere Cephe, Ordu örgütlenmek ve bu örgütlenmelerin denileştirmesi çalışmalarına tüm güç, yetenek ve enerjimizi yüklemek zorundayız. Partimizin 13. savaş yılında dönmesel görevlerimiz daha etkince yürüyenek, bunları "zafer" şiarıyla ele alarak gerçekleştirmek esastır.

Yiğit Kürdistan halkı!

Rüşünü kanıtadın. Serhildan'lar bu gün gösterdin dostu ve düşmanı. Ömediginiz, diğer halklardan daha yeteneksiz ve aşağı olmadığınız kanıtadın herkeş. Kimlikleştiğiniz ulusal kimliğe, kölelikten kendi kadınına sahip çıkışa, başkaları tarafından güdülmekten yaşayışın öznesi olmaya, sömürge egeenliğinden halk demokrasisine geçiş sürecine serhildan'lara yürüyün. Bu, bizde muazzam bir olgudur, bir devrimci sırcıyıdır. Siyasal, ruhsal, zihinsel, kişiliksel sonuçları itibarıyla tarışel bir gelişimdir. Aynı zamanda gerçek Kürt mertliği ve yiğitliğini yakalaması ve konuşturulması oluyor bu.

Bu, henüz bir başlangıçtır. Düşmanımız azıcına saldırıyor. Her gün evlatlarını kurşunluyor, köyleri yağıyor-kiyor, insanlarımızı yurtdından kovuyor, el kapılarında yüründürmek için sürgüne gönderiyor. Deyimin tam anlamıyla bir vahset uyguluyor. Çok yakıp-yıkıyor, topu sürgünler, kitlesel tutuklamalar, katliamlar ve imha hareketlerini tek bir amacı vardır: Ulusal uyandırması, kurtuluş davamızı bastırarak ve yok etmek, tarihin

öznesi olma ve devrimimize sahip çıkma kararlığımıza yeniden tersine çevirmek, güdülecek sürüler konumuna düşürmek, sömürge egeenliğini sağlamlaştırmak vb.

TC'nin bu vahşi ve pervasız saldırıları ve çok etme çabaları karşısında, sınırsız usaklık ve ihanetle TC'nin yürütüldüğü özel savaşın etkin bir aracı olan "korucuları", asiret ağalarını, kelle avcılarını alkalkalkırlar karşısında parlamız daha çok, daha büyük SERHILDAN'lar olacaktır. Birlik, Cephe, Ordu, serhildan birlikleri daha yetkince sarılmak olacaktır.

Partimizin 13. savaş yılında, Halk Demokrasisi ve bunun organlarını geliştirmek, serhildan'ları ve yaygın eylemlilikleri temelde basarmak, siyasal ve askeri ordulaşmayı daha derinlemesine kavramak, düşman taktiklerinin boşu çıkarılmasının en etkili yoludur.

Yiğit Kürdistan halkı!

Ulusal kurtuluş savaşımız, gerilla, serhildan ve zindan damaklerinin bütünüyle, birleşik gücü üzerine yürüyor. Bu üç mücadelede birini birini besliyor, etkiliyor, güçlendiriyor. Hiç kuşkusuz bu aşamada, gerilla besleyici, askerlikçi, aşırı militanlık, kazanımların esas güvencesi gerilladan başkaya değildir. Filistin intifadesi dikkatle izlendiğinde ona göre kılavuzluk gerilla belli bir tikanıklığı yaşadığı gözleniyor. Diğer nedenlerle birlikte onun temel nedeni, Filistin intifadısının sonucu tayin edecek asker-silahlı bir güce ve eylemlilikte sahip olmayışdır. Düşmanımızın hizmetine koşultuş bir intifadının trajik tikanıklığı yaşıyorlar. Bu örnekten de dersler çıkararak gerilla ve ARGK'nın büyü-türmesini, ülkenin ve halkımızın derinliklerine sökülümlemesine çok salmasını sağlamak, bu silahlı güc-

müzu ve somuttaki silahlı eylemlilik biçimini yaşamsal bir konu olarak kavramamız ve pratikte bu kavrayış temeline davranmamız büyük bir önem kazanıyor.

Bu bilünce olan halkımız gerillayı başına basıyor, kucağını gerillaya açıyor, gerilla ile etme tıkanıklığı bütünüyle. Bu süreci daha etkin, fedakara çaba ve tavirlarla denileştiriyor.

Biz zindan direnişçileri olarak denileşirmemiz, güçlü vatan ve halk özlemimizle gerilla ve serhildan'ları katliyma, onun ateşini içimize yayışına ve Partimize, Parti Önderliğimize, ayağa kalkın halkımızla layık olmaya çalışıyoruz.

İdam şantajı ile, tek kişilik lush cezaevlerinde, işkence ve hak gaspılarıyla başı kavgadan geri çekmeyi, halkımızı ve Partimizi yıldırmayı düşüncüler.

Bu babaları boğtur, sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Yanıtımız, daha büyük direniş ve kararlılıkla ulusal kurtuluş davamızı haykırma olacaktır. Mazlumlara, Hayirlere, Kemalere ve binleri aşan şehitlerine verilmiş sözümdüz var.

Varsın olan tehdit etsinler, rehine (sadece idamlıkları değil, tüm tutsaklar rehine tutuluyor) konumunu her şekilde güdenleştirsinler. Sizin bu tehdit ve baskılara karşı yanıtınız, Parti, Cephe ve Ordu silahlarını daha da yetkinleştirme, gerilla, serhildan vb. biçimleri daha üst boyutlarda konuşturmak olacağı çok iyi biliniz. Esas güvencemiz Partimiz ve onun önderliğindeki mücadelelerin kendisidir. Unutulmasın ki, kitlesel daracıklarının kuruluşunu hazırlayan zemin, yenilgi ve sahipsizlik koşullarıdır. Biz hep biçimde ve düzeyde olursa olsun, kuvamızı yükseltmek için katliyma ve katil olmaya hazırız! Bu kararlılığımızı ve moral zenginliğimizi dostu ve düşmana haykırarak istiyoruz!

Yiğit Kürdistan içişli, köylü, genç, aydın, esnaf ve tüm ezilen yığınları!

Anavatan KÜRDİSTAN için;

Birer kahraman gibi doğuşerek o kutsal vatan topraklarına şehit düşen ŞEHİTLERİMİZ için;

Biz yalvardır çekirten acılar, kahırlar ve zulmün öcünü ve intikamını almak için;

ÖZGÜRLÜK ve BAĞIMSIZLIK için;

Özgür kiliğimizle insanlık ailesinin gereği bir övesi olabilmek için; BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK bir KÜRDİSTAN için;

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına katıl, destekle ve özgür geleceğin güzelliğini bugünden yaşa!

Gün, yiğitlik ve mertlik günüdür! Partimizin 13. mücadeleyi yılı baştan sona zaferlerle örülü bir yıl yapalım!

En başta Partimizin şehit kurucuları olmak üzere, Partimizi kurup ve kurtuluş çalışmalarına katılan tüm yoldaşları saygı ve minnetle anmayı bir borç biliyoruz.

Bundan önce öldüğün gibi, bundan böyle de savaş sloganımızı zindan direnişlerinde yükseltmeye ve Parti bayrağına zindan burclarında dalgalandırmaya devam edeceğimiz bir kez daha vurgulamak istiyoruz.

Parti kurucusu ve diğer şehitlerimizin anıları yolumuzu aydınlatıyor!...

PARTİMİZİN 12. KURULUŞ

YILDÖNÜMÜ KUTLU OLSUN!..

-Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!
-Yaşasın ulusal kurtuluş mücadelemiz!
-Yaşasın ERNK-ARGK!
-Yaşasın Parti kurucumuz ve önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş!
-Yaşasın Kürdistan işçisi sınıfının ve halkının şanlı önderi PARTİYA KARKEREN KÜRDİSTAN!

Çanakakle PKK savaş tutsakları adına:
Sakine Canaz, M. Can Yüce, Duran Ali Küçük, Celal Özalp, Cemal Şerik

12-13 Kasım 1990

PKK 12. MÜCADELE YILINI GERİDE BIRAKTI

13. MÜCADELE YILINDA PARTİLEŞMEDE YOĞUNLAŞARAK ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIĞA KOŞUYOR!

Partimiz PKK 12. yaşında. Çok büyük başarılar, iş çıkışları tanık olmuş, ama özgürlük ve bağımsızlığa ulaşmamış, şüphesiz savunma, bunun örgüt ve eylem silahlarına ulaştırma zorlu, önce değerlerin yaratıldığı bir 12 yıl. Yok oluşun eşliğinde getirilen, kimlikli/zişletirilen ve kişilikli/zişletirilen bir ulusu diriltme, ayağa kaldırma, özgürlük kavgasının öznesi konumuna yükseltme bir 12 yıl. Bin yıllara, bu bin yılların tahribatlarına, kemikmişlik değerlerine meydan okuyan, her düzeyde bunlara savaşımın eksik olmadığı, dolu dolu bir 12 yıl.

Ve Partimizin 12. mücadele yılı çok önemli gelişmelere sahne oldu. Halkımız ulusal üyanı ve kimliğine sahip çıkış tutulmasına halk ayaklanmaları (Sırtlıda) ile konuşturdular. O bakımdan Partimizin kuruluşunun 12. yıldönümünü daha çoklu, daha görkemli kutlamak için çok daha önemli nedenlerimiz var. 12. mücadele yılında Partimizin II. Ulusal Konferansı'nın başarıyla yapılmış olması, bu yıldönümünden büyük sevinç ve gururumuzun diğer bir vesilesidir. Denilebilir ki, Partimiz önderliğinde halkımız, gerilimi ve serhildan ile, yoğunlaştırılmış özel savaşın taktik planlarını büyük ölçüde bozdu ve 90 yılını, yani 12. savaşım yılını esas alarak bir başarı yılı yapmasını bildi. Gerilla ve serhildan dinamiklerine oturan ulusal kurtuluş mücadelemizin bu başarılı grafiği, Partimizin kuruluşunun 12. yıldönümünü her yıl daha bir görkemli, daha bir çoklu ve adına layık kutlamamızı dayatıyor...

Bu kutlayış, törensel göstelerle vurgu anlamına gelmiyor. Güncel görevlerimizi daha iyi özümseyerek, pratikte bunlara yüklenip taktik hedeflere ulaşmak oluyor, gerçek kutlayışın anlamı. Büyük zafere bir adım daha atmak, geçmiş olumsuzluklardan hızla sıyrılıp özgürlüğü avuçlamak anlamına geliyor.

Partimizin 12. mücadele yılını başarıyla tamamlamak demek, var olanı yetirmek anlamına gelmiyor. Tersine daha büyük, daha ağır görevler, mutaka üstesinden gelmemiz gereken görevlere yüzüyoruz. Devrimimiz çok kritik bir dönemeğin geçiyor çünkü. Kısaca dünya, bölge, Türkiye ve Kürdistan'ın son durumu bakımından Partimizin 13. mücadeleyi yılında çok kritik görev ve tehlikelerle karşı karşıya olduğumuz gerçekliği çok daha iyi netleşecek.

Sovyetler Birliği'nde başlayan "Perestroika ve Glasnost- Yumuşama" süreci reel sosyalist dünyada köklü dönüşümlere ön ayak oldu, ciddi etkilerde bulundu. Doğru Avrupa ülkeleri kapitalist restorasyon sürecini yaşıyorlar. Batılı bütünleşme yolundadır. Doğru Almanya, Federal Almanya tarafından yutuldu. Sovyetler Birliği kendi geride yeni dönemin eğilimlerini ağırlık kazandırdığı bir süreci yaşıyor. Varşova Paktı kağıt üstünde bir şey olarak kaldı.

Bütün bu gelişme ve değişimlerin dünya dengelerine az etkisi olmadı. Sovyetler Birliği'nin emperyalizme uzlaşma, barışma, "yeni bir dünya düzeninde buluşma" politikası ve yaşadığı iç gelişmeler yüzünden siyasal ağırlığı görece azalıyor.

Kısacası, reel sosyalizmin yaşadığı deprem ve bunun sonucunda yeni dengelerin yeni yerine oturması süreci, "yeni dünya düzeninin kurulması" olarak tanımlanıyor.

Bu "yeni dünya düzeni"nin ögeleri şöyle belirliyor: Doğru Avrupa ve Sovyetler Birliği'nin kapitalist dünyaya entegrasyonu. Varşova Paktı'nın dağılması, NATO'nun eski işlevinin sona ererek yeni stratejik arayışlara yönelmesi. İki Almanya'nın birliği. ABD-Avrupa, Almanya-Avrupa ve diğer emperyalist devletlerin kendi aralarında yeni ilişkiler ve ilişkileri. İşte "yeni dünya düzeni" olarak tanımlanmış tabloların çok kaba bir özeti...

Siyasal-askeri alanda görece tek kutuplu görünen dünya, ekonomik anlamdaki çok kutupluluğa paralel olarak, yeni ön firmalara ve gelişmelere sahne olmaktadır. Eşitsiz gelişim yasası gereğince. Bu anlamda ekonomik alanda sayıyayan ABD'nin siyasal-askeri üstünlüğünü daha uzun süre sürdürebilmesi mümkün görünmüyor...

Dünyamız bu yeni dengeleri henüz oturtabilmiş, istikrar kazanabilmiş değil. "Yeni dünya düzeni"nin istikrar kazanabilmesi, Sovyetler Birliği'ndeki ve "sıcak bölgeler"deki gelişmelerin kaderine bağlı olacaktır.

Soldan sağa:
Hüseyin
Yüce,
Sakine
Canısız,
M. Can
Yüce.
(Canakkale
Cezaevi)

Bu bağlamda Ortadoğu, dünya politikasında ve yeni dünya düzeninin biçimlenmesinde, oturmada çok önemli bir etkiye sahiptir. Bölgenin savaş eşliğinde seyreden krizler çözümlü ve bu çözümde tarafların oynadığı rol düşüncesi dünya çapı ilişkileri ve dengeleri biçimlendireceği eğilimindedir. Dünya politik dengesi hesapları biraz da Ortadoğu krizinde yoğunlaşmıştır. biçiminde bir değerlendirme yapılabilir, bu abartı olmayacaktır.

Bölgenin, Saddam hegemon-yasının yarattığı bahaneler zemininde emperyalist savaş rüzgarları esiyor. Bu olası emperyalist savaşın hedefine esas olarak büyük halkları ve devletleri var. En başta da Kürdistan halkı ve Kürdistan devrimi! Olası bir emperyalist savaşta Kürdistan, önemli bir savaş alanı durumuna gelecektir. TC'nin saldırısı ve emperyalist politikaya koşmuş tutumu bu olasılığı gündeme getiriyor.

Ortadoğu'nun kriz ortamı, yeni ittifaklar, safasızlaşma, düşmanlaşmalar vb. olumsuzlar birlikte getirdi ve bir kız ve kardeş tüm hızıyla sürüyor. Tavrılar, politikalar, stratejiler yeniden kurılıyor, harmanlanıyor vb...

Dünyamızın geçmişte olduğu yeni ilişkiler, gelişmeler ve olumsuzlar, böl-

gemizin savaş eşliğinde yaşadığı kriz ortamı, Kürdistan devrimi açısından kritik bir dönemece işaret ediyor. Bu yeniden oluşum, "yeniden yapılanma" ve buna eklenilen ABD-Kürdistan, ulusal kurtuluş mücadelemiz için çok önemli değerlendirilmeleri dayatıyor. Dönemin avantaj ve dezavantajları çok boyutlu, karmaşık ve değişken bir nitelik sunuyor. Bu anlamda dönemin avantajlarından sonuna kadar ve doğru bir tarzda yararlanmak, dezavantajları etkisizleştirmek, bu etkilerden devrimi korumak yaşamsal önemdedir. Stratejik ve taktik ustalık gerektirir.

Dünyamızın ve bölgemizin yaşadığı son gelişmelerin ayrıntılı bir çözümlemesini yapmıyoruz. Devrimimizin dış koşulları açısından, kritik bir aşamadan geçtiğini hatırlatarak, görülenin ciddiyetini ve yaşamsal önemini vurgulamak istiyoruz. Bu bakımdan, yaşadığımız dönemden, her zamandan daha fazla çabla devrimcilığın ve Parti militan düşüncenin eksiksiz tutulması gerektiği gerçekliğine işaret etmek istiyoruz. Yetmez ve yarınlığı, parti-

derine sahip çıktı. Bu, tarihsel önemde bir olgudur. Devrimin barış ortamında olduğu önemli bir eğilim gelişmiştir.

Kürdistan halkı Partimizin ulusal kurtuluş çağrısına gerekli karşılığı vermiştir. Bir dizi baskı, acı, zulüm, sürgün, açlık ve katliamlar göze alarak çağrımıza yanıt vermiş. Kendi davasını sahiplenerek, kavganın, siyasetin tarihsel öznesi rolünü üstlenerek yaşamış burun.

O halde bizde sorun, yığınların siyaset sahnesine çıkmasını değildir. Yiğitler, ezilen ve sömürülen Kürt kitleleri mücadeleden orta yerinde. Mücadele istekleri, kararlılıkları, fedakarlıkları, dayanıklılığı gün geçtikçe gelişiyor. Bu, kolay sağlanmadı elbet. On yıllardır soluk soluğa verilen hatıralar, şehit kanları ve Partimizin bimez-tümekmeç cabalarıyla bu sonuca ulaşıldı. Özellikle, son altı yıl gerilla savaşının bu kitleler kalkışta belirleyici bir rolü olmuştur.

Mücadelede açılım sağlamosa esas sorun "partileşme" noktasında odaklaşıyor. Bu sorunun yakıcılığı-ğındadır ki, Partimizin II. Ulusal Konferansı: ana gündem maddesi olarak partileşme sorunlarını alıyor, tartışıyor ve güçlü kararları alıyor.

Partimizin tarihi incelenirse, bizde atılan her adımda, kazanılan her mevzide, yaratılan her dergede, kaydedilen her aşamada Partinin, Parti Önderliğinin kesin damgası vardır. Öncülük problemi çözüldüğü, yenileşmeye yaklaşıldığı, adına layık bir çalışma tutulduğu, kendini netleştirdiği ölçüde açılım sağlanmış, atılım yapılabilmis, kalıcı mevziler ayağılmıştır. Tersine, öncülük konumunu bulamıyorsa, yanılgılar ve yetmezliklerin yaşandığı, amara bir çalışma içinde bulunduğu dönemlerde ise, henemize kayıplar, gerilemeler, gelişme, ıtkanma vb. sonuçlar yazılmıştır. Bu anlamda öncü kereğiği sağlanmış, netleşmiştir, adına layık hale getirmek yaşamsal önemdedir.

Bizde Parti ortamı, militan-kadro yapısı başta, belirsiz, bulanık, yetmez ve yanılgılı olmaya tahammül göstermiyor. Bu gibi durumlarda yapıyı ameliyata almak, gerekli düzeltme ve tedavi kararlarını alıp pratikte aktarmak, bunu en dorukta düzeylere ele almak kaçınılmaz bir zorunluluk oluyor.

Bu anlamda Partimizin II. Ulusal Konferansı doruğu, partileşmeye yeniden ele alması, yaptığı görüşmeler, aldığı kararlar ışığında köklü bir düzeltme, eğitime, yeniden biçimlendirme ve çizgi devrimciğini yakalaması sürecini başlatmıştır. Bu süreci, sürecin özünü ve dayattığı görevleri kavramak, dönemin taktik-hakim olma açısından da önemlidir. Esas halkı ayaklanmadan, Partileşme sorunu doğru çözümlemenden, doğaldır ki, büyüyen mücadelemizin dağıtıcı gibi sorunları altından kalkmak mümkün değildir.

Partileşmek, Partinin ideolojik-politik, örgütsel düzeyini tutturmak, anlık ve duragan bir olay değildir. Sürekli, kesin kararlılık ve bimez-tümekmeç bir çabayı gerektirir. Partileşme sorununun donmuş, bitimsiz-tamamlanmış bir sorun olarak algılanan Parti militan, kendi gelişimini dondurmuş oluyor. Dolayısıyla hızla akip giden yaşam ve mücadele gerçekliği karşısında çok ciddi yet-

mezliklere düşmesi ve en son olarak bir köşeye fırlatılması mutlak bir sorun oluyor. Bu anlamda "partileşmeyi II. Ulusal Konferansta" çözüldü, bu alanda bir sorunumuz kalmadı" biçiminde bir yanılgıya ve rahavete düşemeyiz. Tersine, örgüt ve brey düzeyinde II. Ulusal Konferans çözümlemeleri ve kararları ışığında muazzam bir düzeltme, eğitim, kendi kendini aşma, yenilenme ve Parti düzey ve ölçülerini tutturma çabaları yoğunlaştırarak, bunda sürekli derinleşmemiz ve bu çabaları sürekli kılmamız kaçınılmaz bir zorunluluktur...

Kısacası, dönemin üstesinden başarıyla gelebilmenin, mücadelemizi yeni yüksek aşamalara ulaştırmanın ana halkası partileşme sorununun pratikte çözülmesi, bunu sürekli kılmak, partileşmeye etkili araçlara ve güncellerle dayandırmak oluyor. Taktik önderlik, militan yapı noktalarında ortaya çıkan sorunları yetkince aşabilmek, dönemin görevlerine egemen olabilmek... İşte tutulması gereken ana halka budur. Bunun için Partimizin II. Ulusal Konferansı gerekli açılımları, çözümlemeleri ve doğrultuları yetkince veriyor. Genye bunları doğru özümsemek ve yaşama gerektirebilir kalıyor.

Arkadaşlar!

Özel savaşın ülkemizdeki politikası, savaş taktikleri, uygulamaları vb. biliyoruz, bizden daha iyi bir şekilde. TC'nin iç ve dış politikaları, alanlarındaki somut pratiği ve olası yönelimlerinin oadığında mücadelemizi bastırarak ve imha etmek var. Körfez krizinde izlediği saldırgan, etkin, emperyalist merkezle bağlanmış politikasının ülkemiz ve Türkiye'ye yansıyan faturası buğünden kestirilebilir. Körfez krizinde ülkemizdeki askeri yığınak görülmüş boyutlara çıkarıldı. Silahlanma alanında önemli mesafeler kaydedildi. Botan'ın insanlardan ve tüm canlılardan arındırma çabaları görülmüş vahşet düzeyinde sürdürüldü. Topyekün bir imha ve bastırma hareketiyle yüzüyoruz. Bu çabalarını yoğunlaştırmış buluyorlar... Kısacası Körfez krizinin yarattığı karmaşa ve fırsatların sonuna kadar yararlanarak işimizi bitirmek ve son tahlilde Kürdistan sorununu su veya bu biçimde çözümleniyor. Bunu ksa sürede başarmak zorundadır. O bakımdan tüm barbarlıklar ve vahşilikleriyle saldırmaları...

Bu yoğunlaştırılmış ve vahşi özel savaşta karşı gerilla ve serhildanlardan oluşan ulusal kurtuluş savaşımızı daha da geliştirip yükseltmekten başka bir seçeneğimiz yoktur. Körfez krizi ve kavgasının ögeleri, etkileri değişkindir, istikrarlıdır; dezavantajlarını yansıtır, avantajları, elin yedeklikleri de vardır. Devrimimiz güçlü araçlarla ve silahlarla donatılmış ve tüm halkımız ulusal kurtuluş kavgasına seferber ettiğimiz ölçüde dönemin avantajlarından yararlanma, dezavantajlarını etkisizleştirme şansımız artar. Bu noktayı sürekli alida tutarak, tam bir saldırgan ve fetihme ruhuna, tam bir atılmalı ki gerilla savaşını yaygın ve derinleşenle dayatmalıyız, serhildanları büyütmemiz, bölgesel-yerel ayaklanmalardan ulusal ayaklanmalara doğru